

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ | **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ** | ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ
ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ

7 στις 10 επιχειρήσεις θεωρούν
τον κοινωνικό αντίκτυπο προτεραιότητα

Οι χορηγίες που μεταμορφώνουν τη Θεσσαλονίκη

Τα πρόσωπα του εθελοντισμού στη Θεσσαλονίκη

Το ESG ως ευκαιρία και όχι ως υποχρέωση

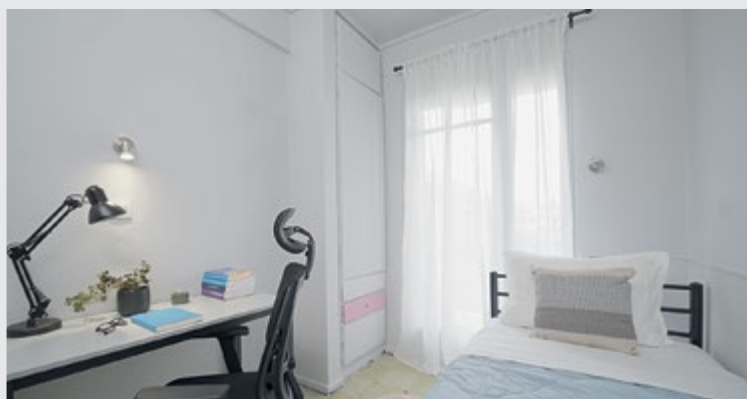
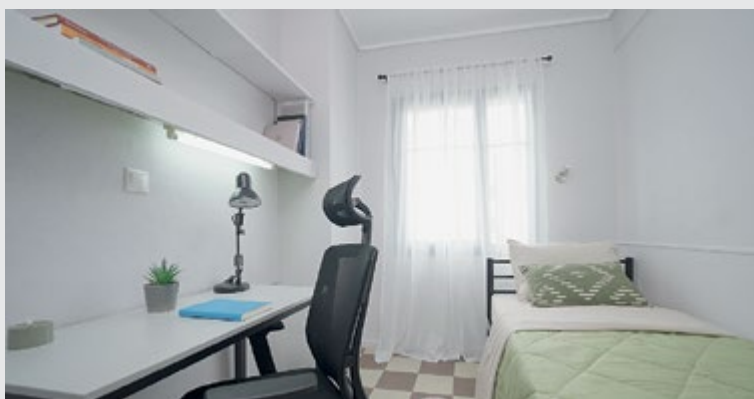
Η μεγάλη ψευδαίσθηση της ΕΚΕ

ΦΑΚΕΛΟΣ Δωρεά οργάνων:
Η υπέρτατη προσφορά

Η HELLENiQ ENERGY αναβαθμίζει την καθημερινότητα των φοιτητών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ)

Από αριστερά: Ο Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Ανάπτυξης, Καθηγητής κ. Νικόλαος Μαγγιώρος, η Πρόεδρος του Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης, κα Άννα Ροκοφύλλου, ο Πρύτανης του ΑΠΘ, κ. Κυριάκος Αναστασιάδης, ο Διευθύνων Σύμβουλος της HELLENiQ ENERGY, κ. Ανδρέας Σιάμισις και ο Αντιπρύτανης του ΑΠΘ, κ. Ιάκωβος Μιχαηλίδης

Τα ανακαινισμένα δωμάτια

Μια στοχευμένη παρέμβαση που αναβαθμίζει ουσιαστικά την καθημερινότητα των φοιτητών που διαβιούν στις Φοιτητικές Εστίες του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ολοκληρώθηκε με δωρεά της HELLENiQ ENERGY. Το έργο αφορά στην παροχή βασικών ειδών όπως γραφεία, ντουλάπες, κρεβάτια, για τον εξοπλισμό των δωματίων των Φοιτητικών Εστιών του Πανεπιστημίου και στόχο έχει να διαμορφώσει ένα πιο λειτουργικό περιβάλλον διαβίωσης για τους οικοτρόφους φοιτητές.

Μέσα από τη συγκεκριμένη δράση η Εταιρία στόχο έχει τη διαμόρφωση ενός χώρου που διευκολύνει τη μελέτη και προσφέρει βελτιωμένες συνθήκες διαβίωσης για τους φοιτητές.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Η τελετή παράδοσης πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου, παρουσία του Διευθύνοντος Συμβούλου της HELLENiQ ENERGY, κ. Ανδρέα Σιάμισις, του πρύτανη του ΑΠΘ, κ. Κυριάκου Αναστασιάδη, του αντιπρύτανη, κ. Ιάκωβου Μιχαηλίδη, και της προέδρου του Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης, κας Άννας Ροκοφύλλου.

Ο κ. Ανδρέας Σιάμισις, τόνισε ότι η υποστήριξη της νέας γενιάς αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα και παρακαταθήκη για το μέλλον της χώρας. Όπως ανέφερε, η συγκεκριμένη δωρεά στο ΑΠΘ συμβάλλει με κάθε τρόπο στη βελτίωση της καθημερινότητας των φοιτητών, ώστε να συνεχίζουν απερίσπαστοι την πορεία τους προς τη γνώση.

Ο Πρύτανης του ΑΠΘ, Καθηγητής κ. Κυριάκος Αναστασιάδης και ο Αντιπρύτανης, Καθηγητής κ. Ιάκωβος Μιχαηλίδης επισήμαναν ότι η βελτίωση των Εστιών συνδέεται άμεσα με την πρόοδο των φοιτητών, καθώς ο χώρος όπου ζουν καθορίζει την ποιότητα των σπουδών

και της καθημερινότητάς τους. Από την πλευρά της, η κα Άννα Ροκοφύλλου, αναφέρθηκε στη σημασία της συμμετοχής ιδιωτικών φορέων στη βελτίωση των φοιτητικών υποδομών, επισημαίνοντας ότι τέτοιες συνεργείες ενισχύουν την ποιότητα ζωής των νέων που επιλέγουν να μείνουν στις Εστίες.

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Η πρωτοβουλία στις Φοιτητικές Εστίες του ΑΠΘ εντάσσεται στην στρατηγική Εταιρικής Υπευθυνότητας της HELLENiQ ENERGY, η οποία έχει επενδύσει πάνω από 15 εκατομμύρια ευρώ την τελευταία δεκαετία σε δράσεις που απευθύνονται αποκλειστικά σε νέους. Μεταξύ αυτών, το Πρόγραμμα Υποτροφιών για μεταπτυχιακές σπουδές σε Ελλάδα και εξωτερικό, που υλοποιείται από το 2013, και μέχρι σήμερα έχει προσφέρει σε περισσότερους από 350 νέους επιστήμονες τη δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε εξειδικευμένους τομείς. Παράλληλα, το Πρόγραμμα Επιβράβευσης Αριστούχων Αποφοίτων Λυκείου στους όμορους δήμους του Θριασίου Πεδίου, της Δυτικής Θεσσαλονίκης και της Κοζάνης αναγνωρίζει τη συστηματική προσπάθεια μαθητών και στηρίζει τα επόμενα βήματά τους. Μέσω του προγράμματος Επιβράβευσης, η εταιρία έχει υποστηρίξει μέχρι περίπου 6.000 παιδιά.

Η συνεργασία με το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο επιβεβαιώνει τη στενή σχέση της εταιρείας με τη Θεσσαλονίκη και τη φοιτητική της κοινότητα. Η αναβάθμιση των Εστιών, σε μια περίοδο που οι φοιτητές αναζητούν υποστηρικτικές δομές και προσιτές λύσεις διαμονής, ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες και δημιουργεί καλύτερες συνθήκες για τη φοιτητική ζωή στην πόλη. Με το έργο αυτό ενισχύεται η προσπάθεια διαμόρφωσης ενός περιβάλλοντος που δίνει στους φοιτητές τα εφόδια, για να προχωρήσουν με ασφάλεια και προοπτική στην ακαδημαϊκή τους διαδρομή.

Μια νέα πρωτοβουλία του TheOpinion

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΝΗ ΟΥΓΓΡΙΝΗ

Η έκδοση ΦΙΛΟΤΙΜΩ αποτελεί το δεύτερο βήμα της Συντακτικής και Δημιουργικής ομάδας του The Opinion στον κόσμο των εντύπων, μετά το bookazine ΑΦΟΡΜΗ. Η νέα προσπάθεια φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως γέφυρα ανάμεσα στην ιδιωτική πρωτοβουλία, στους κρατικούς φορείς και στον απλό κόσμο.

Ο τίτλος, ενδεικτικός και η θεματολογία, ανάλογη. Μέσα από την 80σελιδη έκδοση, επιθυμούμε να αναδείξουμε ότι, είτε μέσα από μεγάλους οργανισμούς είτε μέσα από μεμονωμένες πράξεις, η αλληλεγγύη είναι η κινητήριος δύναμη για έναν καλύτερο κόσμο.

Το περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας διαρθρώνεται σε δύο βασικούς πυλώνες της σύγχρονης κοινωνικής ευαισθητοποίησης:

Στο πρώτο μέρος, εστιάζουμε στον κόσμο των επιχειρήσεων. Αναλύουμε πώς η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη (ΕΚΕ) και τα κριτήρια ESG εξελίσσονται από θεωρητικές έννοιες σε έμπρακτες παρεμβάσεις εταιριών, που είτε αναβαθμίζουν τον δημόσιο χώρο, είτε βελτιώνουν την ποιότητα ζωής πολιτών.

Στη συνέχεια, αναλύουμε τη μετάβαση από την κλασική ΕΚΕ στα αυστηρά αλλά ελπιδοφόρα κριτήρια ESG, ξετάζοντας την ευρωπαϊκή Οδηγία CSRD όχι ως τυπική υποχρέωση, αλλά ως στρατηγική αναγκαιότητα.

Μέσα από τη ματιά μας στην πράσινη επιχειρηματικότητα, τη γυναικεία ηγεσία και τις προκλήσεις της Τεχνητής Νοημοσύνης, αναδεικνύουμε άλλες πτυχές της ΕΚΕ. Παράλληλα, τιμούμε τη βαριά κληρονομιά των Μεγάλων Εθνικών Ευεργετών και συνδέουμε το θεσμικό πλαίσιο των δωρεών με τις σύγχρονες «χρυσές κορνιζίες».

Παρουσιάζουμε και αντίστοιχες προσπάθειες φορέων της Πολιτείας (πρόγραμμα ΜΕΛΗΜΑ της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας) αλλά και παραγωγικών φορέων (Δίκτυο Αλληλεγγύης του ΣΕΒ), καθώς

και του Συνεταιρισμού Φαρμακοποιών Θεσσαλονίκης, οι οποίες δίνουν έμπρακτα το καλό παράδειγμα.

Στο δεύτερο μέρος, δίνουμε λόγο στην Κοινωνία των Πολιτών. Παρουσιάζουμε τις ιστορίες ανθρώπων της διπλανής πόρτας -εθελοντών και οργανώσεων- που με ανιδιοτέλεια και επιμονή προσφέρουν λύσεις εκεί όπου υπάρχει ανάγκη.

Ο λόγος περνά λοιπόν στους... αρχιεργάτες της προσφοράς: από τη θρυλική κληρονομιά των εθελοντών των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, μέχρι την υπέρτατη προσφορά της δωρεάς οργάνων, παρουσιάζουμε εκείνους που προσφέρουν επειδή το θέλουν και πιστεύουν στο κοινό καλό.

Οι συντάκτες μας ρίχνουν φως σε πρόσωπα του εθελοντισμού: Ο πρώην διεθνής μπασκετμπολίστας Λάζαρος Παπαδόπουλος μας περιγράφει την ικανοποίησή του όταν βουτάει για να καθαρίσει τον βυθό του Θερμαϊκού, η πρώην αντιδήμαρχος Θεοδώρα Λειψιστινού μιλά με συγκίνηση για τους μαθητές της στο κοινωνικό της φροντιστήριο, και ο Γιάννης Μπιτούλης αναφέρεται στην προστασία των αδέσποτων γατιών.

Δεν σταματάμε όμως στα πρόσωπα. Φωτίζουμε, παράλληλα, το έργο οργανώσεων που με επιμονή δρουν αθόρυβα, όπως ο σύλλογος εθελοντών Αντηρίδα του Ιδρύματος Παπαγεωργίου, οι Cleanigans, ο Φάρος του Κόσμου, το Humanity Greece, οι διασώστες του Ο.Φ.Κ.Α.Θ., οι αθέατοι πρωταγωνιστές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου και του Open House, οι Chefs for Zero Hunger, αλλά και η οργάνωση Tulip Tree, που με ντόπιες δυνάμεις ίδρυσε και λειτουργεί σχολείο στη Ρουάντα.

Στις σελίδες αυτής της έκδοσης, ένα είναι το μήνυμα: όταν η επιχειρηματικότητα, η Πολιτεία μα και οι πολίτες επιλέγουν την ανιδιοτέλεια, τη γενναιοδωρία, τη συμμετοχή, δηλαδή την τόσο ελληνική ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ, τότε μπορούμε να προσβλέπουμε σε ένα μέλλον που μας χωρά όλους

* Ό,τι μας ενώνει, μας ορίζει.

Η ΕΥΑΘ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΝΕΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΜΕ ΜΕΤΡΗΣΙΜΗ, ΔΙΑΦΑΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ!

Η κλιματική αλλαγή, η αυξανόμενη ζήτηση και η πίεση στους φυσικούς πόρους καθιστούν τη διαχείριση του νερού μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις των επόμενων δεκαετιών. Η μείωση των βροχοπτώσεων, η αύξηση της θερμοκρασίας, οι παρατεταμένες περίοδοι ξηρασίας αλλά και τα ακραία καιρικά φαινόμενα δημιουργούν ένα νέο, απαιτητικό περιβάλλον. Παράλληλα, η έντονη χρήση υδάτινων πόρων από τη γεωργία και τον τουρισμό, η υφαλμύρωση παράκτιων υδροφορέων και η εκτεταμένη χρήση λιπασμάτων σε εντατικές καλλιέργειες αυξάνουν τον κίνδυνο τόσο για τη διαθεσιμότητα όσο και για την ποιότητα του νερού.

Για τις εταιρείες ύδρευσης, το στοίχημα δεν είναι μόνο η διασφάλιση της επάρκειας και της ποιότητας του νερού, αλλά και η υιοθέτηση σύγχρονων, βιώσιμων και διαφανών πρακτικών διαχείρισης, που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας και του περιβάλλοντος. Με άλλα λόγια, οι εταιρείες ύδρευσης καλούνται να επαναπροσδιορίσουν τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζουν το μέλλον τους. Αυτός ο σχεδιασμός στην ΕΥΑΘ βασίζεται σε επιστημονικά δεδομένα και κλιματικά σενάρια που εκπονούνται από εξειδικευμένους επιστήμονες. Και παρότι οι μακροπρόθεσμες προβλέψεις ενέχουν αβεβαιότητα, η στρατηγική της εταιρείας κινείται σε δύο στέρουσ άξονες: τον εκσυγχρονισμό των υποδομών και την ενίσχυση των διαθέσιμων υδατικών πόρων.

Στο πλαίσιο αυτό, υλοποιούνται επενδύσεις για την καλύτερη διαχείριση του κύκλου του νερού, ενώ παράλληλα αναζητώνται και αναπτύσσονται εναλ-

λακτικές πηγές υδροδότησης, όπως η αφαλάτωση, η επανάχρηση νερού και η αξιοποίηση φραγμάτων ή γεωτρήσεων. Η δημιουργία αποθηκευτικών υποδομών, όπως οι ταμιευτήρες, συμβάλλει επίσης στην ενίσχυση της ανθεκτικότητας του συστήματος απέναντι στις κλιματικές μεταβολές. Την ίδια στιγμή, η τεχνολογία μετασχηματίζει τη λειτουργία των δικτύων ύδρευσης: η χρήση «έξυπνων» μετρητών, προηγμένων συστημάτων τηλεμετρίας και εφαρμογών τεχνητής νοημοσύνης επιτρέπει την ταχύτερη ανίχνευση προβλημάτων και την αποτελεσματικότερη διαχείριση των δικτύων, βελτιώνοντας την απόκριση ακόμη και σε ακραία καιρικά φαινόμενα.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται και στη μείωση των απωλειών νερού, ένα διαχρονικό ζήτημα για τις εταιρείες ύδρευσης παγκοσμίως. Στην ΕΥΑΘ, βρίσκεται σε εξέλιξη η σταδιακή εγκατάσταση 200.000 «έξυπνων» υδρομέτρων, ενώ παράλληλα επεκτείνεται το σύστημα τηλεμετρίας και τηλεελέγχου (SCADA) του δικτύου. Με τη βοήθεια υδραυλικής προσομοίωσης ανά περιοχές και με προηγμένα τεχνολογικά εργαλεία, η εταιρεία μπορεί να διαχειρίζεται αποτελεσματικότερα τον πολύτιμο φυσικό πόρο.

Η καινοτομία αποτελεί επίσης βασικό πυλώνα της στρατηγικής της εταιρείας. Πρόσφατα, η ΕΥΑΘ απέκτησε το πρώτο της δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για μια πρωτοποριακή μέθοδο δορυφορικής ανάλυσης που επιτρέπει τον ακριβή εντοπισμό υπόγειων αγωγών και τελικά πιθανών διαρροών. Η τεχνολογία αυτή ανοίγει νέες δυνατότητες για την παρακολούθηση και προστασία των υποδομών ύδρευσης και των υδάτινων πόρων, επιτρέποντας την ανίχνευση

ΒΑΛΑΜΕ
20
ΔΗΜΟΣΙΕΣ
ΒΡΥΣΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΚΑΙ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

στοιχείων που δεν ήταν μέχρι σήμερα ορατά με συμβατικές μεθόδους.

Η λειτουργία των εταιρειών ύδρευσης απαιτεί όμως και λεπτές ισορροπίες: το νερό αποτελεί θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό, αλλά η διαχείρισή του συνεπάγεται σημαντικό κόστος για τη λειτουργία και τη συντήρηση των δικτύων, όπως και τις απαιτούμενες επενδύσεις. Η τιμολογιακή πολιτική της ΕΥΑΘ διαμορφώνεται με βάση τεχνικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια, με στόχο τόσο τη βιωσιμότητα της εταιρείας όσο και την προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, με την τελική απόφαση να ανήκει στον ρυθμιστικό φορέα.

Σημαντικό ρόλο στη βιώσιμη διαχείριση του νερού διαδραματίζει και η ενημέρωση των πολιτών. Μέσα από καμπάνιες ευαισθητοποίησης, περιβαλλοντικές δράσεις και ψηφιακές εφαρμογές που επιτρέπουν στους καταναλωτές να παρακολουθούν την κατανά-

λωσή τους, ενισχύουμε την κουλτούρα εξοικονόμησης νερού στην περιοχή μας. Στην ίδια κατεύθυνση, επενδύουμε και στην περιβαλλοντική εκπαίδευση. Από το 2001 λειτουργούμε Μουσείο Ύδρευσης, το οποίο κάθε χρόνο υποδέχεται περισσότερους από 11.000 μαθητές, ενώ εκπαιδευτικά προγράμματα στα σχολεία ενημερώνουν τα παιδιά για τη λειτουργία των δικτύων αποχέτευσης και τη σημασία προστασίας των υδάτινων πόρων.

Το φετινό μήνυμα του ΟΗΕ για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού «Where Water Flows, Equality Grows», μας καλεί να δώσουμε έμφαση στον ρόλο των γυναικών που υφίστανται το βάρος της μειωμένης πρόσβασης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Ειδικά για την Ελλάδα, με διασφαλισμένη την ισότητα, καθολική πρόσβαση, το στοίχημα είναι να περάσουμε από την αποσπασματική διαχείριση στη μετρήσιμη, διαφανή διαχείριση του ύδατος με συγκεκριμένες στοχεύσεις

08

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΑ
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ESG**

10

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΗΓΙΑ CSRD

Γιατί το ESG είναι στρατηγική
αναγκαιότητα για μια επιχείρηση

12

**ΤΟ ESG ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΚΑΙ
ΟΧΙ ΩΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ**

Γιατί ο επόμενος CEO πρέπει να είναι
Chief Sustainability Officer στην πράξη

14

ΕΡΕΥΝΑ

7 στις 10 επιχειρήσεις στην Ελλάδα
θεωρούν τον κοινωνικό αντίκτυπο
βασική προτεραιότητα

16

**Η ΜΕΓΑΛΗ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΚΕ**

20

**ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΚΥ
ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

22

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ
Οι Αρχιτέκτονες της Νεότερης Ελλάδας

24

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΙΟΣΣΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΜΙΛΟΥ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΥ.ΦΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

«Η ισχύς εν τη ενώσει
είναι η πεμπτουσία της ύπαρξης
του Συνεταιρισμού μας»

26

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΗΓΕΣΙΑ

Στρατηγικό κλειδί για τη σύγχρονη
εταιρική διακυβέρνηση

28

**ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ**

Ο νέος πλώνας της Εταιρικής
Κοινωνικής Ευθύνης

29

ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Όταν η φροντίδα γίνεται πράξη και
η ένταξη καθημερινότητα

30

ΠΡΑΣΙΝΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Για ποιον λόγο μάς αφορά όλους

32

ΚΥΚΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Το μοντέλο Zero Waste στην πράξη

34

**ΟΙ «ΧΡΥΣΕΣ» ΧΟΡΗΓΙΕΣ ΠΟΥ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ
ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

36

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ

Όταν η καινοτομία συναντά την
κοινωνική προσφορά

38

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΤΗΣ IMPERIAL BRANDS
HELLAS ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ - ΑΠΟ ΤΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΟ ΝΙΚΟ ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗ**

40

**Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΜΙΑΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ**

Απειλεί η Τεχνητή Νοημοσύνη
τη βιώσιμη ανάπτυξη;

42

**ΣΒΕ - ΔΙΚΤΥΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ & ΑΡΩΓΗΣ**
Όταν η επιχειρηματικότητα συναντά την
κοινωνία

44

ΦΑΚΕΛΟΣ ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ
Η υπέρτατη προσφορά

48

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΜΕΛΗΜΑ»:
Η κοινωνική ασπίδα
της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

50

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004
Όταν ο εθελοντισμός
κέρδισε χρυσό μετάλλιο

53

**ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ
ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

54

ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Από τα παρκέ στον...
καθαρισμό του Θερμαϊκού

56

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ
από Chefs for zero hunger
Μια παρέα με...
καταστατικό

58

ΘΕΟΔΩΡΑ ΛΕΙΨΙΣΤΙΝΟΥ

60

ΜΑΡΣΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
«Οι Δήμοι πρέπει να σταματήσουν
να βάζουν τα αδέσποτα κάτω
από το χαλί»

62

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΙΤΟΥΛΗΣ
Φροντίζοντας τις αδέσποτες
γάτες της Θεσσαλονίκης

64

ΟΙ... ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ ΤΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Οι άνθρωποι στην «καρδιά»
του Open House

66

**ΟΙ «ΑΘΕΑΤΟΙ»
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

68

HUMANITY GREECE
Αλλάζοντας κόσμους,
έναν άνθρωπο τη φορά

70

**ΑΝΤΗΡΙΔΑ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ**
Με σεβασμό στον πόνο του άλλου

72

ΟΙ CLEANIGANS...
καθαρίζουν τη Θεσσαλονίκη

74

ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Στη δυτική Θεσσαλονίκη ανάβει
ένα φως που δεν σβήνει!

76

Ο.Φ.Κ.Α.Θ.
Εκεί όπου ο εθελοντισμός γίνεται
αποστολή ζωής

78

**ΜΙΑ ΤΟΥΛΙΠΑ «ΑΝΘΙΣΕ»
ΣΤΗ ΡΟΥΑΝΤΑ**
Η δύναμη του «μαζί»
σε έναν κόσμο άνισο

80

Κ. ΣΙΑΜΚΟΥΡΗ
Παρτέρι - παρτέρι η Θεσσαλονίκη

82

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία: Thessdigital IKE
Κύριος Μέτοχος: LBG IKE
Λεωνίδας Φάκας
Εκδότης - Νόμιμος Εκπρόσωπος:
Σταύρος Κόλκας
Επιχειρησιακός Διευθυντής:
Φάνης Ουγγρίνης
Οικονομικός Διευθυντής:
Γιάννης Σαββουλίδης

Concept - Head Creative -
Σύμβουλος Έκδοσης:
Περικλής Πηλείδης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΦΙΛΟΤΙΜΩ
Διευθύντρια Σύνταξης: Ευτυχία Βατάλη

Συντάκτες: Ματίνα Βεντούρα,
Μαρία Βλάχου, Ευφροσύνη Καζεπίδου,
Άννα Κρητικού, Χρήστος Λιούγκας,
Αντώνης Παπαδόπουλος, Σοφία Πρώιου,
Σοφία Σανξαρίδου, Χάιδω Σκανδύλα,
Δήμητρα Τσάτσου, Ερασμία Τσίπου,
Νικολέτα Τσορμπατζόγλου

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ -
ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ
Εριφύλλη Γαλλή, Αθανάσιος Τσιούρας,
Άννυ Χατζηκωνσταντίνου

Σχεδιασμός έκδοσης:
Αλέξανδρος Γαγγάδης,
Χαράλαμπος Μελικίδης

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ
Υπεύθυνοι Εμπορικής Ανάπτυξης:
Γιάννης Καλαϊτζίδης, Ερασμία Τσίπου
Υπεύθυνη Επικοινωνίας:
Στέλλα Στιβακτάκη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Εκτύπωση: THESSPRINT

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ESG

Τα τελευταία χρόνια, η συζήτηση γύρω από την υπεύθυνη επιχειρηματικότητα έχει μετακινηθεί από την έννοια της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης προς ένα πιο δομημένο και μετρήσιμο πλαίσιο: τα κριτήρια ESG (Environmental, Social, Governance). Πρόκειται για ένα σύνολο δεικτών που χρησιμοποιούνται διεθνώς από επενδυτές, οργανισμούς και θεσμούς προκειμένου να αξιολογήσουν τη βιωσιμότητα και την υπεύθυνη λειτουργία μιας επιχείρησης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΑΣΜΙΑ ΤΣΙΠΟΥ

Ο όρος ESG προέρχεται από τις λέξεις Περιβάλλον (Environmental), Κοινωνία (Social) και Διακυβέρνηση (Governance) και αποτελεί ένα σύγχρονο εργαλείο αποτίμησης της συνολικής επίδρασης μιας εταιρείας πέρα από τα οικονομικά της αποτελέσματα.

Στην περιβαλλοντική διάσταση, εξετάζονται ζητήματα που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή, τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, την ενεργειακή αποδοτικότητα και τη συνολική περιβαλλοντική επίδραση των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης. Παράγοντες όπως η διαχείριση αποβλήτων, η προστασία των φυσικών πόρων, η ρύπανση του αέρα και των υδάτων, καθώς και η μετάβαση σε πιο βιώσιμα παραγωγικά μοντέλα αποτελούν βασικά στοιχεία αξιολόγησης.

02

76%
ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ
ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ
ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ.

Η κοινωνική διάσταση επικεντρώνεται στον τρόπο με τον οποίο μια επιχείρηση αντιμετωπίζει τους ανθρώπους της και την κοινωνία. Στα κριτήρια αυτά περιλαμβάνονται οι συνθήκες εργασίας, η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων, η προστασία των προσωπικών δεδομένων τόσο του προσωπικού όσο και των πελατών, αλλά και ζητήματα ισότητας και συμπερίληψης. Η εξάλειψη διακρίσεων, η προώθηση της διαφορετικότητας στην επιλογή εργαζομένων και συνεργατών, καθώς και ο σεβασμός των εργασιακών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν βασικούς δείκτες κοινωνικής υπευθυνότητας.

Τέλος, η εταιρική διακυβέρνηση αφορά τον τρόπο διοίκησης και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων μέσα σε έναν οργανισμό. Εξετάζεται, για παράδειγμα, η σύνθεση των Διοικητικών Συμβουλίων, η ισορροπία

εκπροσώπησης φύλων, η διαφάνεια στη λειτουργία της εταιρείας, καθώς και ζητήματα που σχετίζονται με τη δωροδοκία, το lobbying ή τις σχέσεις των στελεχών με πολιτικούς φορείς. Η ύπαρξη ισχυρών μηχανισμών διακυβέρνησης θεωρείται κρίσιμο στοιχείο για την αξιοπιστία και τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα μιας επιχείρησης.

Στον δημόσιο διάλογο, συχνά επισημαίνεται ότι τα κριτήρια ESG αποτελούν φυσική εξέλιξη της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης. Πολλοί υποστηρίζουν ότι χωρίς την κουλτούρα που δημιούργησε η ΕΚΕ τις προηγούμενες δεκαετίες, δεν θα είχε αναπτυχθεί το σημερινό πλαίσιο βιωσιμότητας που εφαρμόζεται διεθνώς.

Παράλληλα, η πανδημία, η κλιματική κρίση και το παγκόσμιο κίνημα για την προστασία του πλανήτη επιτάχυναν τη μετάβαση σε αυτό το νέο μοντέλο επιχειρηματικής λειτουργίας. Από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τις νεοφυείς εταιρείες έως τους μεγάλους πολυεθνικούς οργανισμούς, όλο και περισσότεροι οργανισμοί καλούνται να ενσωματώσουν στη λειτουργία τους μετρήσιμες πρακτικές βιωσιμότητας.

Στην ουσία, η αυξανόμενη σημασία της βιωσιμότητας οδηγεί τις επιχειρήσεις σε μια σταδιακή μετάπτωση. Από μια περισσότερο αξιακή και πολιτισμική προσέγγιση —όπως ήταν η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη με έμφαση στον εθελοντισμό και τις κοινωνικές δράσεις— περνούν σε ένα πιο τυποποιημένο σύστημα καταγραφής και αξιολόγησης των περιβαλλοντικών, κοινωνικών και διοικητικών πρακτικών τους.

Η μετάβαση αυτή δεν αποτελεί απλώς μια τάση της εποχής, αλλά μια βαθύτερη αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο ορίζεται η επιχειρηματική επιτυχία. Σήμερα, η βιωσιμότητα, η διαφάνεια και η κοινωνική υπευθυνότητα δεν είναι απλώς στοιχεία καλής εταιρικής εικόνας· αποτελούν βασικούς παράγοντες που καθορίζουν την αξιοπιστία και το μέλλον των επιχειρήσεων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η μετάβαση στην ελληνική επιχειρηματική πραγματικότητα

Η μετάβαση προς το μοντέλο ESG επηρεάζει σταδιακά και την ελληνική επιχειρηματική σκηνή. Ενώ στο παρελθόν η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη εκφραζόταν κυρίως μέσα από δράσεις κοινωνικής προσφοράς ή φιλανθρωπικές πρωτοβουλίες, σήμερα το ενδιαφέρον μετατοπίζεται προς τη στρατηγική ενσωμάτωση των κριτηρίων ESG στον πυρήνα της επιχειρηματικής λειτουργίας.

Οι τράπεζες, οι επενδυτές και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί αξιολογούν πλέον όλο και περισσότερο τις επιχειρήσεις με βάση περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και διοικητικούς δείκτες. Η πρόσβαση σε χρηματοδότηση, η αξιοπιστία στην αγορά και η δυνατότητα ανάπτυξης συνδέονται όλο και πιο στενά με την ικανότητα μιας εταιρείας να αποδεικνύει την υπεύθυνη λειτουργία της.

Σε αυτό το νέο περιβάλλον, η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη δεν εξαφανίζεται – αντίθετα, εξελίσσεται. Από μια περισσότερο αξιακή και εθελοντική προσέγγιση

ΠΟΛΛΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ Η ΕΚΕ ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΧΕ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ.

μετατρέπεται σε έναν θεσμικά κατοχυρωμένο πυλώνα βιωσιμότητας, όπου οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές δράσεις ενσωματώνονται σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα διακυβέρνησης και λογοδοσίας.

Στην πραγματικότητα, η μετάβαση από την ΕΚΕ στο ESG δεν αποτελεί απλώς μια αλλαγή ορολογίας. Πρόκειται για μια βαθύτερη μεταμόρφωση του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν και αξιολογούνται οι επιχειρήσεις στον 21ο αιώνα. Και αυτή η μεταμόρφωση αναμένεται να διαμορφώσει το μέλλον της οικονομίας, όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στην καρδιά της σύγχρονης επιχειρηματικότητας βρίσκεται μια βαθύτερη αλλαγή νοοτροπίας. Οι επιχειρήσεις δεν καλούνται πλέον μόνο να παράγουν αξία για τους μετόχους τους, αλλά και να συμβάλλουν ουσιαστικά στο κοινό καλό. Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, τα κριτήρια ESG και οι δράσεις εθελοντισμού δεν αποτελούν απλώς εργαλεία εταιρικής εικόνας, αλλά εκφράζουν μια νέα σχέση ανάμεσα στην οικονομία και την κοινωνία.

Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, η επιχείρηση γίνεται ενεργός κοινωνικός εταίρος: προστατεύει το περιβάλλον, στηρίζει την κοινωνική συνοχή και λειτουργεί με διαφάνεια και υπευθυνότητα. Το ζητούμενο δεν είναι μόνο η ανάπτυξη, αλλά μια ανάπτυξη που έχει νόημα και προοπτική.

30
ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ \$
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ
ESG ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΗΓΙΑ CSRD ΓΙΑΤΙ ΤΟ ESG ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Η υλοποίηση βιώσιμων πρωτοβουλιών (ESG - Environmental, Social, Governance) δεν αποτελεί πλέον μια επιλογή «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης», αλλά μια στρατηγική αναγκαιότητα για την επιβίωση και την ανάπτυξη των σύγχρονων επιχειρήσεων.

Για τις επιχειρήσεις, σήμερα, η βιωσιμότητα έχει μετατραπεί από μια προαιρετική δράση εταιρικής ευθύνης σε θεμελιώδη προϋπόθεση για τη μακροπρόθεσμη επιβίωση και ανάπτυξή τους.

Η ανάληψη βιώσιμων πρωτοβουλιών από τις επιχειρήσεις δεν περιορίζονται απλά και μόνο στην αναγκαιότητα συμμόρφωσης με τις «γραμμές» της ευρωπαϊκής οδηγίας CSRD, αλλά λειτουργούν ως μοχλός μακροπρόθεσμης ανάπτυξης και ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος για τις επιχειρήσεις, αφού δρουν πολλαπλασιαστικά στη δημιουργία αξίας για τις ίδιες, ενισχύοντας παράλληλα την περιβαλλοντι-

κή προστασία, την κοινωνική συνοχή και τις αρχές σύγχρονης εταιρικής διακυβέρνησης.

Στο πλαίσιο αυτό, οι επιχειρήσεις που ενσωματώνουν περιβαλλοντικά, κοινωνικά και διοικητικά κριτήρια στη λειτουργία τους εξασφαλίζουν ευκολότερη πρόσβαση σε χρηματοδοτικά εργαλεία και «πράσινα» δάνεια με ευνοϊκότερους όρους, καθώς οι επενδυτές και οι τράπεζες αξιολογούν πλέον τη βιωσιμότητα ως δείκτη χαμηλότερου επιχειρηματικού κινδύνου.

Παράλληλα, η στρατηγική αυτή «θωρακίζει» την επιχείρηση απέναντι στην κλιματική και ενεργειακή κρίση, μειώνοντας το λειτουργικό κόστος μέσω της ορθολογικής διαχείρισης των πόρων και της κυκλικής οικονομίας.

Ταυτόχρονα, η ενίσχυση της εταιρικής φήμης λειτουργεί ως πόλος έλξης για τους συνειδητοποιημένους καταναλωτές και τα ταλαντούχα στελέχη, δημιουργώντας ένα ισχυρό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά.

Η νέα ευρωπαϊκή Οδηγία

Σε αυτό το πλαίσιο, η ευρωπαϊκή οδηγία CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) έρχεται να θεσμοθετήσει τη διαφάνεια, επιβάλλοντας συγκεκριμένες υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις. Πρόκειται για τη νεότερη, αυστηρότερη οδηγία που τροποποιεί την προηγούμενη (NFRD), ενισχύοντας τις απαιτήσεις αναφοράς για τη βιωσιμότητα (ESG).

Οι κυριότερες από αυτές περιλαμβάνουν

- ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ:

Οι εταιρίες οφείλουν να δημοσιεύουν λεπτομερείς εκθέσεις βιωσιμότητας που θα συνοδεύουν τις οικονομικές τους καταστάσεις, χρησιμοποιώντας τα κοινά ευρωπαϊκά πρότυπα (ESRS).

- **DOUBLE MATERIALITY:** Οι επιχειρήσεις πρέπει να αναφέρουν τόσο το πώς οι περιβαλλοντικοί και κοινωνικοί παράγοντες επηρεάζουν την κερδοφορία τους, όσο και το πώς η δική τους δραστηριότητα επηρεάζει το περιβάλλον και την κοινωνία.

- **ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ:** Οι πληροφορίες βιωσιμότητας υπόκεινται πλέον σε υποχρεωτικό έλεγχο από ανεξάρτητο φορέα (assurance), διασφαλίζοντας την αξιοπιστία και την ακρίβεια των δεδομένων.

- **Ψηφιακή σήμανση:** Οι εκθέσεις πρέπει να υποβάλλονται σε ψηφιακή μορφή (XBRL), ώστε να είναι εύκολα συγκρίσιμες και προσβάσιμες από επενδυτές και ρυθμιστικές αρχές.

- **Εφοδιαστική αλυσίδα:** Η υποχρέωση αναφοράς επεκτείνεται πέρα από την ίδια την εταιρεία, περιλαμβάνοντας στοιχεία για τις πρακτικές των προμηθευτών και των συνεργατών της.

04

17%
ΤΗΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ
ΣΗΜΕΡΑ.

ΜΑΖΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΟΣΜΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΑ.

Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κρήτη, Λάρισα

**Ορθολογική
χρήση πόρων
και ενέργειας**
για μείωση του
περιβαλλοντικού
αποτυπώματος.

**Μείωση χρήσης
πλαστικού** στις
συσκευασίες
κατά 50%.

**Διαχείριση των
οργανικών
απορριμμάτων**
της Μονάδας
Παραγωγής.

**Χρήση φυσικού
αερίου** για μείωση
εκπομπών ρίπων.

Όλες οι Μονάδες Παραγωγής
διαθέτουν **φωτοβολταϊκά
Panels**, τα οποία συμβάλλουν
**κατά 40-60% στην
εξοικονόμηση ρεύματος.**

**Ανακύκλωση
πλαστικών,
μεταλλικών και
χάρτινων υλικών.**
Ανακύκλωση **κατά
90% των χάρτινων
συσκευασιών.**

**Ανανέωση όλου του στόλου
των οχημάτων επιβατικών και
επαγγελματικών**, με ελαχιστοποίηση
της εκπομπής ρύπων διοξειδίου
του άνθρακα. Αντικατάσταση του
100% των επιβατικών οχημάτων
με ηλεκτρικά.

Κομποστοποίηση με
συνέπεια σε όλες μας τις
παραγωγικές μονάδες,
συμβάλλοντας στην
κυκλική οικονομία και
στη μείωση εκπομπών
αερίων του θερμοκηπίου

Καθαρισμός όλων των Μονάδων
Παραγωγής με **σύστημα ελέγχου
κατανάλωσης & ανακύκλωσης
νερού.**

γευσήνους[®]
FOOD CULTURE

www.gefsinus.gr •   /gefsinus

ΤΟ ESG ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΩΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΓΙΑΤΙ Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ CEO ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ CHIEF SUSTAINABILITY OFFICER ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

ANNY ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ MANAGING PARTNER ΤΗΣ BOYDEN ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ, ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ ΜΑΛΤΑ

Για αρκετά χρόνια, το ESG αντιμετωπίστηκε από πολλές επιχειρήσεις ως μια ακόμη κανονιστική υποχρέωση, ένα σύνολο κανόνων που έπρεπε να τηρηθούν, εκθέσεων που έπρεπε να συνταχθούν και δεικτών που έπρεπε να δημοσιοποιηθούν, συχνά με την ίδια λογική που αντιμετωπίζονται οι λογιστικές ή φορολογικές υποχρεώσεις. Στο σημερινό επιχειρηματικό περιβάλλον, ωστόσο, το ESG συνιστά έναν νέο τρόπο με τον οποίο αξιολογείται η ποιότητα της ηγεσίας και η ανθεκτικότητα ενός οργανισμού. Από ένα παράλληλο και συχνά ανούσιο πρόγραμμα εταιρικής υπευθυνότητας, το ESG έχει μετατραπεί σταδιακά σε βασικό κριτήριο στρατηγικής διοίκησης, επηρεάζοντας τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις λαμβάνουν αποφάσεις, κατανέμουν κεφάλαια και σχεδιάζουν την ανάπτυξή τους. Είναι πλέον ένα νέο τεστ ηγεσίας.

Από τη συμμόρφωση στη στρατηγική διοίκηση

Η ουσιαστική πρόκληση που φέρει το ESG σήμερα είναι η μετατόπιση του κέντρου βάρους της διοίκησης από τη βραχυπρόθεσμη απόδοση προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα. Οι δείκτες μπορούν να καταγράφουν την πραγματικότητα ενός οργανισμού, δεν μπορούν όμως να την δημιουργήσουν. Η πραγματικότητα διαμορφώνεται μέσα από τις στρατηγικές επιλογές που λαμβάνονται στην κορυφή της διοικητικής πυραμίδας, εκεί όπου καθορίζεται το επιχειρηματικό μοντέλο, η διάρθρωση των επενδύσεων, η διαχείριση των κινδύνων και ο τρόπος με τον οποίο ένας οργανισμός αντιλαμβάνεται τον ρόλο του στο

ευρύτερο κοινωνικό και οικονομικό οικοσύστημα.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ESG ενσωματώνεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, επηρεάζοντας τις επιλογές που καθορίζουν την ανταγωνιστικότητα και την ανθεκτικότητα μιας εταιρίας στο χρόνο.

Ο CEO ως Chief Sustainability Officer

Η εξέλιξη αυτή αλλάζει ουσιαστικά και τον τρόπο με τον οποίο αξιολογείται η ηγεσία. Χωρίς να μειώνεται η σημασία των οικονομικών αποτελεσμάτων, η ποιότητα της ηγεσίας κρίνεται σήμερα όλο και περισσότερο από την ικανότητα ενός οργανισμού να δημιουργεί αξία που αντέχει στο χρόνο και να διαχειρίζεται τις επιπτώσεις των αποφάσεών του στο περιβάλλον, στους εργαζόμενους και στην κοινωνία.

Ο σύγχρονος CEO καλείται, στην πράξη, να λειτουργεί και ως Chief Sustainability Officer ή αλλιώς ως ο ηγέτης που ενσωματώνει τη βιωσιμότητα στον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι στρατηγικές αποφάσεις. Από τον σχεδιασμό των εφοδιαστικών αλυσίδων μέχρι την κατανομή κεφαλαίων, από την εταιρική διακυβέρνηση μέχρι τη διαχείριση ταλέντου, η διάσταση της βιωσιμότητας επηρεάζει πλέον σχεδόν κάθε κρίσιμη επιλογή ενός οργανισμού.

Η βιωσιμότητα ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα

Οι επιχειρήσεις που αντιλαμβάνονται έγκαιρα αυτή τη μετατόπιση αντιμετωπίζουν το ESG ως μοχλό στρατηγικής διαφοροποίησής τους στην αγορά και όχι ως κόστος συμμόρφωσης. Η ενσωμάτωση των αρχών βιωσιμότητας σε ένα επιχειρηματικό μοντέλο μπορεί να ενισχύσει την πρόσβαση σε κεφάλαια, να

05

5x
ΤΑΧΥΤΕΡΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ
ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΑΣΙΝΕΣ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ.

ενδυναμώσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών και να δημιουργήσει μεγαλύτερη ανθεκτικότητα απέναντι σε κρίσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον, τη ρύθμιση των αγορών ή την κοινωνική αποδοχή.

Ταυτόχρονα, σε μια εποχή όπου το ανθρώπινο κεφάλαιο αποτελεί έναν από τους πιο κρίσιμους παράγοντες ανταγωνιστικότητας, οι οργανισμοί που επιδεικνύουν συνέπεια μεταξύ αξιών και πρακτικών έχουν σαφές πλεονέκτημα στην προσέλκυση και διατήρηση ταλέντου. Οι νεότερες γενιές εργαζομένων, οι Millennials, GenZs και σύντομα και οι GenAs, αναζητούν εργοδότες με ξεκάθαρο σκοπό, διαφανείς διαδικασίες και ουσιαστική δέσμευση απέναντι στην κοινωνία και το περιβάλλον.

Η βιωσιμότητα, επομένως, αποτελεί και παράγοντα επιχειρηματικής ανθεκτικότητας.

Το ESG ως ευκαιρία

Ακριβώς σε αυτό το σημείο το ESG μετατρέπεται από υποχρέωση σε ευκαιρία. Ευκαιρία για τις επιχειρήσεις να επανασχεδιάσουν τα επιχειρηματικά τους μοντέλα με τρόπο που δημιουργεί αξία σε βάθος χρόνου και ενισχύει την ανθεκτικότητά τους απέναντι σε ένα ολοένα πιο σύνθετο περιβάλλον κινδύνων.

Ευκαιρία για τους CEOs να διαμορφώσουν το προσωπικό τους αποτύπωμα ως ηγέτες, αποδεικνύοντας ότι μπορούν να δημιουργήσουν αξία που υπερβαίνει τον οικονομικό κύκλο ενός τριμήνου και να ηγηθούν οργανισμών που παραμένουν αξιόπιστοι και βιώσιμοι σε βάθος χρόνου.

Ευκαιρία για τους stakeholders – επενδυτές, εργαζόμενους, πελάτες και συνεργάτες – να συνεργάζονται με οργανισμούς που λειτουργούν με διαφάνεια και λογοδοσία, προσφέροντας μεγαλύτερη προβλεψιμότητα στους επενδυτές, αξιοπιστία στους πελάτες, ασφάλεια στους εργαζόμενους και σταθερότητα στους συνεργάτες.

Και τελικά, ευκαιρία για την κοινωνία που εισπράττει το πραγματικό μέρισμα της βιώσιμης ανάπτυξης, μέσα από επιχειρήσεις που δημιουργούν όχι μόνο οικονομική αξία, αλλά και καλύτερες εργασιακές συνθήκες, μεγαλύτερη περιβαλλοντική ευθύνη και πιο ανθεκτικές τοπικές κοινότητες.

Σε αυτό το νέο πλαίσιο, που το ESG αποτελεί ένα νέο κριτήριο ηγεσίας, η Boyden Ελλάδα, Κύπρου και Μάλτας - αξιοποιώντας και τη διεθνή εμπειρία ενός δικτύου που δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 40 χώρες - συνεργάζεται με επιχειρήσεις που αντιλαμβάνονται τη νέα πραγματικότητα, και προτείνει ηγετικά στελέχη που μπορούν να μετατρέψουν τη βιωσιμότητα σε στρατηγικό πλεονέκτημα.

ΕΡΕΥΝΑ 7 ΣΤΙΣ 10 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟ ΒΑΣΙΚΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

Μια συνολική εικόνα για το επίπεδο ωριμότητας των ελληνικών επιχειρήσεων στον τομέα της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης και του ESG σκιαγραφεί νέα εκτενής έρευνα της Deloitte.

Η έρευνα, που πραγματοποιήθηκε από τον Ιούλιο έως τον Οκτώβριο του 2025, εξέτασε τον βαθμό ωριμότητας, τις προτεραιότητες, τις τάσεις και τις προκλήσεις που διαμορφώνουν το τοπίο της κοινωνικής υπευθυνότητας στη χώρα. Παράλληλα είχε στόχο να αναδείξει την πρόοδο της ενσωμάτωσης της ΕΚΕ στον πυρήνα της επιχειρησιακής στρατηγικής.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η μελέτη αποτυπώνει με ακρίβεια τις τάσεις της σύγχρονης ελληνικής επιχειρηματικότητας. Το δείγμα της έρευνας συμπεριέλαβε επιχειρήσεις από όλους τους βασικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας (επαγγελματικές υπηρεσίες, χρηματοοικονομικά και ασφαλιστικά ιδρύματα, καταναλωτικά προϊόντα, τουρισμό, τεχνολογία, τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, λιανικό εμπόριο και logistics), με το 56% των εταιριών να απασχολεί πάνω από 250 εργαζομένους και σχεδόν οι μισές να έχουν κύκλο εργασιών άνω των €50 εκατ. Παράλληλα, η συμμετοχή αμιγώς ελληνικών επιχειρήσεων (58%) και θυγατρικών διεθνών ομίλων (42%) προσφέρει σφαιρική εικόνα των εγχώριων και πολυεθνικών προσεγγίσεων στην ΕΚΕ.

Η ΕΚΕ ως βασική επιχειρησιακή προτεραιότητα

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας η κοινωνική υπευθυνότητα αποτελεί πυλώνα της επιχειρησιακής στρατηγικής στην Ελλάδα. Το 78% των επιχειρήσεων θεωρεί τον κοινωνικό αντίκτυπο βασική διοικητική προτεραιότητα, ενώ το 64% δηλώνει ότι διαθέτει πλήρως διαμορφωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική ΕΚΕ. Καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της

στρατηγικής παίζουν το όραμα της ανώτατης διοίκησης και οι κοινωνικές προσδοκίες (61% αντίστοιχα), ενώ η ενίσχυση της εταιρικής εικόνας λειτουργεί ως συμπληρωματικός μοχλός (58%).

Οργανωτικές δομές και προϋπολογισμοί

Σε οργανωτικό επίπεδο, το 39% των επιχειρήσεων διαθέτει εξειδικευμένη ομάδα ενώ το 47% αναθέτει τα καθήκοντα σε ρόλους με ευρύτερες ευθύνες. Οι προϋπολογισμοί ΕΚΕ παρουσιάζουν σημαντική διαφοροποίηση, με 36% των επιχειρήσεων να επενδύει έως €50.000, 36% μεταξύ €50.001–€200.000 και 28% πάνω από €200.000 σε ετήσια βάση. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι περισσότερες εταιρίες (53%) αναμένουν κάποια αύξηση των κονδυλίων τα επόμενα έτη, γεγονός που αντανακλά την αναγνώριση της στρατηγικής σημασίας του τομέα.

Κοινωνικές προτεραιότητες και τομείς δράσης

Οι δράσεις ΕΚΕ των επιχειρήσεων εστιάζουν κυρίως στο περιβάλλον (75%) και στην εκπαίδευση (72%). Ακολουθούν η ανταπόκριση σε έκτακτες ανάγκες (50%), η συμπερίληψη και διαφορετικότητα (47%), οι δωρεές σε είδος (47%) και η στήριξη ευάλωτων πληθυσμών (36%). Οι επιχειρήσεις με υψηλότερους προϋπολογισμούς έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν πολυδιάστατες πρωτοβουλίες, ενώ οι υπόλοιπες επικεντρώνονται σε πιο στοχευμένους πυλώνες.

Η συνεργασία αποτελεί κρίσιμη προϋπόθεση για ουσιαστικό κοινωνικό αντίκτυπο. Σχεδόν το 70% των επιχειρήσεων συνεργάζεται με ΜΚΟ και κοινωφελείς οργανισμούς, ενώ πάνω από το 50% συνεργάζεται

ΚΑΝΑΜΕ ΔΩΡΕΑ
1.500
ΔΕΝΤΡΑ
ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

**ΣΧΕΔΟΝ ΤΟ 70% ΤΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ
ΜΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ, ΕΝΩ ΠΑΝΩ
ΑΠΟ ΤΟ 50% ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΜΕ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ
ΙΔΡΥΜΑΤΑ.**

με ακαδημαϊκά Ιδρύματα. Παράλληλα, πανεπιστήμια και άλλες επιχειρήσεις αποτελούν συστηματικούς συνεργάτες, ενισχύοντας τη σύνδεση των δράσεων ΕΚΕ με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Η μέτρηση του κοινωνικού αντικτύπου

Σήμερα, οι περισσότερες εταιρείες (53%) βασίζονται σε συνεργασίες με ΜΚΟ για την αναγνώριση και ιεράρχηση κοινωνικών αναγκών, ενώ περίπου το 15% των επιχειρήσεων δεν διαθέτει κάποια δομημένη διαδικασία εντοπισμού των εν λόγω αναγκών, γεγονός που οδηγεί συχνά σε αποσπασματικές ή λιγότερο στοχευμένες δράσεις.

Παρά τη στρατηγική σημασία της ΕΚΕ, η μέτρηση του κοινωνικού αντικτύπου παραμένει περιορισμένη. Μόλις το 22% των επιχειρήσεων διαθέτει τυποποιημένες διαδικασίες παρακολούθησης, ενώ λιγότερο από το 30% εφαρμόζει διεθνώς αποδεκτές μεθοδολογίες όπως το Social Return on Investment (SROI). Είναι χαρακτηριστικό ότι σχεδόν το 40% των εταιρειών δεν εφαρμόζει καμία δομημένη μεθοδολογία αποτίμησης.

75%
**ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΤΑΙ
ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.**

Πάντως, οι επιχειρήσεις που θέτουν συγκεκριμένους και μετρήσιμους στόχους ΕΚΕ εμφανίζουν 50% περισσότερες πιθανότητες να δημοσιεύουν εκθέσεις επίδοσης και να επικοινωνούν συστηματικά τα αποτελέσματά τους.

Οι προκλήσεις

Η σημαντικότερη πρόκληση που αναδεικνύεται πάντως από την έρευνα δεν σχετίζεται με έλλειψη πόρων, αλλά με την περιορισμένη εσωτερική γνώση. Ενδεικτικά, το 71% όσων αναγνώρισαν εμπόδια δεν τα αποδίδει σε οικονομικούς περιορισμούς, αλλά στην ανάγκη για βαθύτερη κατανόηση των στρατηγικών ωφελειών της ΕΚΕ και μετάβαση σε πιο ώριμες και μετρήσιμες πρακτικές.

Τα ευρήματα δείχνουν ότι η στρατηγική κατεύθυνση έχει αρχίσει να εδραιώνεται, κυρίως μέσα από αποφάσεις «από την κορυφή προς τη βάση», ωστόσο παραμένουν σημαντικές προκλήσεις στην υλοποίηση, τη μέτρηση και τη συστηματική αξιολόγηση των δράσεων.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΕ

Γιατί τόσα πολλά προγράμματα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης αποτυγχάνουν να δημιουργήσουν πραγματικό αντίκτυπο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΙΦΥΛΗ ΓΑΛΛΗ, SENIOR COMMUNICATIONS & CORPORATE AFFAIRS ADVISOR

Περιμένοντας τον γιο μου να τελειώσει το μάθημα windsurf, παρακολουθώντας τον να παλεύει με τα κύματα σε μια παραλία της Αθηναϊκής ριβιέρας, βρέθηκα να διασκεδάζω με το θέαμα που ξεδιπλωνόταν

08

17
ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ
ΒΙΩΣΙΜΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΤΟΥ ΟΗΕ.

16

ΦΙΛΟΤΙΜΩ – The Opinion.gr

λίγα μέτρα πιο πέρα. Μια ομάδα εργαζομένων γνωστής εταιρίας είχε κάνει απόβαση στην ακτή με τον προφανή στόχο «δράση καθαρισμού παραλίας» – από αυτές που συναντά κανείς σχεδόν σε κάθε απολογισμό βιωσιμότητας μεγάλης εταιρίας που σέβεται τον εαυτό της. Branded T-shirts και jockeys, τεράστιες σακούλες απορριμμάτων, χειρουργικά γάντια, ατελείωτες σέλφι με φόντο τα αφρισμένα κύματα και τον ήλιο που έδυε. Η αλλιώς: η ιδανική εικόνα για ένα εταιρικό post στα κοινωνικά δίκτυα. Stories που ανεβαίνουν real-time, φωτογραφίες που τη Δευτέρα θα εμφανιστούν στο LinkedIn και το σχετικό δελτίο Τύπου που έχει ήδη γραφτεί και εγκριθεί από το management για να αποσταλεί στα μέσα ενημέρωσης.

Ελάχιστα λεπτά αργότερα, κάποιοι από τους συμμετέχοντες ατιμίζουν αρειμανίως, πίνουν φρέντο από πλαστικό καλαμάκι, φλερτάρουν και φλεξάρουν μεταξύ τους και τουλάχιστον φροντίζουν να ρίξουν τα απορρίμματά τους στις άδειες σκουπιδοσακούλες που μόλις πριν φωτογραφήθηκαν να κρατούν.

Mission accomplished. #not

Κυνικό; Όχι.

Αποκαλυπτικό; Ναι.

Η βιομηχανία των συμβολικών δράσεων

Οι καθαρισμοί παραλιών, οι δενδροφυτεύσεις και οι ημέρες εθελοντισμού έχουν εξελιχθεί σε σχεδόν τελετουργικές πρακτικές στον κόσμο της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης. Been there, done that. Δεν είναι ότι οργανώνονται χωρίς πραγματική διάθεση συμμετοχής. Ούτε ότι δεν κινητοποιούν εργαζομένους που θέλουν να συμβάλουν σε μια θετική πρωτοβουλία. Το ζήτημα δεν βρίσκεται στις ίδιες τις δράσεις, οι οποίες μπορεί να έχουν και αξία και συμβολισμό, αλλά στον τρόπο με τον οποίο αυτές χρησιμοποιούνται.

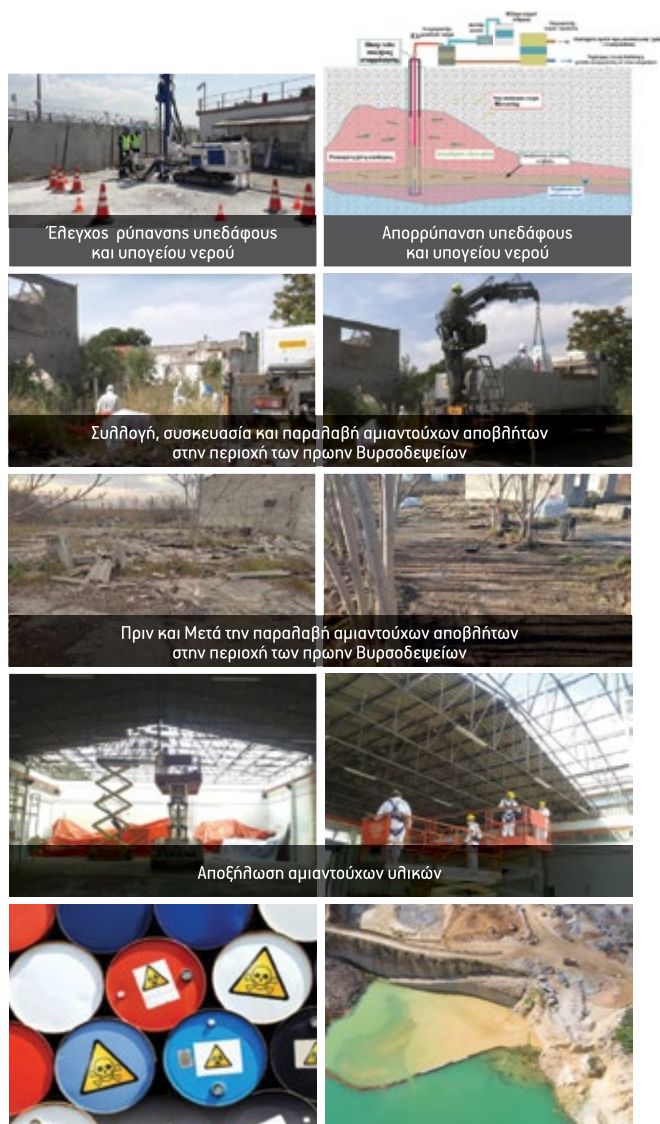
Όταν μια εταιρία αντιμετωπίζει μια περιβαλλοντική πρωτοβουλία κυρίως ως ευκαιρία προβολής, η σχέση μεταξύ εικόνας και ουσίας γίνεται προβληματική. Όταν μια δράση δεν συνδέεται με τον τρόπο που η ίδια η εταιρία λειτουργεί καθημερινά, ο κοινωνικός της αντίκτυπος παραμένει επιφανειακός.

Η εικόνα εργαζομένων που συγκεντρώνουν σκουπίδια σε μια παραλία μπορεί να δημιουργεί ένα θετικό αφήγημα, δεν απαντά όμως σε πιο ουσιαστικά ερωτήματα: πώς διαχειρίζεται η εταιρία τα δικά της απόβλητα, ποια είναι η περιβαλλοντική επίπτωση της παραγωγικής της διαδικασίας ή ποιες είναι οι προδιαγραφές βιωσιμότητας που απαιτεί από την εφοδιαστική της αλυσίδα.

Η πραγματική ΕΚΕ αρχίζει εκεί όπου τελειώνει η συμβολική δράση.

INTERGEO

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΟΥ «ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ» ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η **INTERGEO** είναι πολυεθνική εταιρεία, θυγατρική της INTERGEO Αυστρίας που δραστηριοποιείται στον τομέα των γεωπεριβαλλοντικών μελετών και έργων, με εξειδίκευση στις εξυγιάνσεις ρυπασμένων εδαφών και υπόγειων νερών και στη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων.

Η εταιρία απασχολεί εξειδικευμένο και ειδικά εκπαιδευμένο επιστημονικό προσωπικό που αποτελείται από γεωλόγους, υδρογεωλόγους, περιβαλλοντολόγους, χημικούς μηχανικούς, μηχανολόγους μηχανικούς, μηχανικούς περιβάλλοντος και πολιτικούς μηχανικούς.

Η **INTERGEO** επιδιώκει την αειφόρο καινοτομία στην περιβαλλοντική αποκατάσταση και τη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων.

Η **INTERGEO** στηρίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη με κατεύθυνση τις ανάγκες του περιβάλλοντος και της κοινωνίας.

Επενδύει στον άνθρωπο, την επιστήμη και την καινοτομία με την καθημερινή της δράση, με στόχο τη μακροπρόθεσμη ποιότητα ζωής της κοινωνίας.

- **ΕΛΕΓΧΟΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΣΗ**
υπεδάφους και υπόγειων νερών
(in situ και on site εφαρμογές) - Environmental Due Diligence
- **ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ**
Ταυτοποίηση, διάθεση / ανάκτηση (βιολογική επεξεργασία, σταθεροποίηση / στερεοποίηση), αποθήκευση, διασυννοριακή μεταφορά
- **ΑΠΟΞΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΜΙΑΝΤΟΥΧΩΝ ΥΛΙΚΩΝ**
- **ΓΕΩΛΟΓΙΚΕΣ / ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ & ΕΡΕΥΝΕΣ**

INTERGEO

intergeo.gr

Βιομηχανική Περιοχή Θέρμης,
Θεσσαλονίκη, 57001

T. +30 2310 478147

E. thessaloniki@intergeo.com

ΠΟΣΟ ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ ΜΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΕΚΤΕΝΩΣ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΕ ΤΗΣ, ΟΤΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΜΙΑ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ;

Φιλανθρωπία ή εταιρική ευθύνη;

Για πολλές δεκαετίες η ΕΚΕ αναπτύχθηκε γύρω από την έννοια της καλής πρόθεσης. Οι επιχειρήσεις αναζητούσαν τρόπους να δείξουν ότι επιστρέφουν αξία στην κοινωνία που τις φιλοξενεί, χρηματοδοτώντας κοινωνικές δράσεις, στηρίζοντας ευπαθείς ομάδες ή ενθαρρύνοντας τον εθελοντισμό των εργαζομένων τους.

Στο πλαίσιο αυτό, η φιλανθρωπία αποτέλεσε για μεγάλο διάστημα τον πιο ορατό τρόπο έκφρασης κοινωνικής ευαισθησίας. Δωρεές, χορηγίες, υποτροφίες και κοινωνικές εκδηλώσεις δημιούργησαν μια ολόκληρη κουλτούρα εταιρικής προσφοράς που συχνά συνοδεύονταν από ειλικρινείς προθέσεις – αν και όχι πάντα.

Ωστόσο, η φιλανθρωπία και η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη δεν είναι το ίδιο πράγμα. Η πρώτη αποτελεί πράξη γενναιοδωρίας. Η δεύτερη αποτελεί σύστημα ευθύνης. Ή για να το πούμε αλλιώς, η ΕΚΕ αφορά τον τρόπο με τον οποίο μια επιχείρηση παράγει, διοικεί, προμηθεύεται και λαμβάνει αποφάσεις. Αφορά τις εργασιακές σχέσεις που καλλιεργεί, το περιβαλλοντικό αποτύπωμα που δημιουργεί και τον βαθμό λογοδοσίας που επιδεικνύει απέναντι στους ανθρώπους και τις κοινότητες που επηρεάζει.

Με άλλα λόγια, η πραγματική ΕΚΕ βρίσκεται στον πυρήνα του επιχειρηματικού μοντέλου και όχι στην περιφέρεια της επικοινωνίας του.

Η εποχή των καλών προθέσεων πέρασε ανεπιστρεπτί. Κι ως μνν το έχουμε καταλάβει.

Τα τελευταία χρόνια, η συζήτηση γύρω από την εταιρική υπευθυνότητα έχει μετακινηθεί από το επίπεδο της πρόθεσης στο επίπεδο της απόδειξης.

Οι δείκτες ESG, οι νέες κανονιστικές απαιτήσεις και η αυξανόμενη απαίτηση διαφάνειας από επενδυτές, εργαζομένους και κοινωνία οδηγούν τις επιχειρήσεις σε ένα νέο πλαίσιο λογοδοσίας. Οι εταιρίες καλούνται πλέον να τεκμηριώσουν με στοιχεία ποιος είναι ο πραγματικός κοινωνικός και περιβαλλοντικός αντίκτυπος των δραστηριοτήτων τους.

Η κοινωνική ευθύνη μετατρέπεται έτσι από επικοινωνιακό αφήγημα σε δομικό στοιχείο εταιρικής διακυβέρνησης.

Όταν η ευθύνη φτάνει στο διοικητικό συμβούλιο

Η σημαντικότερη μετατόπιση, όμως, ίσως βρίσκεται αλλού. Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη παύει να αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα ενός τμήματος επικοινωνίας ή corporate affairs και

μετατρέπεται σε στρατηγικό ζήτημα που συζητείται στο επίπεδο της ανώτατης διοίκησης.

Οι αποφάσεις που επηρεάζουν τον πραγματικό κοινωνικό αντίκτυπο μιας επιχείρησης λαμβάνονται στην αίθουσα του διοικητικού συμβουλίου: εκεί όπου αποφασίζεται η ενεργειακή στρατηγική μιας εταιρίας, όπου επανασχεδιάζεται η εφοδιαστική της αλυσίδα ή όπου εγκρίνονται επενδύσεις που μειώνουν το περιβαλλοντικό αποτύπωμα μιας δραστηριότητας, ακόμη κι αν αυτό συνεπάγεται χαμηλότερα βραχυπρόθεσμα οικονομικά αποτελέσματα και μικρότερο μέρισμα στους μετόχους.

Μόνο σε αυτό το επίπεδο η ΕΚΕ παύει να είναι μια παράλληλη δραστηριότητα και μετατρέπεται σε στρατηγική επιλογή.

Οι άβολες αποφάσεις της πραγματικής υπευθυνότητας

Οι αυθεντικές δεσμεύσεις ESG συνοδεύονται σχεδόν πάντα από δύσκολες επιλογές, οι οποίες συχνά συγκρούονται με βραχυπρόθεσμα οικονομικά συμφέροντα ή με εδραιωμένες επιχειρηματικές πρακτικές.

Πόσο αξιόπιστη μπορεί να θεωρηθεί μια εταιρία που διαφημίζει εκτενώς τα προγράμματα ΕΚΕ της, όταν την ίδια στιγμή καλλιεργεί στο εσωτερικό της μια κουλτούρα εργασιακού εκφοβισμού; Πόσο credible είναι μια καμπάνια για τη διαφορετικότητα όταν τα ανώτερα διοικητικά κλιμάκια παραμένουν μονοδιάστατα και ανδροκρατούμενα και στις αμοιβές δεν υπάρχει διαφάνεια; Πόσο πειστικό μπορεί να είναι ένα πρόγραμμα στήριξης των τοπικών κοινωνιών όταν η ίδια επιχείρηση πιέζει ασφυκτικά τους μικρούς προμηθευτές της; Και πόσο ουσιαστική είναι μια περιβαλλοντική εκστρατεία όταν η παραγωγική διαδικασία εξακολουθεί να βασίζεται σε πρακτικές υψηλής περιβαλλοντικής επιβάρυνσης;

Οι πραγματικές δεσμεύσεις υπευθυνότητας συχνά απαιτούν επιλογές όπως η αλλαγή προμηθευτών, ακόμη και όταν αυτό αυξάνει το κόστος παραγωγής, η επένδυση σε τεχνολογίες χαμηλότερου περιβαλλοντικού αποτυπώματος με μεγαλύτερο αρχικό κόστος ή ακόμη και η αποχώρηση από αγορές στις οποίες δεν μπορούν να διασφαλιστούν αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες.

Και μπορεί οι αποφάσεις αυτές να μη δημιουργούν εντυπωσιακές φωτογραφίες, είναι όμως αυτές που δημιουργούν πραγματικό αντίκτυπο.

Πέρα από την ψευδαίσθηση

Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη βρίσκεται σήμερα σε ένα σημείο καμπής. Η εποχή των συμβολικών δράσεων και των γενικών διακηρύξεων σταδιακά δίνει τη θέση της σε ένα πιο απαιτητικό περιβάλλον, στο οποίο η κοινωνία, οι επενδυτές και οι εργαζόμενοι ζητούν συνέπεια μεταξύ λόγων και πράξεων.

Σε αυτό το νέο πλαίσιο, η μεγάλη ψευδαίσθηση της ΕΚΕ αρχίζει να διαλύεται. Και ίσως αυτό να αποτελεί τη μεγαλύτερη ευκαιρία για τον ίδιο τον θεσμό.

Ως σύμβουλοι corporate affairs, κάποιοι ήδη αναγνωρίζουμε ότι η ευθύνη που βασίζεται στην εικόνα είναι εύθραυστη και παροδική. Χρέος μας είναι να πείσουμε τις διοικήσεις των εταιριών που συμβουλευόμαστε ότι η ευθύνη που ενσωματώνεται στις στρατηγικές αποφάσεις τους είναι αυτή που μπορεί να δημιουργήσει πραγματικό αντίκτυπο με διάρκεια.

Το αν θα προτιμήσουν μια φωτογραφία καθαρισμού παρίας από μια ενδεχομένως δύσκολη απόφαση σε ένα διοικητικό συμβούλιο, είναι τελικά αυτό που θα χαρακτηρίσει το βαθμό της επιχειρηματικής τους ηθικής.

34 χρόνια φρεσκομαγειρεύουμε καθημερινά

Η Γευσήνους είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες στην Ελλάδα που δραστηριοποιείται στο χώρο των υπηρεσιών εστίασης με αδιάλειπτη εμπειρία 34 ετών στον κλάδο του catering βάσει συμβολαίων.

Παρέχει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες εστίασης σε **επαγγελματικούς χώρους, ξενοδοχεία, βιομηχανικές μονάδες, νοσοκομεία, στρατιωτικές εγκαταστάσεις, εκπαιδευτικά ιδρύματα** καθώς και σε κάθε εγκατάσταση όπου υπάρχουν απαιτήσεις μαζικής εστίασης.

Διαθέτει ιδιόκτητες υπερσύγχρονες μονάδες παραγωγής:

- στο **Κρουονέρι Αττικής**, συνολικής έκτασης 10.000 τ.μ.,
- στη **Σίνδο Θεσσαλονίκης**, συνολικής έκτασης 3.200 τ.μ.
- στο **Ρέθυμνο της Κρήτης**, συνολικής έκτασης 4.625 τ.μ.

Σήμερα, ο **Όμιλος Γευσήνους** αποτελείται από **8 εταιρείες**, με πρόβλεψη κύκλου εργασιών **150 εκατ. ευρώ** για το 2025, εξυπηρετεί **πάνω από 150 πελάτες** στην Ελλάδα, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, και απασχολεί **2.000 άτομα μόνιμο προσωπικό**.

ΓΕΥΣΗΝΟΥΣ[®]
FOOD CULTURE

www.gefsinus.gr   /gefsinus

ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΚΥ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΤΣΙΟΥΡΑ, ΔΙΚΗΓΟΡΟ,
ΤΕΩΣ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής υπευθυνότητας (ΕΚΥ) οι επιχειρήσεις, και ειδικά οι εταιρείες, δεν δρουν με μοναδικό γνώμονα τη μεγιστοποίηση των κερδών τους, αλλά εθελοντικά ενσωματώνουν στη λήψη των αποφάσεών τους περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια, καθώς και κριτήρια που σχετίζονται με την εταιρική διακυβέρνηση (κριτήρια ESG: environment, social, governance). Τα κριτήρια αυτά μπορούν να αφορούν τις αποφάσεις που λαμβάνονται σχετικά με την εσωτερική οργάνωση, το οργανόγραμμα και το σύστημα προαγωγών, αλλά και σχέσεις των εταιρειών με τρίτους, όπως την επιλογή των εργολάβων, την επιλογή των πρώτων υλών που διαχειρίζεται η επιχείρηση, αλλά και δωρεές ή άλλες παροχές προς τις τοπικές κοινωνίες.

Η ΕΚΥ έχει αποκτήσει σήμερα μεγάλη σημασία. Είναι ένας βασικός τρόπος, με τον οποίο μία επιχείρηση συνδέεται με την κοινωνία, εντός της οποίας λειτουργεί. Σε μεγάλο βαθμό, ιδίως με δωρεές που έχουν αντίκτυπο στην τοπική κοινωνία, η επιχείρηση ανταποδίδει στην κοινωνία τα οφέλη που αποκομίζει από τη λειτουργία της, καθώς η κοινωνία παρέχει στην επιχείρηση τους πόρους και το πλαίσιο για τη λειτουργία αυτή. Ακόμη πιο μεγάλη, όμως, είναι η σημασία της ΕΚΥ για τους επενδυτές και τους καταναλωτές μιας επιχείρησης: οι επενδυτές, διά της εταιρικής τους συμμετοχής, και οι καταναλωτές, με τις αγορές τους, επιθυμούν σήμερα να ενισχύουν και να προτιμούν επιχειρήσεις, οι οποίες σέβονται το περιβάλλον και ανταποδίδουν στην κοινωνία.

Η σημασία της ΕΚΥ αναγνωρίζεται και από την Πολιτεία, η οποία καθιερώνει νομοθετικό πλαίσιο για την ενίσχυσή της. Με τη νομοθεσία, ευρωπαϊκή και εσωτερική, επιδιώκεται η διαφάνεια ως προς την ΕΚΥ και την επίτευξη των στόχων της, ενώ η εσωτερική νομοθεσία παρέχει επιπλέον και φορολογικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις που ασκούν ΕΚΥ.

Ο Ν. 5259/2025 εισάγει ενιαίο πλαίσιο για κοινωνοφελείς περιουσίες και δωρεές. Το θεσμικό πλαίσιο δωρεών στην Ελλάδα ευνοϊκή φορολογική μεταχεί-

ριση για δωρεές προς το Δημόσιο, ΟΤΑ, ΜΚΟ και κοινωφελή ιδρύματα, συχνά με ψηφιακές διαδικασίες μέσω ΑΑΔΕ. Πιο αναλυτικά, ενθαρρύνονται με φορολογικά κίνητρα, όπως η έκπτωση της δαπάνης από το φορολογητέο εισόδημα, ενώ οι δωρεές σε Κοινωφελή Ιδρύματα/ΜΚΟ απαλλάσσονται από τον φόρο δωρεάς, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του κοινωφελούς σκοπού. Οι δωρεές πρέπει να δηλώνονται ψηφιακά (ΑΑΔΕ) για να είναι έγκυρες, ειδικά για την εφαρμογή αφορολογητών ορίων ή απαλλαγών.

Στο παραπάνω πλαίσιο, η διαφάνεια ως προς την ΕΚΥ επιτυγχάνεται μέσω της υποχρεωτικής δημοσίευσης, από τις εταιρείες, της βαθμολόγησής τους ως προς την επίτευξη στόχων που σχετίζονται με την εισαγωγή περιβαλλοντικών και κοινωνικών κριτηρίων, καθώς και κριτηρίων που σχετίζονται με την εταιρική διακυβέρνηση (αξιολόγηση ESG). Η βαθμολόγηση γίνεται από ανεξάρτητους οίκους αξιολόγησης. Η δημοσίευση αυτής της βαθμολόγησης γίνεται μαζί με τη δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων, ιδίως στις εισηγμένες εταιρείες, και επιτρέπει στους επενδυτές να γνωρίζουν τις επιδόσεις της κάθε εταιρείας στην ΕΚΥ και να διαμορφώνουν, βάσει και αυτής, τις επενδυτικές τους αποφάσεις.

Τα φορολογικά κίνητρα που παρέχει η Πολιτεία αφορούν την αναγνώριση των δαπανών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ΕΚΥ ως δαπανών που εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα κατά τον υπολογισμό της φορολογίας εισοδήματος. Έτσι, το φορολογητέο εισόδημα μιας επιχείρησης μειώνεται στον βαθμό που η επιχείρηση έχει πραγματοποιήσει δαπάνες που χαρακτηρίζονται ως δαπάνες ΕΚΥ και σχετίζονται με την κύρια δραστηριότητά της. Επίσης, εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα των εταιρειών και οι δαπάνες που σχετίζονται με δωρεές προς το Δημόσιο. Κατά σημαντικό ποσοστό εκπίπτουν και οι δαπάνες που σχετίζονται με δωρεές προς κάποια νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όπως και προς φορείς που λειτουργούν ως Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών.

ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΚΥ.

Με τις απαλλαγές αυτές αναγνωρίζεται ο χαρακτήρας των δαπανών ΕΚΥ: εξομοιώνονται με τις δαπάνες της συνήθους λειτουργίας μιας επιχείρησης, οι οποίες αναγνωρίζονται φορολογικά και μειώνουν το καθαρό κέρδος της (και, αντιστοίχως, τη φορολόγησή της).

Επιπλέον, και συναφώς, συναλλαγές που γίνονται στο πλαίσιο δωρεάς προς το Δημόσιο απαλλάσσονται από Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, μετά από έγκριση του Υπουργείου Οικονομικών. Έτσι, το καθαρό ποσό που διατίθεται για την πραγματοποίηση μιας δωρεάς προς το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (μιας από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις δαπανών ΕΚΥ) προσαυξάνεται, καθώς δεν αφαιρείται από το ποσό αυτό το μέρος του που αντιστοιχεί σε ΦΠΑ. Και με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία αναγνωρίζει τη σημασία της ΕΚΥ και ενθαρρύνει την πραγματοποίησή τους.

Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο έχει δεχθεί κριτική: η ΑΑΔΕ δύσκολα αναγνωρίζει δαπάνες (πλην αυτών που αφορούν δωρεές προς το Δημόσιο) ως δαπάνες ΕΚΥ, επειδή έχει αυστηρά κριτήρια για να συσχετίσει τις δαπάνες αυτές με την κύρια δραστηριότητα μιας εταιρείας. Για τον λόγο αυτό και έχει προταθεί η νομοθετική διασαφήνιση ενός ευρύτερου πλαισίου δαπανών που θα θεωρούνται δαπάνες ΕΚΥ, ώστε να έχει τη δυνατότητα η ΑΑΔΕ να τις αναγνωρίζει ως εκπεστέες δαπάνες. Επίσης έχει προταθεί η αναγνώριση του συνόλου ή μεγάλου μέρους των δωρεών

προς όλους τους φορείς της Κοινωνίας των Πολιτών ως εκπεστέων δαπανών.

Όμως η διαφαινόμενη τάση είναι να ενισχύεται η ενημέρωση των ενδιαφερόμενων παραγόντων - επενδυτών και καταναλωτών - σε σχέση με τις δράσεις ΕΚΥ των εταιρειών. Προς τον σκοπό αυτό έχει ζητηθεί να τεθούν συγκεκριμένα κριτήρια στους ανεξάρτητους αξιολογητές των εταιρειών στο πλαίσιο ESG, ώστε να είναι πιο συγκρίσιμες μεταξύ τους οι επιδόσεις των διαφόρων εταιρειών. Επίσης, έχει ζητηθεί να διευρυνθεί η υποχρέωση δημοσίευσης των αξιολογήσεων ESG στο σύνολο των εταιρειών που υποχρεούνται να δημοσιεύουν οικονομικές καταστάσεις. Βασικός αντίλογος στο αίτημα αυτό είναι η σημαντική γραφειοκρατική επιβάρυνση, ιδίως μικρών επιχειρήσεων, στην περίπτωση που όλες οι εταιρείες, ανεξαρτήτως μεγέθους, υποχρεωθούν να καταφεύγουν σε αξιολογητές ESG για τη δημοσίευση υποχρεωτικής βαθμολογίας.

Τελικά, η ΕΚΥ είναι αίτημα κοινωνικό που έχει βρει τη νομοθετική αποτύπωσή του. Αλλά η διεύρυνση των δράσεων ΕΚΥ περισσότερο οφείλεται, και όλο και περισσότερο θα συσχετίζεται στο μέλλον, με τη συμπεριφορά των επενδυτών και των καταναλωτών, που θα επιθυμούν να συσχετίζουν τις επενδυτικές και καταναλωτικές τους επιλογές με επιχειρήσεις που σέβονται την κοινωνία και ανταποδίδουν σ' αυτήν.

**ΦΥΤΕΨΑΜΕ
120
ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΑ ΣΤΟ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΗΜΕΡΑ ΝΕΡΟΥ**

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

«Πώς μια ομάδα οραματιστών εμπόρων της διασποράς μετέτρεψε τον προσωπικό πλούτο σε εθνική κληρονομιά, χτίζοντας από το μηδέν τα θεμέλια του σύγχρονου κράτους.»

Στην αυγή του 19ου αιώνα, η Ελλάδα δεν ήταν παρά ένα ρημαγμένο τοπίο, μια χώρα που προσπαθούσε να σταθεί στα πόδια της μετά από αιώνες σκλαβιάς. Μετακρατικά ταμεία άδεια και τις υποδομές ανύπαρκτες, η επιβίωση του νέου κράτους φάνταζε άπιστο όνειρο. Τότε ήταν που εμφανίστηκε μια μοναδική «στρατιά» οραματιστών: οι Μεγάλοι Εθνικοί Ευεργέτες. Άνθρωποι της διασποράς, που μετέτρεψαν τον προσωπικό τους πλούτο σε δημόσιο κτήμα, κληροδοτώντας μας την «Ελλάδα της προσφοράς».

Η γέννηση ενός φαινομένου

Το φαινόμενο της ευεργεσίας δεν ήταν απλώς μια πράξη φιλανθρωπίας· ήταν μια βαθιά πολιτική και εθνική επιλογή. Οι περισσότεροι ευεργέτες προέρχονταν από την Ήπειρο, μια περιοχή που, αν και ορεινή και φτωχή, υπήρξε η μήτρα μεγάλων προσωπικοτήτων. Άνθρωποι όπως οι αδελφοί Ζωσιμάδες, ο Απόστολος Αρσάκης και ο Γεώργιος Αβέρωφ, ξεκίνησαν ως φτωχοί μετανάστες για να κυριαρχήσουν στις

10

ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ
ΠΑΝΩ ΑΠΟ
11.000
ΜΑΘΗΤΕΣ
ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ
ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΥΔΡΕΥΣΗΣ

αγορές της Ρωσίας, της Αιγύπτου και της Κεντρικής Ευρώπης. Η επιτυχία τους, όμως, δεν εξαντλήθηκε στην προσωπική επίδειξη ισχύος. Αντίθετα, η καρδιά τους παρέμεινε δεμένη με την πατρίδα, την οποία ονειρεύονταν ελεύθερη, μορφωμένη και ισχυρή.

Αν περπατήσει κανείς σήμερα στην Αθήνα, θα διαπιστώσει ότι η πόλη «μιλάει» για αυτούς σε κάθε γωνιά. Το Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό Στάδιο, που ανακατασκευάστηκε εκ βάθρων με δαπάνες του Γεωργίου Αβέρωφ για τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896, αποτελεί παγκόσμιο σύμβολο. Το επιβλητικό Ζάππειο Μέγαρο, καρπός του οράματος των εξαδέλφων Ευάγγελου και Κωνσταντίνου Ζάππα, υπήρξε το πρώτο κτίριο παγκοσμίως που κτίστηκε αποκλειστικά για ολυμπιακούς σκοπούς.

Δεν ήταν όμως μόνο ο αθλητισμός. Η οικογένεια Σίνα, με καταγωγή από τη Μοσχόπολη, χρηματοδότησε την ανέγερση της Ακαδημίας Αθηνών και του Εθνικού Αστεροσκοπείου, θέτοντας τις βάσεις για την επιστημονική αναγέννηση της χώρας. Αυτά τα οικοδομήματα δεν ήταν απλώς κτίρια· ήταν η δόξα

Quick Facts: Τα «Αόρατα» Μεγάλα Έργα

- **Το Θωρηκτό της Ελευθερίας:** Ο Γεώργιος Αβέρωφ δεν έχτισε μόνο κτίρια. Με δική του δωρεά 2.500.000 χρυσών δραχμών αγοράστηκε το θωρηκτό «Γ. Αβέρωφ», το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο στους Βαλκανικούς Πολέμους.

- **Ολυμπιακή Φλόγα:** Πριν τους αγώνες του 1896, ο Ευάγγελος Ζάππας είχε ήδη χρηματοδοτήσει τα «Ζάππεια» από το 1859, τις πρώτες προσπάθειες αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων στη σύγχρονη εποχή.

- **Το «Μαύρο Χρυσάφι»:** Ο Ιωάννης Βαρβάκης πλούτισε στη Ρωσία ανακαλύπτοντας τον τρόπο μεταφοράς του χαβιαριού σε κλειστά δοχεία, επιτρέποντας την εξαγωγή του σε όλο τον κόσμο.

- **Η Ήπειρος της Ευεργεσίας:** Το 70% και πλέον των μεγάλων ευεργετών του 19ου αιώνα κατάγονταν από την Ήπειρο, με το Μέτσοβο και τα Γιάννενα να κατέχουν τα πρωτεία.

ενός έθνους που ήθελε να συνομιλήσει ξανά με το ένδοξο παρελθόν του και να ατενίσει με αξιώσεις το ευρωπαϊκό μέλλον.

Παιδεία και υγεία: Η επένδυση στον άνθρωπο

Πέρα από τα μάρμαρα, οι ευεργέτες πίστεψαν ακράδαντα ότι η ελευθερία απαιτεί παιδεία. Ο Ιωάννης Βαρβάκης, ο θρυλικός «πειρατής» που πλούτισε στη Ρωσία, ίδρυσε το Βαρβάκειο Λύκειο, ενώ ο Απόστολος Αρσάκης το ομώνυμο Παρθεναγωγείο, σπάζοντας τα κατεστημένα της εποχής και ανοίγοντας τον δρόμο για τη γυναικεία εκπαίδευση. Παράλληλα, οι αδελφοί Ζωσιμάδες χρηματοδότησαν την έκδοση χιλιάδων βιβλίων, φροντίζοντας να φτάσει η γνώση σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Η κοινωνική πρόνοια υπήρξε ο άλλος μεγάλος πυλώνας. Η ίδρυση νοσοκομείων, όπως ο «Ευαγγελισμός» (με πρωτοβουλία της Βασίλισσας Όλγας αλλά και δωρεές ευεργετών) και το «Δρομοκαΐτειο», απέδειξε ότι η φροντίδα για τον αδύναμο ήταν στον πυρήνα της φιλοσοφίας τους. Αργότερα, προσωπικό-

τες όπως ο Εμμανουήλ Μπενάκης και ο Ευγένιος Ευγενίδης συνέχισαν την παράδοση, εστιάζοντας στον πολιτισμό και την τεχνική κατάρτιση των νέων, δημιουργώντας ιδρύματα που λειτουργούν υποδειγματικά μέχρι σήμερα.

Ένα διαχρονικό μάθημα

Αυτό που έκανε τους ευεργέτες να ξεχωρίζουν δεν ήταν μόνο το ύψος των κεφαλαίων που διέθεσαν, αλλά η ανιδιοτέλεια και το αίσθημα του χρέους. Σε μια εποχή που η έννοια της «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» ήταν άγνωστη, εκείνοι την έκαναν πράξη με τις διαθέκες τους, ορίζοντας το κράτος ως κληρονόμο τους.

Σήμερα, τα έργα τους στέκουν ακόμα όρθια, όχι ως σιωπηλά μνημεία, αλλά ως ζωντανοί οργανισμοί. Μας θυμίζουν ότι η αληθινή φιλοπατρία δεν κρίνεται από τα λόγια, αλλά από το τι επιλέγει κανείς να επιστρέψει στην κοινωνία που τον γέννησε. Το παράδειγμά τους παραμένει μια φωτεινή πυξίδα, καλώντας μας να σκεφτούμε πώς μπορούμε, ο καθένας με τις δυνάμεις του, να γίνουμε «ευεργέτες» της δικής μας εποχής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΟΣΕΣ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΥ.ΦΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Η ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ»

Δωρεά προστατευτικών масκών, rapid tests και ειδών πρώτης ανάγκης σε ευάλωτους συνανθρώπους μας και κοινωνικούς φορείς από την Θεσσαλονίκη έως τη Μαγασκάρα! Σε ένα περιβάλλον όπου οι οικονομικοί δείκτες συχνά κυριαρχούν, ο ΣΥ.ΦΑ. Θεσσαλονίκης ξεχωρίζει ως ένας σύγχρονος και δυναμικός συνεταιριστικός οργανισμός στο χώρο της φαρμακευτικής εφοδιαστικής αλυσίδας στην Ευρώπη, με υπευθυνότητα, αλληλεγγύη και κοινωνική συνεισφορά.

Τα τελευταία δύο έτη επικεφαλής του Ομίλου είναι ο φαρμακοποιός, MSc Διοίκησης Μονάδων Υγείας, Γεώργιος-Κωνσταντίνος Κιοσές. Όπως δηλώνει, η φιλοσοφία «ισχύς εν τη ενώσει» αποτελεί θεμελιώδη αρχή, αντανακλώντας τον συνεταιριστικό χαρακτήρα του Ομίλου, ο οποίος λειτουργεί από τους φαρμακοποιούς, με τους φαρμακοποιούς και για τους φαρμακοποιούς και μόνον.

Ταυτόχρονα επισημαίνει ότι το 2025 αποτέλεσε σημείο καμπής για την οικονομική πορεία του Συνεταιρισμού, καθώς καταγράφηκε αύξηση του κύκλου εργασιών κατά 8%, επιβεβαιώνοντας τη θετική δυναμική και την αποτελεσματικότητα των στρατηγικών επιλογών της διοίκησης.

Ποιες πρωτοβουλίες κοινωνικής εταιρικής ευθύνης έχει αναλάβει ο ΣΥ.ΦΑ Θεσσαλονίκης ;

Ο ΣΥ.ΦΑ. Θεσσαλονίκης προσεγγίζει την εταιρική κοινωνική ευθύνη ως αναπόσπαστο μέρος της αποστολής του, δίνοντας ουσιαστικό περιεχόμενο στην κοινωνική προσφορά. Η στρατηγική μας βασίζεται στην ενεργή στήριξη της τοπικής κοινωνίας, με έμφαση στους πλέον ευάλωτους συμπολίτες μας. Στο πλαίσιο αυτό υλοποιούμε στοχευμένες δράσεις, όπως δωρεές υγειονομικού υλικού και συνεργασίες με φορείς υγείας και κοινωνικής πρόνοιας. Ενδεικτικά, έχουμε συνδράμει οργανισμούς όπως το Χαρίσειο Γηροκομείο, το Ίδρυμα Άγιος Στυλιανός και την Πυροσβεστική Υπηρεσία.

Ποιοι παράγοντες συνέβαλαν στη βελτίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων του Συνεταιρισμού το 2025;

Η επίτευξη θετικού οικονομικού αποτελέσματος το 2025, με αύξηση του κύκλου εργασιών κατά περίπου 20 εκατ. ευρώ και καθαρή θετική ταμειακή θέση περί των 900.000 ευρώ, είναι αποτέλεσμα στοχευμένης στρατηγικής και συλλογικής προσπάθειας. Η διοίκησή μας ανέλαβε σε μια περίοδο όπου εξαιτίας σωρευμένων αρνητικών χρήσεων

ήταν υπό αμφισβήτηση ακόμα και η ίδια η βιωσιμότητα του Ομίλου και ευθύς εφάρμοσε ένα πλάνο εξορθολογισμού και αναδιοργάνωσης. Κεντρικοί άξονες υπήρξαν η βελτιστοποίηση των εσωτερικών διαδικασιών, η επένδυση σε τεχνολογικές υποδομές και η ενίσχυση στρατηγικών συνεργασιών. Καθοριστικό ρόλο διαδραμάτισε το ανθρώπινο δυναμικό. Η συμμετοχή, η συνεργασία και η κοινή στόχευση εργαζομένων και μελών αποτέλεσαν βασικό πυλώνα για την επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης και την επιστροφή στην κερδοφορία.

Ποιες καινοτομίες υιοθετήθηκαν για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών;

Κατά τη διάρκεια της τρέχουσας διοίκησης, υλοποιήθηκαν καινοτόμες πρωτοβουλίες με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της αποδοτικότητας των φαρμακείων-μελών. Ενδεικτικά, προχωρήσαμε σε συνεργασίες με διεθνώς αναγνωρισμένους συμβουλευτικούς οργανισμούς, όπως η Grant Thornton για διαδικασίες Due Diligence (δέουσας επιμέλειας), η Deloitte που εκπόνησε διαχειριστική μελέτη και η Ernst & Young που ανέλαβε τον οικονομικό έλεγχο των επιχειρήσεών μας. Παράλληλα, ενισχύσαμε τη διαφάνεια και τη συμμετοχικότητα, καθιερώνοντας μαζικές γενικές συνελεύσεις. Για πρώτη φορά γνωρίζουν για τον Συνεταιρισμό τόσο πολλοί-τόσα πολλά. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στον ψηφιακό μετασχηματισμό με αναβάθμιση των πληροφοριακών συστημάτων και στη συνεχιζόμενη εκπαίδευση μέσω του προγράμματος SYFALearning. Επιπλέον, ο Συνεταιρισμός Θεσσαλονίκης ενισχύει την παρουσία του στον επιστημονικό διάλογο και αναπτύσσει συνεργασίες με άλλους συνεταιρισμούς και φαρμακευτικές εταιρείες.

Ποια είναι η στρατηγική για τη διατήρηση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και την ενίσχυση του κοινωνικού ρόλου;

Η στρατηγική του ΣΥ.ΦΑ. εστιάζει στη διατήρηση ισχυρών θεμελιών και την προσαρμογή στις εξελισσόμενες συνθήκες της αγοράς. Βασικές προτεραιότητες αποτελούν η ενίσχυση της οικονομικής ανθεκτικότητας, η υλοποίηση επενδύσεων και η αξιοποίηση νέων ευκαιριών ανάπτυξης, χωρίς απόκλιση από τις βασικές αξίες και την ταυτότητα του οργανισμού. Παράλληλα, ο κοινωνικός ρόλος παραμένει κεντρικός άξονας της λειτουργίας μας. Με γνώμονα αυτή τη φιλοσοφία, συνεχίζουμε την πορεία μας προς τη συμπλήρωση ενός αιώνα λειτουργίας, με σταθερότητα, υπευθυνότητα και κοινωνική συνείδηση.

ΣΥ.ΦΑ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η πιο σύγχρονη φαρμακαποθήκη στην Ευρώπη

Η μεγαλύτερη φαρμακαποθήκη στην Ελλάδα, μία από τις τρεις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας και ανάμεσα στις 50 σημαντικότερες επιχειρήσεις της χώρας, με ετήσιο κύκλο εργασιών που ξεπερνά τα **265 εκατομμύρια ευρώ**.

Καθημερινά εξυπηρετεί περισσότερα από **1.580 φαρμακεία** διανέμοντας πάνω από 17.000 κωδικούς φαρμάκων και παραφαρμάκων.

Διαθέτει τη πιο σύγχρονη φαρμακαποθήκη στην Ευρώπη, με τεχνολογία αιχμής εφάμιλλη των μεγάλων κέντρων της Δυτικής Ευρώπης. Τα ρομποτικά συστήματα της εγκατάστασης εκτελούν πάνω από 8.000 παραγγελίες ημερησίως, ενώ η εταιρεία διαθέτει πιστοποιημένο σύστημα ποιότητας (ISO 9001) και το Νο1 B2B σύστημα ηλεκτρονικής παραγγελιοληψίας φαρμακείων στην Ελλάδα.

€265 εκ.
Ετήσιος κύκλος εργασιών

1.580
Φαρμακεία καθημερινά

8.700
Παραγγελίες καθημερινά

10.900
Ημερήσιες επισκέψεις B2B

42 Γραμμές Διανομής

Ξεκινούν καθημερινά έως και 42 διαφορετικά δρομολόγια.

62 Οχήματα

Εκ των οποίων: 5 ηλεκτρικά και όλα με ψυγείο.

263 Εργαζόμενοι

Από αυτούς, 168 στελεχώνουν τις αποθήκες.

41 Στρέμματα

Οικόπεδα συνολικής έκτασης 41.100 τετραγωνικών μέτρων

65.000 γραμμές

Μέχρι και 65.000 γραμμών – 8.700 παραγγελιών ημερησίως

11.000 τ.μ.

Σύγχρονες αποθήκες 9.700 τετραγωνικών μέτρων

 SYFATHNESS

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΗΓΕΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΚΛΕΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η αξιοποίηση του πλήρους δυναμικού της κοινωνίας, χωρίς αποκλεισμούς, είναι η μόνη οδός για επιχειρήσεις που θέλουν να παραμείνουν ανταγωνιστικές και κερδοσώστες σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία

Στο σύγχρονο επιχειρηματικό περιβάλλον, η συζήτηση για την παρουσία των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων έχει πάψει προ πολλού να αφορά αποκλειστικά την κοινωνική δικαιοσύνη ή την «πολιτική ορθότητα». Σήμερα, η γυναικεία συμμετοχή στην εταιρική διακυβέρνηση αναγνωρίζεται ως ένας από τους ισχυρότερους μοχλούς ανάπτυξης, ανθεκτικότητας και στρατηγικής καινοτομίας.

Ο καταλύτης των κριτηρίων ESG

Για δεκαετίες, η παρουσία γυναικών στα Διοικητικά Συμβούλια αντιμετωπιζόταν ως μια τυπική υποχρέωση ποσόστωσης. Ωστόσο, τα δεδομένα ανατρέπουν αυτή την αντίληψη. Έρευνες παγκόσμιων οργανισμών καταδεικνύουν ότι οι εταιρίες με ισχυρή γυναικεία εκπροσώπηση στην κορυφή της ιεραρχίας παρουσιάζουν καλύτερες οικονομικές επιδόσεις, υψηλότερα επίπεδα διαφάνειας και αποτελεσματικότερη διαχείριση κινδύνων. Η γυναικεία οπτική φέρνει στο τραπέζι μια διαφορετική προσέγγιση στην επίλυση προβλημάτων, ενισχύοντας την πολυφωνία και αποτρέποντας το φαινόμενο της μονοδιάστατης προσέγγισης, που συχνά οδηγεί σε στρατηγικά σφάλματα.

Η άνοδος των προτύπων ESG (Environment, Social, Governance) έχει τοποθετήσει τη γυναικεία ηγεσία στο επίκεντρο του επενδυτικού ενδιαφέροντος. Οι θεσμικοί επενδυτές δεν αναζητούν πλέον μόνο την κερδοφορία, αλλά και τη βιωσιμότητα. Μια διοίκηση που αντανακλά τη δομή της κοινωνίας και της πελατειακής της βάσης είναι μια διοίκηση που μπορεί να κατανοήσει καλύτερα τις τάσεις της αγοράς. Οι γυναίκες ηγέτες τείνουν να δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στην εταιρική κουλτούρα, την εργασιακή ικανοποίηση και την κοινωνική υπευθυνότητα – στοιχεία που αποτελούν το «νόμισμα» της αξιοπιστίας στη νέα οικονομία.

Η ελληνική πραγματικότητα και οι προκλήσεις

Στην Ελλάδα, το τοπίο αλλάζει σταδιακά, ωστόσο τόσο από το νέο νομοθετικό πλαίσιο για την εταιρική διακυβέρνηση (Ν. 4706/2020) όσο και από τις ευρωπαϊκές οδηγίες. Η επιβολή ελάχιστης ποσόστωσης 25% στα Διοικητικά Συμβούλια των

εισηγμένων εταιριών ήταν ένα απαραίτητο πρώτο βήμα. Ωστόσο, η πρόκληση παραμένει η «γυάλινη οροφή» και το χάσμα στις ευκαιρίες ανέλιξης για τις γυναίκες σε μεσαία και ανώτερα διοικητικά κλιμάκια. Η πραγματική αλλαγή δεν θα έρθει μόνο μέσα από νόμους, αλλά μέσα από μια δομική αλλαγή της εταιρικής κουλτούρας που θα αναγνωρίζει την αξία της συμπερίληψης στην πράξη.

Ωστόσο, σύμφωνα με στοιχεία που αναδείχθηκαν σε συνέδριο του ΣΕΒ που έγινε τον Μάρτιο του 2026 στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, παρά τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειωθεί τις τελευταίες δεκαετίες σε επίπεδο θεσμικού πλαισίου, το κρίσιμο ζητούμενο σήμερα είναι η εφαρμογή: στην εταιρική κουλτούρα, στις προαγωγές, στις αμοιβές, στη στήριξη του οικογενειακού εισοδήματος και της φροντίδας, καθώς και στις πολιτικές συμφιλίωσης επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής. Τα ευρήματα έρευνας που πραγματοποίησε ο ΣΕΒ σε συνεργασία με την MRB δείχνουν ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να εμφανίζει υστέρηση στη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας γενικά, και σε θέσεις ευθύνης ειδικότερα. Η χώρα καταγράφει το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό απασχόλησης γυναικών στην ΕΕ, ενώ το χάσμα απασχόλησης μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι σχεδόν διπλάσιο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Παράλληλα, δύο στις τρεις γυναίκες-στελέχη θεωρούν ότι είναι πιο δύσκολο για μια γυναίκα να φτάσει σε ανώτερες διοικητικές θέσεις.

Ωστόσο, όπως αναφέρθηκε, η ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας θα μπορούσε να προσθέσει έως και 17 δισ. ευρώ στο ελληνικό ΑΕΠ ετησίως, ενισχύοντας την παραγωγικότητα και τη δεξαμενή δεξιοτήτων που χρειάζεται η οικονομία για να αναπτυχθεί.

Το μέλλον είναι συμπεριληπτικό

Καθώς οδεύουμε προς μια οικονομία που βασίζεται στη γνώση και την ενσυναίσθηση, ο ρόλος των γυναικών στην εταιρική διακυβέρνηση γίνεται καθοριστικός. Δεν πρόκειται για μια μάχη των φύλων, αλλά για μια συμμαχία ταλέντων. Η ισότητα δεν είναι απλώς ένας στόχος προς επίτευξη· είναι η προϋπόθεση για μια παραγωγική οικονομία και μια ευημερούσα κοινωνία.

20%
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ
ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ
ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Στρατηγικός & Επιχειρησιακός Σχεδιασμός | Project Management
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού | Στρατηγική Επικοινωνίας
Research & Development | ESG Planning | Διαχείριση Κρίσεων
Χρηματοδοτικά - Επενδυτικά Εργαλεία | Κοινωνικές & Οικονομικές Έρευνες
Μοντέλα Διοίκησης Επιχειρήσεων & Οργανισμών

Ανοίγουμε δρόμο στο μέλλον...

για **Βιώσιμη, Ηθική** και
Συμπεριληπτική Ανάπτυξη

www.idsconsulting.gr

info@idsconsulting.gr

Θεσσαλονίκη
Χρήστου Πίψου 9, 546 27
2310 508 034

Αθήνα
Λυκαβηττού 5 Κολωνάκι, 106 72
210 363 9799

ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ Ο ΝΕΟΣ ΠΥΛΩΝΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Στο σύγχρονο επιχειρηματικό τοπίο, η έννοια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης (ΕΚΕ) έχει εξελιχθεί από μια απλή κοινωνική παροχή σε μια ολοκληρωμένη στρατηγική βιωσιμότητας βασισμένη στην έμπρακτη αλληλεγγύη. Στο επίκεντρο αυτής της εξέλιξης βρίσκονται δύο αλληλένδετες αξίες: η ισότητα και η διαφορετικότητα. Η ενσωμάτωσή τους στην εταιρική κουλτούρα δεν αποτελεί πλέον μόνο ηθική επιταγή, αλλά κρίσιμο παράγοντα για την ανθεκτικότητα και την κοινωνική αποδοχή μιας επιχείρησης.

Η στρατηγική σύνδεση

Παραδοσιακά, η ΕΚΕ εστίαζε κυρίως σε εξωτερικές δράσεις, όπως η προστασία του περιβάλλοντος ή η στήριξη τοπικών κοινοτήτων. Σήμερα, η έμφαση έχει μετατοπιστεί και στο κοινωνικό αποτύπωμα που δημιουργεί η ίδια η λειτουργία του οργανισμού. Η προώθηση της διαφορετικότητας, της ισότητας και της συμπερίληψης (DEI) αποτελεί τη

γέφυρα που συνδέει την υπεύθυνη διοίκηση με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ενώ η ΕΚΕ συχνά εκδηλώνεται μέσα από δράσεις προς την κοινωνία, η ενσωμάτωση της διαφορετικότητας λειτουργεί ως μια διαδικασία εσωτερικής ενδυνάμωσης, αναδιαμορφώνοντας τις πρακτικές προσλήψεων, την ηγεσία και τις εργασιακές σχέσεις. Όταν αυτές οι δύο λειτουργίες ευθυγραμμίζονται μέσω της αλληλεγγύης, η επιχείρηση αποδεικνύει έμπρακτα ότι οι αξίες της δεν περιορίζονται σε επικοινωνιακά μηνύματα, αλλά διαπνέουν κάθε επίπεδο της λειτουργίας της, αναγνωρίζοντας την αξία κάθε ανθρώπου ως ισότιμο μέλος του συνόλου.

Τα οφέλη της ενσωμάτωσης

Η υιοθέτηση πολιτικών ισότητας και διαφορετικότητας στο πλαίσιο της ΕΚΕ αποφέρει πολλαπλά οφέλη:

Καινοτομία και επίλυση προβλημάτων: Οι ομάδες με διαφορετικό υπόβαθρο, εμπειρίες και οπτικές γωνίες είναι αποδεδειγμένα

πιο δημιουργικές και ικανές να παράγουν καινοτόμες λύσεις.

Οικονομική απόδοση: Μελέτες δείχνουν ότι εταιρείες με υψηλή φυλετική και έμφυλη διαφορετικότητα έχουν έως και 35% περισσότερες πιθανότητες να ξεπεράσουν τους οικονομικούς μέσους όρους του κλάδου τους.

Εταιρική αξιοπιστία: Οι σύγχρονοι καταναλωτές και επενδυτές αναζητούν οργανισμούς που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και προάγουν τις ίσες ευκαιρίες. Η διαφάνεια σε θέματα μισθολογικού χάσματος ή εκπροσώπησης μειονοτήτων χτίζει μια σχέση εμπιστοσύνης που αντέχει στον χρόνο.

Η πρόκληση της υλοποίησης

Για να είναι ουσιαστική η σύνδεση της διαφορετικότητας με την ΕΚΕ, δεν αρκεί η τυπική τήρηση ποσοστώσεων. Απαιτείται μια κουλτούρα αλληλεγγύης που περιλαμβάνει:

- **Ηγετική δέσμευση:** Η διοίκηση πρέπει να ενσωματώσει τις αρχές DEI στο όραμα της εταιρείας.
- **Συμπεριληπτική εφοδιαστική αλυσίδα:** Η ευθύνη επεκτείνεται και στους προμηθευτές, σπρίζοντας επιχειρήσεις που ανήκουν σε υποεκπροσωπούμενες ομάδες.
- **Συνεχής εκπαίδευση:** Προγράμματα κατά των ασυνείδητων προκαταλήψεων βοηθούν στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου κάθε εργαζόμενος νιώθει ότι ανήκει και υποστηρίζεται.

Η δέσμευση στην πράξη

Η ισότητα και η διαφορετικότητα δεν είναι πλέον «προαιρετικά» στοιχεία μιας έκθεσης βιωσιμότητας. Αποτελούν τον πυρήνα μιας σύγχρονης, κοινωνικά υπεύθυνης επιχείρησης που λειτουργεί με γνώμονα τη διαρκή αλληλεγγύη. Επενδύοντας στη διαφορετικότητα, οι οργανισμοί δεν εκπληρώνουν απλώς μια υποχρέωση, αλλά χτίζουν πιο δίκαια και επιτυχημένα μοντέλα λειτουργίας για το μέλλον.

ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Όταν η φροντίδα γίνεται πράξη και η ένταξη καθημερινότητα

Σε μια εποχή που η κοινωνική συνοχή αποτελεί ζητούμενο, η αποδεικνύει καθημερινά ότι μία κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς είναι εφικτή.

Με παρουσία που ξεπερνά τα 45 χρόνια, ο Σύλλογος αποτελεί σημείο αναφοράς για την Πιερία, προσφέροντας σύγχρονες, ολοκληρωμένες υπηρεσίες σε δεκάδες ωφελούμενους και τις οικογένειές τους. Στις δομές του, η φροντίδα δεν αποτελεί τυπική διαδικασία, αλλά μια δυναμική καθημερινότητα που εξελίσσεται, προσαρμόζεται και δίνει πραγματικές ευκαιρίες.

Τα Κέντρα Δημέρευσης και οι Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης λειτουργούν ως χώροι ανάπτυξης, δημιουργίας και ενδυνάμωσης. Μέσα από εξατομικευμένα θεραπευτικά προγράμματα, αλλά και δραστηριότητες

όπως η εργοθεραπεία, η λογοθεραπεία, η φυσικοθεραπεία και η ειδική αγωγή, κάθε ωφελούμενος βρίσκει τον δικό του δρόμο προς την αυτονομία.

Την ίδια στιγμή, η δημιουργικότητα και η συμμετοχή βρίσκονται στο επίκεντρο με τα εργαστήρια κεραμικής, υφαντικής, κηπουρικής και χειροτεχνίας, δράσεις μουσικής και θεάτρου, αλλά και βιωματικές εμπειρίες όπως η θεραπευτική ιππασία και η κολύμβηση, να συνθέτουν ένα περιβάλλον που ενισχύει την αυτοπεποίθηση και τη χαρά της καθημερινότητας.

Η Μέριμνα, όμως, δεν περιορίζεται μόνο εντός των τειχών της, αλλά ανοίγει διάλογο με την κοινωνία μέσα από δράσεις όπως το «Οι Chef μας μαγειρεύουν» και το τουρνουά «Unity».

Σήμερα, ο Σύλλογος προχωρά στο επόμε-

νο μεγάλο βήμα, τη δημιουργία ενός νέου, σύγχρονου Κέντρου Δημέρευσης για άτομα με αυτισμό, σχεδιασμένου με βάση τις πιο σύγχρονες προδιαγραφές και τις πραγματικές ανάγκες των ωφελουμένων. Ένα έργο που φιλοδοξεί να αλλάξει τα δεδομένα στην περιοχή και να προσφέρει ακόμη περισσότερες δυνατότητες υποστήριξης και εξέλιξης. Για τη Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς δεν είναι ιδέα, αλλά στόχος που χτίζεται καθημερινά, με πράξεις.

merimnakaterini.gr

ΜΙΑ ΠΡΑΞΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΜΕ ΔΙΑΡΚΕΙΑ Η ΑΛΚΩΝ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ο «Σύλλογος Μέριμνας Παιδιού Κατερίνης» είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός Ν.Π.Ι.Δ. ο οποίος ιδρύθηκε το 1979 ως αποτέλεσμα της διάθεσης μιας ομάδας ατόμων που δε φοβήθηκαν τη διαφορετικότητα. Το όραμά του είναι 'μία κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς, μια κοινωνία για όλους, όχι για κάποιους, όχι για τους πιο δυνατούς. Γιατί όλοι μπορούν!'

Ο σκοπός του συλλόγου είναι η ευόδωση, με κάθε πρόσφορο μέσο, των προσπαθειών για τη μέγιστη δυνατή αποκατάσταση της ψυχικής, πνευματικής και σωματικής ισορροπίας των Ατόμων με Αναπηρίες (Νοτική Αναπηρία, αυτισμός, σύνδρομο Down, εγκεφαλική παράλυση, πολλαπλές αναπηρίες κλπ), ώστε να επέλθει πλήρης και ομαλή αποδοχή και ένταξή τους στο κοινωνικό περιβάλλον.

Από το 1979 παρέχει υπηρεσίες σε Άτομα με Αναπηρία, υποστηρίζοντας τις οικογένειες και την κοινότητα των ΑμεΑ. Πρωτοπορεί σε τομείς Δημέρευσης, Υποστηριζόμενης Διαβίωσης, Ευαισθητοποίησης της τοπικής κοινωνίας και Κοινωνικοποίησης των ωφελουμένων. Η στήριξη των ατόμων με αναπηρία ξεκινάει από μικρή ηλικία μέσα από την πρώιμη παρέμβαση και ακολούθως με την ειδική αγωγή. Μετά το πέρας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης η Πολιτεία συνεχίζει να στηρίζει τα Άτομα με Αναπηρία μέσω του θεσμού των Κέντρων Δημέρευσης – Ημερήσιας Φροντίδας.

Οι παροχές που προσφέρει είναι υπηρεσίες διμέρευσης και ημερήσιας φροντίδας

ατόμων με αναπηρία, μεταφορά από και προς τα σπίτια τους, δεκατιανό, εξατομικευμένο πρόγραμμα θεραπειών, δράσεις δημιουργικής απασχόλησης και ψυχαγωγία. Τα κέντρα είναι υπό την επιστημονική επίβλεψη ψυχιάτρου και στελεχώνονται από προσωπικό καταρτισμένο και με εμπειρία στον τομέα της παροχής υπηρεσιών σε άτομα με αναπηρία.

Η ιστορία της εταιρείας ΑΛΚΩΝ PEST CONTROL ξεκινάει το 1999 στην Κατερίνη, με ιδρυτή τον Ζήση Σαμαρά, γεννημένο στην Καρίτσα του Δήμου Δίου. 'Όραμα του από τότε έως σήμερα 'να είμαστε η πιο αξιόπιστη, δίκαιη και κοινωνικά υπεύθυνα εταιρία στον κλάδο των υπηρεσιών ελέγχου παρασίτων κι επιβλαβών οργανισμών, χρησιμοποιώντας μεθόδους και τεχνολογίες αιχμής για την παροχή αποτελεσματικών λύσεων στους πελάτες μας και για την ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας.' Για το σκοπό αυτό η ΑΛΚΩΝ PEST CONTROL επενδύει στη συνεχή εκπαίδευση του προσωπικού σε σύγχρονες και φιλικές προς το περιβάλλον μεθόδους απομάκρυνσης των παρασίτων και απολύμανσης και έχει ως βασική αρχή τη διασφάλιση και την εξέλιξη της ποιότητας των υπηρεσιών της, με στόχο την παροχή ολοκληρωμένων λύσεων στους πελάτες της και την απόλυτη ικανοποίησή τους. Στην εταιρεία έχει ήδη ενταχθεί και η δεύτερη γενιά της οικογένειας, ο γιός και η κόρη του ιδρυτή, έχοντας αναλάβει την εξέλιξη και περαιτέρω ανάπτυξη της εταιρείας στην Π.Ε. Θεσσαλονίκης.

Οι βασικοί πυλώνες των υπηρεσιών

που προσφέρει είναι η απεντόμωση, η μυοκτονία και η απολύμανση, εφαρμογές που υλοποιούνται με εγκεκριμένα σκευάσματα και σύγχρονες μεθόδους, με απόλυτο σεβασμό στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Παράλληλα, παρέχει εξειδικευμένες υπηρεσίες όπως θερμική απεντόμωση για απαιτητικές περιπτώσεις, καταπολέμηση κουνουπιών, οφιοαπόθηση σε εξωτερικούς χώρους, εγκατάσταση και παρακολούθηση ηλεκτρικών εντομοπαγίδων, καθώς και προγράμματα τακτικής παρακολούθησης και πρόληψης για επιχειρήσεις.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνει σε επαγγελματικούς χώρους υγειονομικού ενδιαφέροντος, τουριστικά καταλύματα και επιχειρήσεις που χρειάζονται πιστοποιημένες εφαρμογές και οργανωμένο φάκελο ελέγχου, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Επιπλέον, προσφέρει υπηρεσίες βιοκαθαρισμού στρωμάτων και επαγγελματικού αρωματισμού χώρων, ενισχύοντας συνολικά την αίσθηση καθαριότητας και υγιεινής.

Η ΑΛΚΩΝ PEST CONTROL δραστηριοποιείται στις Περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, Θεσσαλίας καλύπτοντας ένα μεγάλο γεωγραφικό εύρος στην Κεντρική και Βόρεια Ελλάδα.

Η κοινωνική ευθύνη είναι μια από τις βασικές αξίες της εταιρείας και του ιδρυτή της και επομένως η κοινωνική προσφορά αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της λειτουργίας της.

Η Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης, είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός Ν.Π.Ι.Δ.,

ο οποίος ιδρύθηκε το 1979, με σκοπό να υποστηρίξει μια ευάλωτη κοινωνική ομάδα που αντιμετώπιζε τον κοινωνικό αποκλεισμό και να συμβάλλει ενεργά στην κοινωνική ένταξη της. Οι δράσεις της είναι συνυφασμένες με την πόλη εδώ και περίπου 50 χρόνια και συγκεντρώνουν την αποδοχή και την έμπρακτη στήριξη της τοπικής κοινωνίας.

Η ΑΛΚΩΝ PEST CONTROL δεν θα μπορούσε να λείψει από αυτή την προσπά-

θεια και αποφάσισε να αναλάβει δράση που θα έχει πραγματικό κοινωνικό αντίκτυπο. Ειδικότερα, ανέλαβε τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών απεντόμωσης, μυοκτονίας και απολύμανσης, σε όλες τις δομές της Μέριμας Παιδιού Κατερίνης στο διπνεκές, με στόχο να κάνει τους χώρους πιο ασφαλείς και υγιεινούς για τους ωφελούμενους και τους εργαζόμενους του ιδρύματος, στέλνοντας ταυτόχρονα κι ένα μήνυμα κοινωνικής

υπευθυνότητας και αλληλεγγύης προς το ανεκτίμητο έργο του κοινωφελούς Οργανισμού. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο ιδρυτής και Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρίας, 'δεν θεωρούμε αυτή τη δράση μας απλώς ως ένα σύνολο υπηρεσιών που προσφέρονται δωρεάν, αλλά ως μια μικρή, ουσιαστική συνεισφορά στο «κοινό καλό» της Πιερίας, που μας γεμίζει χαρά και μας εμπνέει να συνεχίσουμε'.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ

Με τη συχνότητα με την οποία εμφανίζονται και στη χώρα μας οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, επηρεάζοντας ολόκληρες κοινωνίες, έγινε ήδη αντιληπτό ότι η κλιματική αλλαγή δεν αποτελεί πλέον μια θεωρητική απειλή, αλλά μια πραγματικότητα που μεταμορφώνει το παγκόσμιο οικονομικό τοπίο.

Στο πλαίσιο αυτό, η πράσινη επιχειρηματικότητα αναδύεται ως η μόνη βιώσιμη απάντηση, μετατρέποντας την περιβαλλοντική ευθύνη από «κόστος» σε στρατηγικό πλεονέκτημα. Κεντρικός πυλώνας αυτής της μετάβασης είναι η δραστηρική μείωση του ανθρακικού αποτυπώματος.

Τι είναι το Ανθρακικό Αποτύπωμα

Το ανθρακικό αποτύπωμα μιας επιχείρησης είναι το σύνολο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που προκαλούνται άμεσα ή έμμεσα από τις δραστηριότητές

12

95%
ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΕΙΤΑΙ
ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΟΝΤΑΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ.

της. Από την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνεται στα γραφεία μέχρι τη μεταφορά των προϊόντων και την εφοδιαστική αλυσίδα, κάθε κίνηση αφήνει ένα «ίχνος» στο περιβάλλον. Η μέτρηση και η ανάλυση αυτού του αποτυπώματος είναι το πρώτο βήμα για κάθε σοβαρή περιβαλλοντική στρατηγική.

Οι δράσεις

Η μετάβαση σε ένα μοντέλο χαμηλών εκπομπών άνθρακα απαιτεί ολιστική προσέγγιση. Οι επιχειρήσεις συνήθως επιλέγουν να εστιάσουν στους εξής τομείς:

1. Ενεργειακή αναβάθμιση και ΑΠΕ

Η πιο άμεση παρέμβαση αφορά την κατανάλωση ενέργειας. Η χρήση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ), όπως η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών συστημάτων στις στέγες των εργοστασίων ή η αγορά «πράσινης» ενέργειας από παρόχους, μειώνει κατακόρυφα τις εκπομπές. Παράλληλα, η επένδυση σε ενεργειακά αποδοτικό εξοπλισμό (φωτισμός LED, έξυπνα συστήματα κλιματισμού) περιορίζει τη σπατάλη πόρων.

13

30%
ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ
CO₂ ΑΠΟΡΡΟΦΩΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΣΗ.

2. Βιώσιμη εφοδιαστική αλυσίδα

Το μεγαλύτερο μέρος του αποτυπώματος συχνά κρύβεται στους προμηθευτές. Οι πράσινες επιχειρήσεις επιλέγουν συνεργάτες που τηρούν περιβαλλοντικά πρότυπα και προτιμούν τοπικούς προμηθευτές για να μειώσουν τις αποστάσεις μεταφοράς. Η βελτιστοποίηση των διαδρομών διανομής και η χρήση ηλεκτρικών οχημάτων στον στόλο της εταιρίας αποτελούν πλέον απαραίτητες δράσεις.

3. Κυκλική οικονομία και διαχείριση αποβλήτων

Το γραμμικό μοντέλο «παράγω-καταναλώνω-πετώ» αντικαθίσταται από την κυκλική οικονομία. Οι επιχειρήσεις σχεδιάζουν προϊόντα με μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, δυνατότητα επισκευής και ανακύκλωσης. Η μείωση των συσκευασιών και η χρήση βιοδιασπώμενων υλικών όχι μόνο μειώνουν το αποτύπωμα άνθρακα, αλλά και το κόστος παραγωγής μακροπρόθεσμα.

4. Ψηφιακός μετασχηματισμός

Η τεχνολογία είναι ο σύμμαχος της βιωσιμότητας. Η τηλεργασία και οι βιντεοκλήσεις μειώνουν τις ανάγκες μετακίνησης των εργαζομένων, ενώ η χρήση του Cloud Computing και των ψηφιακών εγγράφων περιορίζει τη χρήση χαρτιού και την ενέργεια που απαιτείται για τη συντήρηση φυσικών διακομιστών.

Η υιοθέτηση πράσινων πρακτικών δεν ωφελεί μόνο τον πλανήτη, αλλά ενισχύει και τη βιωσιμότητα της ίδιας της επιχείρησης. Η εξοικονόμηση ενέργειας και η αποδοτική χρήση πόρων μεταφράζονται σε χαμηλότερα λειτουργικά έξοδα. Παράλληλα, είναι σαφές ότι οι δράσεις αυτές βελτιώνουν τη φήμη και το «όνομα» οποιασδήποτε επιχείρησης. Οι σύγχρονοι καταναλωτές, ειδικά οι νεότερες γενιές, προτιμούν brands που αποδεικνύουν την κοινωνική και περιβαλλοντική τους ευθύνη.

Τα οφέλη είναι σαφώς και πρακτικά, όπως για παράδειγμα η πρόσβαση σε διάφορα χρηματοδοτικά εργαλεία. Οι τράπεζες και οι επενδυτές δίνουν πλέον προτεραιότητα σε εταιρίες με υψηλά σκορ ESG (Environment, Social, Governance), ενώ τα τελευταία χρόνια και οι Κανονισμοί της Ε.Ε. γίνονται όλο και πιο αυστηροί όσον αφορά τις εκπομπές ρύπων. Η έγκαιρη προσαρμογή προστατεύει την επιχείρηση από μελλοντικά πρόστιμα.

Η μεγαλύτερη δυσκολία δεν είναι τεχνική, αλλά πολιτισμική. Η πράσινη επιχειρηματικότητα απαιτεί τη δέσμευση της διοίκησης και την εκπαίδευση των εργαζομένων. Κάθε μέλος του οργανισμού πρέπει να κατανοήσει ότι η μείωση του ανθρακικού αποτυπώματος είναι μια συνεχής διαδικασία βελτίωσης και όχι μια εφάπαξ ενέργεια.

Η πράσινη επιχειρηματικότητα είναι ο δρόμος προς το μέλλον. Οι επιχειρήσεις που θα τολμήσουν να επενδύσουν σε δράσεις μείωσης του ανθρακικού τους αποτυπώματος σήμερα, είναι αυτές που θα ηγηθούν στην αγορά του αύριο. Η προστασία του περιβάλλοντος και η οικονομική ανάπτυξη μπορούν και πρέπει να συμβαδίζουν, δημιουργώντας έναν κόσμο όπου η επιχειρηματική επιτυχία μετρείται όχι μόνο σε κέρδη, αλλά και στο θετικό αντίκτυπο που αφήνουμε στις επόμενες γενιές

ΚΥΚΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ «ZERO WASTE» ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Η υιοθέτηση ενός Zero Waste μοντέλου προσφέρει πολλαπλά πλεονεκτήματα που υπερβαίνουν το ηθικό σκέλος της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης

Ολοένα και περισσότερο, τα τελευταία χρόνια, γίνεται αντιληπτό ότι το μοντέλο Zero Waste δεν είναι ένας αόριστος όρος, που αφορά μόνο λίγους. Για δεκαετίες, το παγκόσμιο οικονομικό μοντέλο βασίστηκε στο τρίπτυχο «εξόρυξη – κατασκευή – απόρριψη», ένα μοντέλο που οδήγησε σε μια πρωτοφανή εξάντληση των φυσικών πόρων και σε μια περιβαλλοντική κρίση που δεν επιδέχεται πλέον αναβολές.

Αντίθετα με το παραδοσιακό μοντέλο, η κυκλική οικονομία στοχεύει στη διατήρηση των προϊόντων, των υλικών και των πόρων στην οικονομία για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Σχεδιάζει τα απόβλητα «έξω» από το σύστημα. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι ένα προϊόν δεν θεωρείται ποτέ «σκουπίδι» μετά τη χρήση του, αλλά μια πολύτιμη πρώτη ύλη για έναν νέο κύκλο ζωής.

Το Zero Waste στις επιχειρήσεις

Το θέμα είναι ότι η φιλοσοφία αυτή, η φιλοσοφία του Zero Waste δεν αφορά μόνο την ανακύκλωση. Η ανακύκλωση είναι, στην πραγματικότητα, το τελευταίο στάδιο. Η πραγματική κυκλικότητα ξεκινά από τον οικολογικό σχεδιασμό (eco-design).

Οι εταιρίες δημιουργούν προϊόντα που αποσυναρμολογούνται εύκολα, επισκευάζονται και αναβαθμίζονται. Για παράδειγμα, στη βιομηχανία της τεχνολογίας, βλέπουμε τη στροφή προς modular συσκευές όπου ο χρήστης μπορεί να αλλάξει μόνο την μπαταρία ή την οθόνη αντί να πετάξει ολόκληρο το τηλέφωνο.

Η ουσία βρίσκεται στην επαναχρησιμοποίηση. Η στρατηγική Zero Waste ιεραρχεί τη μείωση της χρήσης πρώτων υλών. Στην πράξη, αυτό μεταφράζεται σε λιγότερη συσκευασία ή σε συστήματα επαναγεμιζόμενων δοχείων (refill), τα οποία κερδίζουν έδαφος στον κλάδο των καλλυντικών και των απορρυπαντικών.

Στο ίδιο πλαίσιο, ό,τι δεν μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί, εισέρχεται ξανά στην παραγωγή. Η κλωστοϋφαντουργία πρωτοστατεί σε αυτό τον τομέα, με εταιρίες να μετατρέπουν παλιά υφάσματα ή πλαστικά μπουκάλια από τους ωκεανούς σε νέες συλλογές ρούχων, την ώρα μάλιστα που το vintage έρχεται ξανά και ξανά στη μόδα.

Και οικονομικά οφέλη

Η υιοθέτηση ενός Zero Waste μοντέλου προσφέρει πολλαπλά πλεονεκτήματα που υπερβαίνουν το ηθικό σκέλος της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης. Αντίθετα, φαίνεται ότι έχει και οικονομικά οφέλη, με μετρήσιμα αποτελέσματα.

Στην πράξη, η μείωση των αποβλήτων σημαίνει λιγότερα έξοδα για αγορά πρώτων υλών και χαμηλότερο κόστος διαχείρισης απορριμμάτων. Αυτή η πιο αποδοτική χρήση των πόρων που απαιτούνται σε κάθε τομέα για την παραγωγή οποιουδήποτε προϊόντος ενισχύει την κερδοφορία.

Κανείς επίσης δεν μπορεί να αγνοήσει την ανθεκτικότητα της εφοδιαστικής αλυσίδας, κάτι που είναι ιδιαίτερα επίκαιρο μετά την πολεμική σύρραξη στη Μέση Ανατολή και την... παγκόσμια αγωνία για τα στενά του Ορμούζ. Σε έναν κόσμο με ασταθείς τιμές πρώτων υλών και γεωπολιτικές κρίσεις, η ικανότητα μιας εταιρίας να ανακτά υλικά από τα δικά της προϊόντα την καθιστά λιγότερο εξαρτημένη από εξωτερικούς προμηθευτές.

Τέλος, για μια εταιρία η ενίσχυση της φήμης της, το περίφημο brand value παίζει ιδιαίτερα μεγάλο ρόλο. Οι σύγχρονοι καταναλωτές, ειδικά οι Gen Z και Millennials, αναζητούν μάρκες που αποδεικνύουν έμπρακτα τον σεβασμό τους στο περιβάλλον. Το Zero Waste είναι ένα ισχυρό μήνυμα ειλικρινούς δέσμευσης.

90%
ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ
ΠΤΗΝΩΝ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΤΑΠΙΕΙ
ΠΛΑΣΤΙΚΟ

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ, ΕΙΔΙΚΑ ΟΙ GEN Z ΚΑΙ MILLENNIALS, ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΜΑΡΚΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΕΜΠΡΑΚΤΑ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τα εμπόδια

Φυσικά, η μετάβαση δεν είναι χωρίς δυσκολίες. Η αλλαγή των γραμμών παραγωγής απαιτεί αρχικές επενδύσεις σε τεχνολογία και καινοτομία. Επιπλέον, απαιτείται μια ριζική αλλαγή κουλτούρας – όχι μόνο εντός της επιχείρησης, αλλά και στην εκπαίδευση του καταναλωτή. Η κυκλική οικονομία απαιτεί συνεργασία: οι προμηθευτές, οι κατασκευαστές και οι πελάτες πρέπει να λειτουργούν ως ένας ενιαίος κρίκος.

Case Studies: Η κυκλικότητα στην πράξη

Πολλές ελληνικές και διεθνείς επιχειρήσεις δείχνουν τον δρόμο. Στον κλάδο των κατασκευών, βλέπουμε την αξιοποίηση βιομηχανικών παραπροϊόντων για τη δημιουργία «πράσινου» τοιμέντου. Στον τομέα της φιλοξενίας, μεγάλα ξενοδοχεία εφαρμόζουν προγράμματα κομποστοποίησης των οργανικών αποβλήτων της κουζίνας τους, μετατρέποντάς τα σε λίπασμα για τους κήπους τους, κλείνοντας έτσι τον κύκλο της τροφής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του Green Deal, θέτει πλέον αυστηρούς κανόνες και κίνητρα για την κυκλική οικονομία. Οι επιχειρήσεις που θα καθυστερήσουν να προσαρμοστούν, θα βρεθούν αντιμέτωπες με υψηλούς φόρους άνθρακα και αποκλεισμό από πηγές χρηματοδότησης (ESG investing).

Η στρατηγική Zero Waste δεν είναι μια ουτοπική ιδέα. Είναι ένα εργαλείο καινοτομίας. Σημαίνει να βλέπουμε την αξία εκεί που οι άλλοι βλέπουν σκουπίδια. Για τις εταιρίες που επενδύουν στην ΕΚΕ, η κυκλική οικονομία είναι η απόλυτη απόδειξη ότι η επιχειρηματική επιτυχία μπορεί –και πρέπει– να συμβαδίζει με την υγεία του πλανήτη.

Το ερώτημα για μια επιχείρηση σήμερα δεν είναι αν θα γίνει «κυκλική», αλλά το πόσο γρήγορα θα το επιτύχει για να παραμείνει σχετική σε μια νέα, απαιτητική πραγματικότητα.

ΟΙ «ΧΡΥΣΕΣ» ΧΟΡΗΓΙΕΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Θεσσαλονίκη βιώνει μια περίοδο δυναμικής μεταμόρφωσης, με την ιδιωτική πρωτοβουλία να συμπληρώνει τον κρατικό σχεδιασμό μέσα από εμβληματικές χορηγίες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΑΤΑΛΗ

Δύο έργα ξεχωρίζουν για το κοινωνικό και πολιτιστικό τους αποτύπωμα: το υπερσύγχρονο Παιδιατρικό Νοσοκομείο και ο νέος φωτισμός των Βυζαντινών Τειχών, που ρίχνει «φως» στη μακρά ιστορία της Θεσσαλονίκης.

Πανεπιστημιακό Παιδιατρικό Νοσοκομείο ΙΣΝ

Η δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ), στο πλαίσιο της Διεθνούς Πρωτοβουλίας για την Υγεία, αποτελεί ίσως την πιο καθοριστική παρέμβαση αφού πρόκειται για μια υποδομή υγείας που λείπει όχι μόνο η Θεσσαλονίκη αλλά και όλη η Βόρεια Ελλάδα.

Το νοσοκομείο αναγείρεται στο Φίλυρο, σε σχέδια του διεθνούς φήμης αρχιτέκτονα Renzo Piano, με την κατασκευή να βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, με στόχο την ολοκλήρωση και παράδοση σε πλήρη λειτουργία στις αρχές του 2027.

Θα είναι το πρώτο αποκλειστικά παιδιατρικό νοσοκομείο εκτός Αττικής και το πρώτο ψηφιακό νοσοκομείο στην Ελλάδα, περιτριγυρισμένο από «θεραπευτικούς κήπους» και δασική έκταση, προσφέροντας εξειδικευμένη περίθαλψη σε παιδιά από όλη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Μέχρι σήμερα, οι υπηρεσίες υγειονομικής φροντίδας σε παιδιά παρέχονται από διάσπαρτες παιδιατρικές κλινικές στα δημόσια νοσοκομεία μας στη βόρεια Ελλάδα, ενώ μεγάλη «πληγή» αποτελεί το γεγονός ότι λειτουργεί μία και μοναδική ΜΕΘ Παίδων στο Ιπποκράτειο. Το Παιδιατρικό Νοσοκομείο - ΙΣΝ έρχεται να ανατρέψει αυτή την κατάσταση, ικανοποιώντας ένα αίτημα ετών. Θα προσφέρει

ολιστικές υπηρεσίες, από επείγοντα περιστατικά και χειρουργικές ειδικότητες μέχρι τμήματα καρδιολογίας, ογκολογίας, αιμοκάθαρσης και εντατικής φροντίδας νεογνών. Ιδιαίτερη σημασία έχει και η λειτουργία στο νοσοκομείο του Κέντρου Ψυχικής Υγείας Παιδιών και Εφήβων, κάτι που αναμένεται να αποτελέσει πρότυπο για όλη την Ελλάδα.

Το νέο νοσοκομείο δεν είναι απλώς μια ακόμη δομή υγείας για τη Θεσσαλονίκη. Η σημασία του δεν είναι μονοδιάστατη, δεν περιορίζεται δηλαδή μόνο στην παροχή των υπερσύγχρονων υπηρεσιών υγείας. Πρόκειται και για έναν σημαντικό πόλο ανάπτυξης για το Φίλυρο αλλά και για την ευρύτερη περιοχή της δυτικής Θεσσαλονίκης, που θα δράσει καταλυτικά στη μεταμόρφωσή της, αφού θα αποτελεί πλέον έναν κόμβο ιατρικής, αλλά και καινοτομίας.

Παράλληλα, η περιοχή θα αναπτυχθεί ακόμη περισσότερο μέσα και από τη ριζική αναβάθμιση υποδομών. Ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη με χρηματοδότηση από το Ταμείο Δημοσίων Επενδύσεων το νέο οδικό δίκτυο που θα συνδέει απευθείας το νοσοκομείο με την Περιφερειακή Οδό, διευκολύνοντας την πρόσβαση και μειώνοντας τους χρόνους μετακίνησης για τους κατοίκους.

50%+
ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ
ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ
ΥΠΟΨΗ ESG
ΚΡΙΤΗΡΙΑ.

Φωτίζοντας την ιστορία της Θεσσαλονίκης
Η εταιρεία Metlen Energy & Metals ανέλαβε τη χορηγία για τον επαναφωτισμό των Βυζαντινών Τειχών της Θεσσαλονίκης.

Πρόκειται για ένα έργο που αφορά τον φωτισμό των 4,5 χιλιομέτρων των σωζόμενων τειχών, με στόχο την ανάδειξη του μνημειακού πλούτου της Θεσσαλονίκης, αλλά και την «επικοινωνία», τη συνδιαλλαγή της βυζαντινής Θεσσαλονίκης με τη Θεσσαλονίκη του σήμερα.

Τον σχεδιασμό υπογράφει η διεθνώς αναγνωρισμένη σχεδιάστρια φωτισμού Ελευθερία Ντεκό, ενώ το έργο αναμένεται να ολοκληρωθεί στα τέλη του 2026, αναβαθμίζοντας αισθητικά τον δημόσιο χώρο, ιδιαίτερα στις περιοχές της Άνω Πόλης και των δυτικών συνοικιών. Ο νέος φωτισμός θα αντικαταστήσει παρωχημένα συστήματα, κάνοντας τις γειτονιές περίξ των τειχών (π.χ. Επταπύργιο, Άγιος Παύλος) πιο ασφαλείς και ελκυστικές για περιπάτους μετά τη δύση του ηλίου.

Το έργο θα εντάξει τα τείχη στην καθημερινότητα της πόλης, μετατρέποντάς τα από «όριο» σε έναν φωτεινό συνδετικό κρίκο μεταξύ του ιστορικού κέντρου και των αναδυόμενων δυτικών συνοικιών. Ο φωτισμός, αναδεικνύει τον όγκο, τη δομή και τη

**ΜΙΑ «ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ»
ΣΥΜΠΡΑΞΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ
ΤΟΜΕΑ ΜΕΤΑ-
ΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ
ΔΥΟ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΑ ΕΡΓΑ**

γεωμετρία των τειχών, ενώ προσφέρει ταυτόχρονα μια νέα εμπειρία θέασης για τους κατοίκους και τους επισκέπτες.

Η μελέτη υλοποιείται σε δύο φάσεις: Στην πρώτη φάση, θα φωτιστούν –εσωτερικά και εξωτερικά– το βορειοδυτικό και το βορειοανατολικό τείχος της Ακρόπολης, καθώς και το Επταπύργιο. Στη δεύτερη φάση, ακολουθεί ο φωτισμός των δυτικών τειχών της πόλης. Το έργο προβλέπεται να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2026. Η φωταγώγηση των τειχών θα επιτρέψει την ενοποίηση του σπουδαίου αρχιτεκτονικού συνόλου της βυζαντινής πόλης, αναδεικνύοντας τη σημασία του και ενισχύοντας τη δυναμική του, ως τοπόσημο.

Πρόκειται για μια παρέμβαση που ενισχύει την τουριστική ταυτότητα της πόλης. Μαζί με άλλα μεγάλα έργα, όπως η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων και η δημιουργία μουσείου από τις αρχαιότητες που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των εργασιών του Μετρό, η Θεσσαλονίκη επενδύει σε μια εικόνα σύγχρονης και βιώσιμης μητρόπολης.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΟΤΑΝ Η ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Μπαίνει αυτός: Η λεγόμενη ψηφιακή επανάσταση αποκτά ένα πιο ανθρώπινο πρόσωπο, αφού ορισμένες εφαρμογές της δείχνουν ότι μπορεί να τεθεί στην υπηρεσία του κοινού οφέλους

Για δεκαετίες, η συζήτηση γύρω από την τεχνολογική πρόοδο αναλωνόταν σε δείκτες κερδοφορίας, ταχύτητας και αυτοματισμού. Σήμερα, η οπτική αυτή αλλάζει ριζικά. Η έννοια του «Tech for Good» γίνεται ολοένα και πιο διαδεδομένη, ξεπερνώντας τη θεωρία, αλλά περνώντας στην πράξη. Τα παραδείγματα πολλά: στη χρήση της τεχνολογίας για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, στα ψηφιακά εργαλεία που έκαναν πιο εύκολη τη συναλλαγή μας με το δημόσιο κ.α. Η λεγόμενη ψηφιακή επανάσταση αποκτά ένα πιο ανθρώπινο πρόσωπο, αφού ορισμένες εφαρμογές της δείχνουν ότι μπορεί να τεθεί στην υπηρεσία του κοινού οφέλους.

Στην εκπαίδευση

Ένας από τους πιο κρίσιμους τομείς όπου η τεχνολογία λειτουργεί ως καταλύτης είναι η εκπαίδευση. Στη χώρα μας, το είδαμε με τους διαδραστικούς πί-

16

90%
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ REPORT
ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.

νακες που φέρνουν σε κάθε γωνιά της χώρας μια νέα πρακτική στην καθημερινότητα της εκπαίδευσης. Η αξία της χρήσης των τεχνολογικών εργαλείων φυσικά πολλαπλασιάζεται κυρίως σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας, όπου η πρόσβαση σε φυσικές σχολικές δομές είναι περιορισμένη. Οι δορυφορικές και οι διαδικτυακές συνδέσεις, αλλά και οι πλατφόρμες ανοικτής μάθησης προσφέρουν ίσες ευκαιρίες. Η γνώση δεν είναι πλέον προνόμιο των λίγων, αλλά ένα ψηφιακό αγαθό προσβάσιμο από ένα απλό κινητό τηλέφωνο.

Στην υγεία

Αντίστοιχα, στον τομέα της υγείας, η τηλεϊατρική έχει εκμηδενίσει τις αποστάσεις. Άνθρωποι που ζουν σε δυσπρόσιτα νησιά ή ορεινά χωριά μπορούν πλέον να συμβουλευτούν εξειδικευμένους γιατρούς χωρίς την ανάγκη πολυήμερων μετακινήσεων. Παράλληλα, η χρήση δεδομένων επιτρέπει την ταχύτερη διάγνωση

ασθενειών και τον σχεδιασμό εξατομικευμένων θεραπειών, σώζοντας ζωές που παλαιότερα θα χάνονταν λόγω έλλειψης χρόνου ή πληροφορίας.

Στο περιβάλλον

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί ίσως τη μεγαλύτερη απειλή της εποχής μας. Εδώ, η τεχνολογία προσφέρει λύσεις που μέχρι πριν λίγα χρόνια φάνταζαν εξωπραγματικές. Έξυπνοι αισθητήρες στα δάση μπορούν να εντοπίσουν μια εστία πυρκαγιάς πριν αυτή επεκταθεί, ενώ προηγμένα συστήματα διαχείρισης ενέργειας βελτιστοποιούν τη χρήση ανανεώσιμων πηγών, μειώνοντας το αποτύπωμα άνθρακα των πόλεων.

Επιπλέον, η κυκλική οικονομία ενισχύεται από εφαρμογές που συνδέουν παραγωγούς και καταναλωτές για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων. Μέσω αυτών των πλατφορμών, προϊόντα που θα κατέληγαν στα απορρίμματα διοχετεύονται σε ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη, δημιουργώντας μια αλυσίδα αλληλεγγύης και οικολογικής συνείδησης.

Στην προσβασιμότητα

Η τεχνολογία έχει τη δύναμη να καταρρίπτει φραγμούς. Για τα άτομα με αναπηρία, οι νέες εφαρμογές και τα υποστηρικτικά εργαλεία προσφέρουν μια νέα αίσθηση αυτονομίας. Λογισμικά που μετατρέπουν το κείμενο σε ομιλία, συσκευές που επιτρέπουν τον έλεγχο υπολογιστών με την κίνηση των ματιών και εφαρμογές πλοήγησης για άτομα με προβλήματα όρασης, εντάσσουν ισότιμα όλους τους πολίτες στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή.

Η συμπερίληψη όμως δεν αφορά μόνο τη φυσική προσβασιμότητα. Αφορά και την οικονομική ένταξη. Σε αναπτυσσόμενες οικονομίες, η ψηφιακή τραπεζική και τα συστήματα μικροπληρωμών έχουν δώσει σε εκατομμύρια ανθρώπους τη δυνατότητα να διαχειρίζονται τα οικονομικά τους, να λαμβάνουν δάνεια και να αναπτύσσουν μικρές επιχειρήσεις, ξεφεύγοντας από τον κύκλο της φτώχειας.

Τα προσωπικά δεδομένα

Παρά τις θετικές προοπτικές, η χρήση της τεχνολογίας για το καλό δεν είναι μια αυτόματη διαδικασία. Απαιτεί συνειδητές επιλογές από την πλευρά των δημιουργών και των χρηστών. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων, η διαφάνεια στους αλγόριθμους και η αποφυγή μεροληψιών είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να διασφαλιστεί ότι η καινοτομία δεν θα δημιουργήσει νέες μορφές αποκλεισμού.

Η τεχνολογία είναι ένα εργαλείο. Η αξία της καθορίζεται από τον σκοπό που εξυπηρετεί. Όταν ο στόχος είναι η επίλυση ενός κοινωνικού προβλήματος, η εφευρετικότητα μετατρέπεται σε ανθρωπισμό.

Το κίνημα «Tech for Good» υπενθυμίζει ότι η πρόοδος δεν μετριέται μόνο με «στεγνά» οικονομικά δεδομένα, αλλά με το πόσο βελτιώνει την καθημερινότητα του ανθρώπου.

17

36%
ΥΨΗΛΟΤΕΡΗ
ΑΠΟΔΟΣΗ ΕΧΟΥΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΜΕ
ΠΟΙΚΙΛΟΜΟΡΦΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ
ΤΟ ΚΑΛΟ ΑΠΑΙΤΕΙ
ΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ
ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ IMPERIAL BRANDS HELLAS «ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ»

Χιλιάδες σημεία λιανικής σε όλη τη χώρα έχουν ήδη λάβει ενημέρωση και πρακτική υποστήριξη

Νίκος Νικηφορίδης, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος Imperial Brands Hellas

Η προστασία των ανηλικών από προϊόντα που απευθύνονται αποκλειστικά σε ενήλικες αποτελεί βασική προτεραιότητα της δημόσιας πολιτικής τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Οι πρόσφατες κυβερνητικές πρωτοβουλίες ενισχύουν το πλαίσιο ελέγχου της αγοράς και εισάγουν νέες διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι τα συγκεκριμένα προϊόντα διατίθενται αποκλειστικά σε ενήλικες καταναλωτές.

Η αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων αυτών απαιτεί τη σωστή και πλήρη ευθυγράμμιση όλων των σημείων πώλησης. Απαντώντας σε αυτή την ανάγκη, η Imperial Brands Hellas υλοποιεί την πανελλαδική δράση ενημέρωσης «Στην Προστασία των Ανηλικών Είμαστε Μαζί», κινητοποιώντας το εκτεταμένο δίκτυο συνεργατών και διανομής της σε ολόκληρη τη χώρα.

Ήδη από τις πρώτες κιόλας εβδομάδες υλοποίησης της δράσης, πολύ μεγάλο μέρος της αγοράς που αφορά περίπτερα, mini market και καταστήματα μικρής λιανικής έχει λάβει πρακτική καθοδήγηση και υποστηρικτικό υλικό για τις νέες διαδικασίες που εισάγει το θεσμικό πλαίσιο.

Ενημέρωση και υποστήριξη σε όλη την αγορά

Η πρωτοβουλία, που θα έχει και συνέχεια και διάρκεια, αναπτύσσεται σε πανελλαδικό επίπεδο, αξιοποιώντας τόσο το δίκτυο χονδρεμπορίου όσο και τη Δύναμη Πωλήσεων της εταιρείας που δραστηριοποιείται σε όλη την επικράτεια.

Μέσα από την άμεση παρουσία της στην

αγορά, οι επαγγελματίες των σημείων πώλησης λαμβάνουν:

- έντυπο και ψηφιακό ενημερωτικό υλικό
- πρακτικές οδηγίες για τις νέες διαδικασίες
- πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο μέσω QR codes

Μάλιστα η πρωτοβουλία αξιοποιεί και την αποστολή μηνυμάτων υπενθύμισης και ευαισθητοποίησης σε όλο το δίκτυο λιανικής, ώστε η ενημέρωση να είναι άμεση και συστηματική. Έτσι, λύνονται απορίες και υποστηρίζεται η αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των απαιτήσεων σε πραγματικό χρόνο και σε απευθείας επαφή με τους ανθρώπους όλης της αγοράς.

Εγγραφή στο Ψηφιακό Μητρώο

Όσο η δράση ενημέρωσης είναι σε εξέλιξη στην αγορά, προχωρά παράλληλα και η διαδικασία εγγραφής των επιχειρήσεων στο Ψηφιακό Μητρώο Ελέγχου Προϊόντων Καπνού και Λοιπών Μη Καπνικών Προϊόντων, στο οποίο καλούνται να ενταχθούν όλες οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στη διάθεση των συγκεκριμένων προϊόντων μέχρι τις 16 Απριλίου.

Ήδη χιλιάδες σημεία λιανικής έχουν λάβει υποστήριξη για την κατανόηση της διαδικασίας εγγραφής.

Ψηφιακά εργαλεία για την επιβεβαίωση ηλικίας

Η πρωτοβουλία δεν περιορίζεται μόνο στη διαδικασία εγγραφής στο Μητρώο, αλλά επεκτείνεται και στην πρακτική εφαρμογή των μέτρων προστασίας στο σημείο πώλησης.

Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην αξιοποίηση ψηφιακών εργαλείων που

διευκολύνουν την επιβεβαίωση ηλικίας κατά την πώληση, όπως το gov.gr Wallet και το Kids Wallet, συμβάλλοντας στην αξιόπιστη επιβεβαίωση της ηλικίας των καταναλωτών και υποστηρίζοντας τους επαγγελματίες.

Συνεργασία με την Πολιτεία

Η πρωτοβουλία υλοποιείται σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία Υγείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, ενισχύοντας τη συλλογική προσπάθεια για την προστασία των ανηλικών και τη σωστή εφαρμογή του νέου πλαισίου στην αγορά.

Όπως σημειώνει ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της Imperial Brands Hellas, Νίκος Νικηφορίδης: «Παραμένουμε απόλυτα προσανατολισμένοι στη διαμόρφωση ενός υπεύθυνου οικοσυστήματος, όπου η προστασία των ανηλικών αποτελεί αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα. Με συστηματική συνεργασία με την Πολιτεία και τους Συνεργάτες μας, διασφαλίζουμε, ότι κάθε Σημείο Πώλησης μπορεί να λειτουργεί με συνέπεια, διαφάνεια και υψηλά πρότυπα συμμόρφωσης.»

Μια πρωτοβουλία με διαχρονική βάση και συνέχεια

Η δράση «Στην Προστασία των Ανηλικών Είμαστε Μαζί» εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική υπεύθυνης επιχειρηματικής λειτουργίας, που εδώ και σχεδόν μισό αιώνα συνδέει τη δραστηριότητα της εταιρείας με τη θεσμική συνέπεια και τον σεβασμό των κανόνων. Η πρωτοβουλία θα συνεχιστεί με συνέπεια και προτεραιότητα στη δύναμη των συνεργειών και του «Μαζί», με όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις σήμερα και στο μέλλον.

#toavriosimera

45 χρόνια συνεχούς ανοδικής πορείας

Για περίπου μισό αιώνα, η Imperial Brands Hellas, μέλος του πολυεθνικού Ομίλου Imperial Brands, είναι αναπόσπαστο μέρος της οικονομικής ζωής της Ελλάδας.

Απασχολούμε **1.000 άμεσους και έμμεσους εργαζόμενους**.

Στηρίζουμε ένα ευρύ δίκτυο συνεργατών, συμβάλλοντας έμπρακτα στη δημιουργία σταθερών και ποιοτικών θέσεων εργασίας.

Υποστηρίζουμε **100.000 οικογένειες**, μέσα από τη δραστηριότητά μας και **την αλυσίδα αξίας** στην οποία συμμετέχουμε.

Υλοποιούμε έναν **υπεύθυνο επιχειρηματικό μετασχηματισμό**.

Με συνέπεια, ανθεκτικότητα και σεβασμό στην αγορά, τους καταναλωτές και την κοινωνία.

Συνεχίζουμε να εξελισσόμαστε με γνώση του παρελθόντος και ευθύνη απέναντι στο μέλλον.

Μαζί δημιουργούμε το Αύριο, Σήμερα.

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΑΠΕΙΛΕΙ Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΑΤΑΛΗ

Στην αυγή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, η Τεχνητή Νοημοσύνη (AI) προβάλλεται ως ο «από μηχανής θεός» που θα λύσει τα δυσεπίλυτα προβλήματα της ανθρωπότητας. Από τη διάγνωση ασθενειών μέχρι τη βελτιστοποίηση των δικτύων ενέργειας, οι υποσχέσεις είναι εντυπωσιακές. Ωστόσο, πίσω από τις εκπληκτικές επιδόσεις και τις αστραπιαίες αναλύσεις του ChatGPT, πολλοί φοβούνται ότι κρύβεται μια δυστοπική πραγματικότητα: ένα τεράστιο περιβαλλοντικό κόστος που απειλεί να τερπλίσει τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης και της Συμφωνίας του Παρισιού.

Η «πέινα» για ενέργεια

Το θεμελιώδες πρόβλημα έγκειται στην υποδομή. Η Τεχνητή Νοημοσύνη δεν... ζει στο σύννεφο (cloud) με τη ρομαντική σημασία του όρου. Αντίθετα, «κρύβεται» σε γιγαντιαία κέντρα δεδομένων που καταλαμβάνουν εκτάσεις χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων. Αυτά τα κέντρα λειτουργούν 24 ώρες το 24ωρο, καταναλώνοντας αδιανόητες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας.

Η Ελλάδα, επιδιώκοντας να γίνει περιφερειακός κόμβος δεδομένων, βρίσκεται στο επίκεντρο αυτού του ενεργειακού γρίφου. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία (Μάρτιος 2026), στην ελληνική επικράτεια λειτουργούν ήδη 21 κέντρα δεδομένων. Το επενδυτικό ενδιαφέρον είναι καταγιστικό, με προβλέψεις για κεφάλαια που αγγίζουν τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, αυτή η ανάπτυξη συνοδεύεται από μια τεράστια πρόκληση: το επενδυτικό ενδιαφέρον αφορά εγκαταστάσεις συνολικής ισχύος άνω του 1 GW (1.000 MW). Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος, η ισχύς αυτή ισοδυναμεί με την παραγωγή ενός μεγάλου θερμοηλεκτρικού σταθμού, θέτοντας σε κίνδυνο την ευστάθεια του εθνικού δικτύου.

Το κόστος της κάθε ερώτησης

Και ασφαλώς δεν είναι μόνο η ενέργεια για την οποία... διψά η Τεχνητή Νοημοσύνη. Το νερό είναι επίσης απαραίτητο! Μελέτη από το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια αποκάλυψε ότι για μια απλή συνολική 20-50 ερωτήσεις με ένα μεγάλο γλωσσικό AI μοντέλο, καταναλώνεται περίπου μισό λίτρο νερού. Σε παγκόσμια κλίμακα, οι εκτιμήσεις για το 2025 κάνουν λόγο για κατανάλωση 450 δισεκατομμυρίων λίτρων νερού από τον κλάδο.

Στην Ελλάδα, η χωροθέτηση αυτών των υποδομών προκαλεί προβληματισμό. Με το δίκτυο διανομής να πλησιάζει τα όρια κορεσμού, η ανάγκη για τεράστιες ποσότητες νερού ψύξης σε μια χώρα που αντιμετωπίζει αυξανόμενη λειψυδρία λόγω κλιματικής αλλαγής, δημιουργεί ένα σοβαρό ηθικό και πολιτικό ζήτημα.

Τα υλικά

Την ίδια ώρα, η κατασκευή των εξειδικευμένων τσιπ (GPUs) που απαιτούνται για το AI βασίζεται στην εξόρυξη σπάνιων γαιών. Η εξόρυξη αυτών των υλικών

18

75%
ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΧΕΙ
ΕΠΗΡΕΑΣΤΕΙ ΑΠΟ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ.

Η ΛΥΣΗ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, ΑΛΛΑ Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΑΥΣΤΗΡΩΝ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ.

συνδέεται συχνά με την καταστροφή οικοσυστημάτων και τη ρύπανση των υδροφόρων οριζώντων. Επιπλέον, η ταχύτητα με την οποία εξελίσσεται η τεχνολογία οδηγεί σε έναν πρωτοφανή κύκλο παραγωγής ηλεκτρονικών αποβλήτων (e-waste).

Μάλιστα, όπως επισημαίνεται, ένα από τα πιο επικίνδυνα σημεία είναι το λεγόμενο «rebound effect». Από τη στιγμή που το AI μπορεί να κάνει μια διαδικασία πιο αποδοτική και πιο γρήγορη, η ευκολία και το χαμηλότερο κόστος που προσφέρει, οδηγούν σε αύξηση της συνολικής χρήσης. Στην Ελλάδα, η υιοθέτηση της Τεχνητής Νοημοσύνης είναι ραγδαία, με το 50% των ελληνικών νεοφυών επιχειρήσεων (startups) να χρησιμοποιούν ήδη AI στην έρευνα και ανάπτυξη τους. Αυτή η ψηφιακή επιτάχυνση, αν δεν συνοδεύεται από πράσινη ενέργεια, μπορεί να ακυρώσει τα εθνικά οφέλη από την εξοικονόμηση πόρων.

Προς μια «Πράσινη» νοημοσύνη;

Η λύση φυσικά και σε αυτή την περίπτωση δεν είναι η πλήρης απόρριψη της τεχνολογίας, αλλά η επιβολή αυστηρών ρυθμιστικών πλαισίων. Ήδη, τα Υπουργεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Περιβάλλοντος στην Ελλάδα ετοιμάζουν έναν εθνικό «οδικό χάρτη» για τα data centers, ο οποίος περιλαμβάνει τη χρήση του ηλεκτρικού χώρου (άνω των 3.000 MW διαθέσιμων) για την ανάπτυξη νέων μονάδων 200-500 MW με έμφαση σε περιοχές όπως η Δυτική Μακεδονία.

Το ερώτημα παραμένει: θα χρησιμοποιήσουμε τη νοημοσύνη μας για να προστατεύσουμε το σπίτι μας ή για να επιταχύνουμε την καταστροφή του με «έξυπνο» τρόπο; Το κλειδί βρίσκεται και πάλι στην ισορροπία...

ΣΒΕ - ΔΙΚΤΥΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ & ΑΡΩΓΗΣ Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι σημαντικότεροι επιχειρηματικοί φορείς της Θεσσαλονίκης ανέλαβαν ένα εγχείρημα, που δεν έχει υλοποιηθεί ως έχει, πουθενά μέχρι σήμερα στη χώρα μας: συνένωσαν δυνάμεις για να ιδρύσουν την πρώτη μη κερδοσκοπική εταιρία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΑΤΑΛΗ

Στην «καρδιά» της Βόρειας Ελλάδας, το Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης & Αρωγής είναι μια πρωτοβουλία που αποδεικνύει στην πράξη ότι το επιχειρείν και η κοινωνική συνείδηση μπορούν να συμπορευτούν με εντυπωσιακά αποτελέσματα.

Μια «γέφυρα» προσφοράς

Το Δίκτυο ιδρύθηκε ως αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, με πρωτεργάτη τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Ελλάδος (ΣΒΕ) και τη σύμπραξη των σημαντικότερων παραγωγικών φορέων της Θεσσαλονίκης (ΣΕΒΕ, ΕΒΕΘ, ΒΕΘ, ΕΕΘ, ΕΣΘ).

Οι σημαντικότεροι επιχειρηματικοί φορείς της Θεσσαλονίκης ανέλαβαν ένα εγχείρημα, που δεν έχει υλοποιηθεί ως έχει, πουθενά μέχρι σήμερα στη χώρα μας. Συνένωσαν δυνάμεις για να ιδρύσουν αυτή την πρώτη μη κερδοσκοπική εταιρία που θα γεφυρώσει τον επιχειρηματικό κόσμο με την κοινωνία.

25%
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ
ΖΩΗΣ ΖΕΙ ΣΕ
ΚΟΡΑΛΛΙΟΓΕΝΕΙΣ
ΥΦΑΛΟΥΣ.

Ο στόχος ήταν σαφής από την πρώτη στιγμή: η δημιουργία ενός αποτελεσματικού διαύλου επικοινωνίας μεταξύ του επιχειρηματικού κόσμου και των κοινωνικών φορέων, ιδρυμάτων και συλλόγων που στηρίζουν ευάλωτες ομάδες πληθυσμού.

Η καινοτομία του Δικτύου έγκειται στον ρόλο του ως «συντονιστή». Αντί οι επιχειρήσεις να δρουν αποσπασματικά, το δίκτυο καταγράφει τις πραγματικές, τρέχουσες ανάγκες της κοινωνίας και τις αντιστοιχίζει με το πλεόνασμα ή τις δυνατότητες των μελών του. Έτσι, η βοήθεια—είτε πρόκειται για τρόφιμα, ρουχισμό, εξοπλισμό ή υπηρεσίες— φτάνει ακριβώς εκεί που υπάρχει ανάγκη, χωρίς σπατάλη πόρων.δράσεις με ανθρώπινο πρόσημο.

Η UNESCO

Για τις «σημαντικές στιγμές» στο βιογραφικό του Δικτύου μίλησε στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ ο πρόεδρος του, Νικόλαος Πέντζος. «Αν θα ξεχώριζα δύο στιγμές σε

όλη αυτή την πορεία θα ανέφερα τις εξής: το 2015 μάλιστα εμπιστεύθηκε ο αγωγός ΤΑΡ -n μεγαλύτερη επένδυση που έγινε στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια-, επιλέγοντάς μας ως στρατηγικό του εταίρο σε θέματα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Διαχειριστήκαμε πάρα πολλά χρήματα, τόσο στη Θεσσαλονίκη όσο και σε όλο το τόξο απ' όπου πέρασε ο αγωγός, μέσα από δήμους, κοινότητες και περιφέρειες, και κάναμε πολύ σημαντικό έργο. Ένα έργο για το οποίο καταβλήθηκε κάθε ευρώ που προοριζόταν γι' αυτό. Παράλληλα, το 2018 με 2019, το «Δίκτυο» ανακηρύχθηκε από την UNESCO ως η καλύτερη πρακτική για την Ελλάδα στον τομέα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και καλών πρακτικών. Μάλιστα, υπάρχει και ανάλογη σελίδα στο βιβλίο της εν λόγω οργάνωσης, στο Παρίσι, όπου έχει καταγραφεί η συγκεκριμένη διάκριση», εξηγεί.

Για τον κ. Πέντζο έχουν αξία όλες αυτές οι δράσεις και τα προγράμματα που «έτρεξαν» και θα εξακολουθήσουν να αναπτύσσονται από το Δίκτυο. Σημασία όμως έχει και κάτι άλλο: «θεωρώ ότι η ανάπτυξη της κουλτούρας της ευαισθησίας, της αγάπης, της προσφοράς είναι το σημαντικότερο. Κι αυτές τις αξίες είναι που προσπαθούμε να ενισχύσουμε μέσα από τις δράσεις μας», προσθέτει ο κ. Πέντζος.

Οι δράσεις

Άλλωστε, η δραστηριότητα του Δικτύου δεν περιορίζεται σε μια τυπική φιλανθρωπία. Τα τελευταία χρόνια, έχει αναπτύξει πολυεπίπεδα προγράμματα, όπως το «Προσφέρω στην οικογένεια», μια φιλόδοξη κοινωνική δομή με πόρους που στοχεύουν στην ανακούφιση οικογενειών που πλήττονται από την ακρίβεια. «Ήδη οι οικογένειες που έχουμε "υιοθετήσει" ξεπερνούν τις 30», λέει ο πρόεδρος του Δικτύου, ενώ αναφέρεται και σε άλλες δράσεις όπως στη συμβολή του για δωρεά ιατρομηχανολογικού εξοπλισμού σε κλινικές των νοσοκομείων.

Επιπλέον, η αντανάκλαστική του ικανότητα σε περιόδους κρίσης υπήρξε υποδειγματική. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, το Δίκτυο κινητοποίησε δεκάδες επιχειρήσεις για τη δωρεά κρίσιμου ιατρικού εξοπλισμού στα νοσοκομεία, ενώ η παρουσία του είναι διαρκής σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, στηρίζοντας έμπρακτα την ανασυγκρότηση των πληγισιών περιοχών.

Η ισχύς εν τη ενώσει

Το σημαντικότερο ίσως επίτευγμα του Δικτύου είναι η καλλιέργεια μιας νέας κουλτούρας συνεργασίας. Το γεγονός ότι έξι κορυφαιοί φορείς της επιχειρηματικότητας ένωσαν δυνάμεις για έναν κοινό κοινωνικό σκοπό, αποτελεί από μόνο του ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας.

Για την επιχείρηση-μέλος, η συμμετοχή στο Δίκτυο δεν προσφέρει μόνο την ικανοποίηση της προσφοράς, αλλά και τη βεβαιότητα ότι η συνεισφορά της πιάνει τόπο. «Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι σε όλη αυτή τη μακρόχρονη πορεία, η διαφάνεια και η αξιοπιστία δεν έλειψαν ποτέ. Χειριστήκαμε όλους τους πόρους με απόλυτη διαφάνεια και δεν είναι τυχαίο ότι τα πάντα είναι καταγεγραμμένα», τονίζει ο κ. Πέντζος.

Στήριξη μιας
οικογένειας
για έναν
ολόκληρο
χρόνο!

**ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΞΙ
ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΝΩΣΑΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΓΙΑ
ΕΝΑΝ ΚΟΙΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΣΚΟΠΟ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΟ
ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΕΝΑ ΙΣΧΥΡΟ
ΜΗΝΥΜΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ.**

20

10%
ΑΥΞΗΣΗ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ
ΚΑΘΕ ΕΠΙΠΛΕΟΝ
ΕΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

Για την κοινωνία, το Δίκτυο αποτελεί έναν αξιόπιστο «συμπαραστάτη» που δεν εξαντλείται σε ευκολογία, αλλά απαντά με πράξεις.

Μια δέσμευση για το μέλλον

Σε έναν κόσμο που αλλάζει, η αλληλεγγύη είναι η μοναδική σταθερά που εγγυάται την κοινωνική συνοχή. Το Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης & Αρωγής δεν είναι απλώς ένας οργανισμός· είναι η απόδειξη ότι όταν οι δυνάμεις της αγοράς ενώνονται για το κοινό καλό, η ελπίδα αποκτά χειροπιαστή μορφή. Η πρόκληση πλέον είναι να διευρυνθεί αυτή η αλυσίδα, προσκαλώντας κάθε επιχείρηση, μικρή ή μεγάλη, να γίνει ένας ακόμη κρίκος σε αυτό το πολύτιμο δίκτυο προστασίας.

ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟ

Υπάρχουν ειδήσεις που μετριούνται σε αριθμούς. Και υπάρχουν ειδήσεις που μετριούνται σε ανάσες. Η δωρεά οργάνων ανήκει στη δεύτερη κατηγορία. Πίσω από κάθε στατιστικό στοιχείο υπάρχουν οικογένειες που πήραν μια απόφαση μέσα σε μια στιγμή βαθιάς απώλειας, ασθενείς που περίμεναν μήνες ή χρόνια για ένα τηλεφώνημα και ιατρικές ομάδες που εργάζονται σε έναν αγώνα δρόμου με τον χρόνο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΑΣΜΙΑ ΤΣΙΠΟΥ

Τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα καταγράφει μια σταθερά ανοδική πορεία στον τομέα της δωρεάς οργάνων και των μεταμοσχεύσεων, κάτι που αποτυπώνεται τόσο στους αριθμούς όσο και στην αυξανόμενη ευαισθητοποίηση της κοινωνίας. Το 2024 αποτέλεσε χρονιά-ρόσημο, καθώς καταγράφηκαν 111 αποβιώσαντες δότες συμπαγών οργάνων, οι οποίοι χάρισαν ζωή σε 236 ασθενείς. Αν προστεθούν και οι 125 ζώντες δότες νεφρού και ήπατος, οι ωφελούμενοι έφτασαν συνολικά τους 361 ανθρώπους.

Η ανοδική αυτή πορεία φαίνεται να συνεχίζεται και το 2025, με τους δότες να ξεπερνούν τους 115, ενώ αισιόδοξα είναι τα στοιχεία και για το 2026.

Παρά τη σημαντική πρόοδο, η Ελλάδα εξακολουθεί να βρίσκεται χαμηλότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο στον αριθμό δοτών ανά εκατομμύριο πληθυσμού. Ωστόσο, η βελτίωση των τελευταίων ετών είναι αξιοσημείωτη. Όπως επισημαίνει ο Γεώργιος Τσουλφάς, Καθηγητής και Διευθυντής της Χειρουργικής Μεταμοσχεύσεων στο Τμήμα Ιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Διευθυντής του Κέντρου Έρευνας και Καινοτομίας Μεταμοσχεύσεων Συμπαγών Οργάνων, η αύξηση αυτή αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για τη χώρα.

«Έχει αυξηθεί ο ρυθμός της δωρεάς στην Ελλάδα αρκετά, δηλαδή από 3 με 4 δότες ανά εκατομμύριο πληθυσμού έχουμε φτάσει τώρα κοντά στο 10, που είναι μια πολύ σημαντική αύξηση», σημειώνει.

Η «αλυσίδα ζωής» των μεταμοσχεύσεων
Η μεταμόσχευση δεν είναι ένα μεμονωμένο χειρουργείο. Είναι μια σύνθετη και αυστηρά οργανωμένη

διαδικασία που ξεκινά πολύ πριν φτάσει ο ασθενής στο χειρουργείο.

«Η μεταμόσχευση είναι μία αλυσίδα ζωής, η οποία ξεκινάει με την αναγνώριση ότι υπάρχει ένας δότης σε μία Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, την αξιολόγηση του δότη και, βέβαια, την επιβεβαίωση του εγκεφαλικού θανάτου», εξηγεί ο κ. Τσουλφάς.

Η επιβεβαίωση αυτή γίνεται με αυστηρά ιατρικά πρωτόκολλα. «Γίνονται δύο διαφορετικά σετ εξετάσεων, σε δύο διαφορετικές χρονικές στιγμές, ώστε να επιβεβαιωθεί με απόλυτη βεβαιότητα ο εγκεφαλικός θάνατος», διευκρινίζει.

Αμέσως μετά ακολουθεί ένα από τα πιο ευαίσθητα στάδια της διαδικασίας: η ενημέρωση και η συζήτηση με την οικογένεια του πιθανού δότη. Σε αυτή τη διαδικασία συμμετέχουν πλέον και ειδικά εκπαιδευμένοι τοπικοί συντονιστές μεταμοσχεύσεων, οι οποίοι λειτουργούν ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στις μονάδες εντατικής θεραπείας, τις οικογένειες των δοτών και τα μεταμοσχευτικά κέντρα.

Ο ρόλος των τοπικών συντονιστών

Σύμφωνα με τις τοπικές συντονίστριες μεταμοσχεύσεων Αλεξία Ταγαράκη από το ΓΝΘ «Γ. Παπανικολάου» και Κατερίνα Τουπλικιώτη από το ΓΝΘ «Ιπποκράτειο», τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα βρίσκεται σε σταθερά ανοδική πορεία στον τομέα της δωρεάς οργάνων.

«Τα τελευταία πέντε έτη η χώρα μας βρίσκεται σε σταθερά ανοδική πορεία στον τομέα της δωρεάς οργάνων, κάτι που αποτυπώνεται ξεκάθαρα και στην αύξηση των μεταμοσχεύσεων», επισημαίνουν.

Όπως εξηγούν, σημαντικό ρόλο σε αυτή την εξέλιξη διαδραματίζουν οι Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, από όπου ξεκινά η διαδικασία της δωρεάς, αλλά και η

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ
24/7
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΜΕ ΤΗ ΡΟΗ, ΤΗΝ
ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΟΗΘΟ
ΤΗΣ ΕΥΑΘ

συνεχής ενημέρωση τόσο των επαγγελματιών υγείας όσο και της κοινωνίας.

Ο ρόλος του τοπικού συντονιστή είναι πολυδιάστατος. Από τη μία πλευρά αποφορτίζει τις ΜΕΘ από τις χρονοβόρες διαδικασίες που συνοδεύουν τη δωρεά οργάνων και από την άλλη υποστηρίζει την οικογένεια του δότη σε μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή.

«Η συζήτηση με την οικογένεια του δυνητικού δότη είναι μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή, καθώς μόλις έχει ενημερωθεί για την απώλεια του αγαπημένου της προσώπου», αναφέρουν.

Στόχος είναι οι συγγενείς να λάβουν πλήρη και ειλικρινή ενημέρωση ώστε να μπορέσουν να πάρουν τη δική τους απόφαση.

Η ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥ- ΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΜΟΝΩ- ΜΕΝΟ ΧΕΙΡΟΥΡ- ΓΕΙΟ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΘΕΤΗ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

«Αυτό που αξίζει να γνωρίζουν οι οικογένειες είναι ότι, μέσα από αυτή την επιλογή, μπορούν να δώσουν ελπίδα σε άλλους ανθρώπους, γεφυρώνοντας τον θάνατο με τη ζωή».

Ο κλινικός συντονιστής: εκεί που η διαδικασία γίνεται πράξη

Αν οι τοπικοί συντονιστές βρίσκονται στην αρχή της διαδικασίας, στο μεταμοσχευτικό κέντρο υπάρχει ένας ακόμη κρίσιμος ρόλος: ο κλινικός συντονιστής μεταμοσχεύσεων. Είναι ο άνθρωπος που μετατρέπει την πληροφορία ότι υπάρχει διαθέσιμο μόσχευμα σε μια οργανωμένη ιατρική διαδικασία που πρέπει να κινηθεί γρήγορα και με απόλυτη ακρίβεια.

Ο Λάμπρος Βαγιώτας, κλινικός συντονιστής μεταμοσχεύσεων στη Χειρουργική Κλινική Μεταμοσχεύσεων του ΑΠΘ στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, εξηγεί ότι το σύστημα λειτουργεί με τρεις διακριτούς τύπους συντονιστών: τους κεντρικούς συντονιστές του Ελληνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων, τους τοπικούς συντονιστές που βρίσκονται στις ΜΕΘ των νοσοκομείων και τους κλινικούς συντονιστές στα μεταμοσχευτικά κέντρα.

«Είναι τρεις κατηγορίες: κεντρική, τοπική και κλινική. Ο καθένας με ξεχωριστές αρμοδιότητες», σημειώνει.

Στο κλινικό επίπεδο, ο συντονιστής είναι υπεύθυνος τόσο για τη διαχείριση της λίστας των υποψήφιων ληπτών όσο και για την άμεση ενεργοποίηση της ομάδας όταν υπάρχει προσφορά μοσχεύματος.

«Όταν έχουμε μια κλήση από τον ΕΟΜ, ενημερωνόμαστε ότι υπάρχει δυνητικός δότης σε κάποιο νοσοκομείο. Αμέσως προχωρούμε στην αξιολόγηση της προσφοράς και μπορούμε να κάνουμε αποδοχή, απόρριψη ή επαναξιολόγηση», εξηγεί.

Εφόσον η προσφορά γίνει αποδεκτή, ακολουθεί η επιλογή του καταλληλότερου λήπτη μέσα από αυστηρά πρωτόκολλα και συγκεκριμένα ιατρικά κριτήρια.

«Υπάρχει πολύ συγκεκριμένο πρωτόκολλο και είναι αυστηρό», τονίζει.

Η διαδικασία απαιτεί πλήρη ετοιμότητα ολόκληρου του νοσοκομείου.

«Εμπλέκεται όλο το νοσοκομείο: αιμοδοσία, ΜΕΘ, ανοσολογικό εργαστήριο, χειρουργεία, αναισθησιολογοί. Όλοι πρέπει να είναι σε ετοιμότητα για να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα», αναφέρει.

Οι προκλήσεις που παραμένουν

Παρά τη θετική εξέλιξη στη δωρεά οργάνων, σημαντικές προκλήσεις παραμένουν. Η μεγαλύτερη ανάγκη αφορά τις μεταμοσχεύσεις νεφρού, όπου οι λίστες αναμονής παραμένουν μεγάλες.

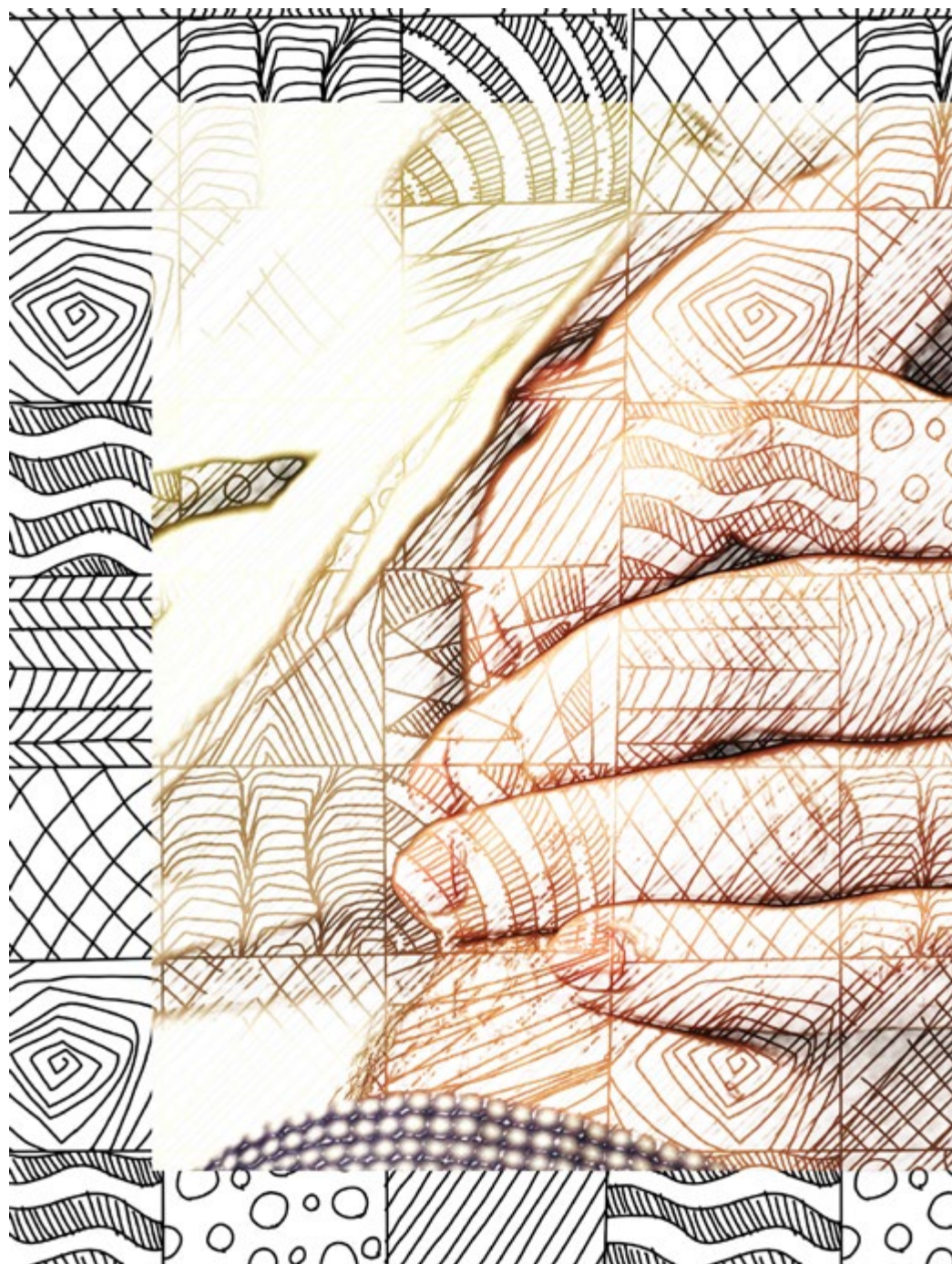
«Ο νεφρός είναι το όργανο με τη μεγαλύτερη ανάγκη, γιατί ο χρόνος αναμονής είναι μεγάλος. Ο κόσμος περιμένει κατά μέσο όρο περίπου οκτώ χρόνια», αναφέρει ο κ. Τσουλφάς.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με τον ίδιο, το σύστημα μεταμοσχεύσεων αντιμετωπίζει δύο βασικές προκλήσεις: την αύξηση της δωρεάς και την καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων μοσχευμάτων.

«Το ένα μέρος της μεταμόσχευσης είναι η δωρεά και το άλλο είναι η αξιοποίηση. Έχει γίνει μεγάλη πρόοδος στη δωρεά τα τελευταία χρόνια, αλλά είναι εξίσου σημαντικό να μπορούν να αξιοποιηθούν όλα τα μοσχεύματα, γιατί το καθένα είναι μια ζωή», τονίζει.

Παράλληλα, σημαντική πρόκληση παραμένει η ανάγκη για περαιτέρω ενίσχυση των υποδομών και της τεχνολογίας που χρησιμοποιείται στη διαδικασία της μεταμόσχευσης.

«Ένα σημαντικό είναι οι μηχανές συντήρησης των μοσχευμάτων που χρησιμοποιούνται παγκοσμίως

και κάποια στιγμή πρέπει να αρχίσουν και στην Ελλάδα να χρησιμοποιούνται», επισημαίνει.

Τέλος, καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του συστήματος μεταμοσχεύσεων παίζει η εμπιστοσύνη της κοινωνίας.

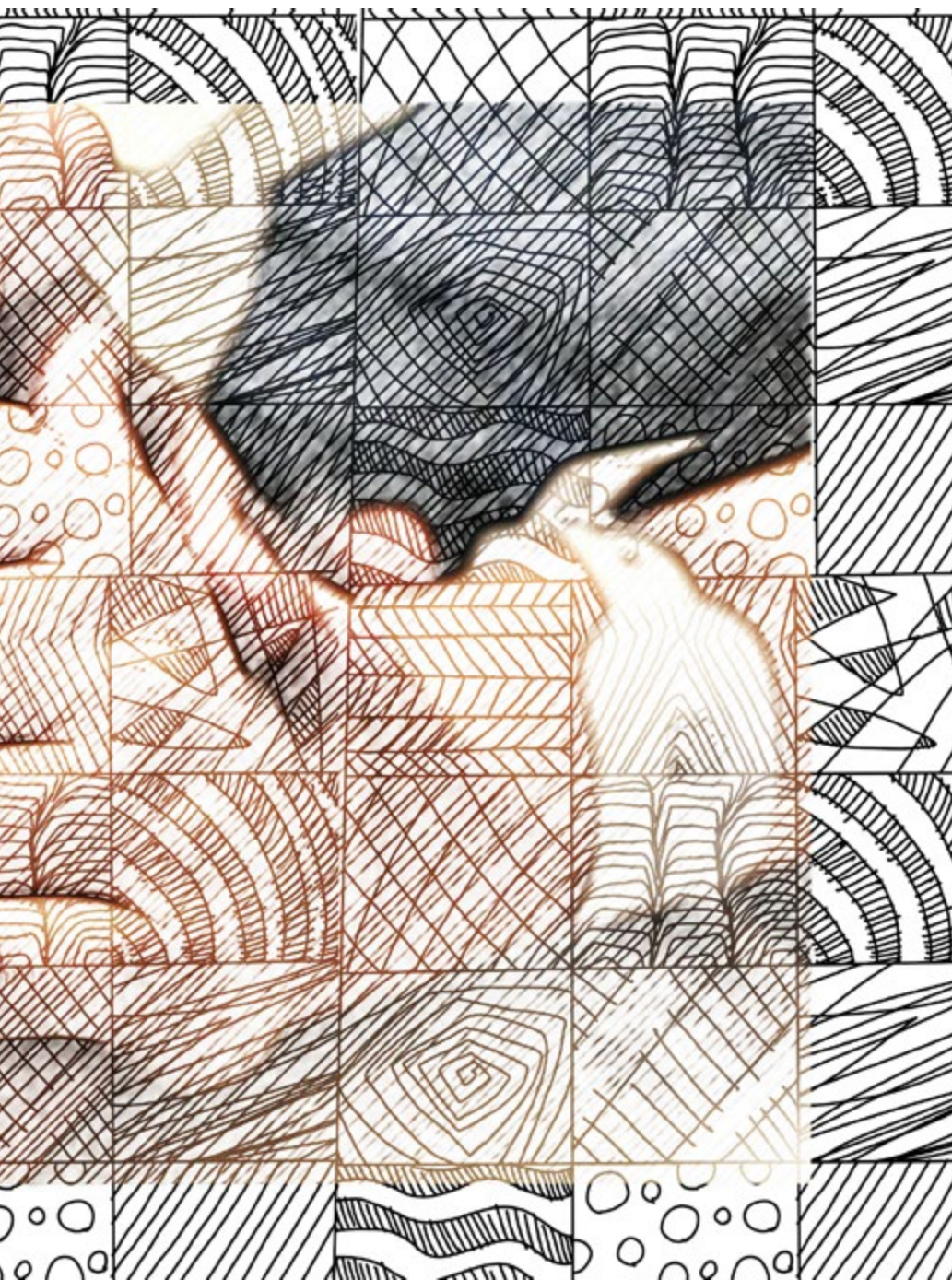
«Το μεγάλο στοίχημα είναι να νιώσει ο κόσμος εμπιστοσύνη. Να γνωρίζει ότι υπάρχει ένα οργανωμένο σύστημα και ότι το δώρο που θα προσφέρει θα αξιοποιηθεί σωστά», σημειώνει.

Δύο μαρτυρίες που κάνουν τη μεταμόσχευση ανθρώπινη υπόθεση

Οι αριθμοί μιλούν για ρεκόρ. Οι λήπτες μιλούν για τη στιγμή που η ζωή ξαναρχίζει.

Χρήστος Τσακαλίδης: «Περίμενα την “ημέρα μηδέν” – και όταν ήρθε ένιωσα ο πιο τυχερός άνθρωπος του κόσμου»

Ο Χρήστος Τσακαλίδης έζησε για χρόνια με ένα αυτοάνοσο νόσημα στο ήπαρ, διαγνωσμένο πριν από 25 χρόνια. Μέχρι το 2024, με διακνυμάνσεις, η ζωή του δεν άλλαζε δραματικά. Όμως, στις αρχές του 2024, η επιδείνωση άρχισε να μετατρέπει την καθημερινότητα σε

αγώνα: περιορισμοί σε διατροφή και υγρά, μειωμένη κινητικότητα, δυσκολία σε απλές κινήσεις. Κάθε εβδομάδα χρειαζόταν παρακέντηση λόγω ασκίτη, συχνά με πολήμερες νοσηλείες στο Ιπποκράτειο. Στο μυαλό του υπήρχε μια ερώτηση που επαναλαμβανόταν: «Πόσο κοντά είμαι στην ημέρα μηδέν;»

Ήταν αργά το βράδυ της 5ης Μαΐου 2024 όταν ήρθε το τηλεφώνημα από τον Συντονισμό Μεταμοσχεύσεων: βρέθηκε συμβατό μόσχευμα, το επόμενο πρωί έπρεπε να βρίσκεται στο Ιπποκράτειο. «Ήταν μια συγκλονιστική στιγμή», θυμάται. Τις προηγούμενες ημέρες ένιωθε καταβεβλημένος και απαισιόδοξος, σαν να μην θα έρθει ποτέ αυτή η ώρα. «Δεν κοιμήθηκα... περιμένα να ξημερώσει. Ένιωθα ο πιο τυχερός άνθρωπος του κόσμου!!!»

Μετά τη μεταμόσχευση έμεινε 17 ημέρες στο νοσοκομείο. Η αποκατάσταση κύλησε σχετικά ομαλά, όμως η δυσκολία ήρθε στους μήνες της προφύλαξης: σπίτι, αποφυγή κοινωνικών επαφών, οργανισμός ευάλωτος στα μικρόβια. «Ήταν πολύ δύσκολο να χρειάζεται να αποφεύγεις τους δικούς σου ανθρώπους σε αυτή τη χρονική στιγμή», λέει.

Κι όμως, σήμερα, μιλά για μια ζωή όχι απλώς «καλύτερη», αλλά πιο γεμάτη από ποτέ: «Νιώθω ότι μπορώ να σχεδιάζω και να ονειρεύομαι... να περιμένω το αύριο». Όταν αναφέρεται στον άγνωστο δότη, η γλώσσα του γίνεται σχεδόν ιερή: «Χωρίς αυτόν τον άνθρωπο δε θα είχα δεύτερη ευκαιρία για ζωή... ό,τι ζω, το ζω χάρη σε αυτόν». Και για την οικογένεια του

δότη: «Πήραν μια μεγαλειώδη απόφαση... Βαθειά ευγνωμοσύνη και σεβασμό». Τελικά, το μήνυμά του είναι καθαρό και επίμονο, γιατί βγαίνει από εμπειρία: «Μην σκέφτεστε με καχυποψία... Υπάρχει πλήρης διαφάνεια — και το λέω εγώ ως μεταμοσχευμένος».

Αθανασία Παπαρήγα: «Οκτώ χρόνια περιμένα — μέχρι να πάψει η ζωή μου να εξαρτάται από το μηχάνημα»

Η Αθανασία Παπαρήγα μιλά ως μεταμοσχευμένη νεφρού. Και η περιγραφή της αιμοκάθαρσης είναι η πιο σκληρή υπενθύμιση του τι σημαίνει «αναμονή». «Μέρα παρά μέρα, επί 4,5 ώρες συνδεδεμένη στο μηχάνημα, χωρίς αργίες ή διακοπές», λέει. Μια ζωή με πόνο, παρακεντήσεις στο χέρι, υποτασικά επεισόδια, κράμπες, υπέρταση, υπογλυκαιμίες — και τη διαρκή αγωνία ότι αυτό δεν είναι ζωή, είναι παράταση.

Το τηλεφώνημα για μεταμόσχευση δεν φέρνει μόνο ανακούφιση. Φέρνει και φόβο. «Ένιωσα ταραχή, αλλά και μούδιασμα, μαζί με παγωμάρα», θυμάται, ειδικά τη στιγμή που αποφασίστηκε ότι εκείνη θα μπει χειρουργείο. Γιατί τίποτα δεν είναι αυτονόητο: η συμβατότητα, η κατάσταση της υγείας, το «είσαι έτοιμος σήμερα;» κρίνουν τα πάντα.

Μετά τη μεταμόσχευση, η ζωή γεμίζει φάρμακα — ανοσοκαταστολή, αγωγές, έλεγχοι. Και μαζί έρχεται ένας νέος φόβος: «να μη χαθεί αυτό το δώρο ζωής». Όμως το κέρδος είναι ανεκτίμητο: «μπορείς να ταξιδέψεις, να πεις νερό όσο θέλεις... να νιώσεις ελεύθερος και ότι η ζωή σου πια δεν εξαρτάται από το μηχάνημα». Κι όταν μιλά για τον δότη, η φωνή της περιλαμβάνει και τους οικείους: «τη σπουδαία απόφαση, να δώσουν ζωή μέσα από το θάνατο». Το μήνυμά της είναι μια προτροπή χωρίς φόβο: να μη φοβούνται, γιατί με αυτή την πράξη δίνουν ζωή «εκεί που η ελπίδα είχε χαθεί».

Το συμπέρασμα: πρόοδος που πρέπει να προστατευτεί

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μια φάση όπου μπορεί να μιλά για ρεκόρ, και ταυτόχρονα να παραδέχεται ότι δεν έχει δικαίωμα να εφνουχάζει. Οι δότες αυξάνονται, οι συντονιστές κάνουν τη διαφορά, η κοινωνία δείχνει μεγαλύτερη ωριμότητα. Όμως οι λίστες παραμένουν, οι ανάγκες είναι μεγάλες και η αξιοποίηση των μοσχευμάτων πρέπει να ανεβαίνει με τον ίδιο ρυθμό.

Η φράση του κ. Τσουλφά συνοψίζει το στοίχημα πιο καθαρά από οποιοδήποτε γράφημα: η δωρεά και η αξιοποίηση είναι οι δύο όψεις της ίδιας ζωής. Και το μεγάλο κλειδί είναι η εμπιστοσύνη, όχι ως συναίσθημα, αλλά ως αποτέλεσμα κανόνων, διαφάνειας, εκπαίδευσης και ενός συστήματος που αποδεικνύει καθημερινά ότι αξίζει.

Γιατί στο τέλος, όπως λένε οι ίδιοι οι άνθρωποι που το ζουν, κάθε μόσχευμα δεν είναι «ένα ακόμα περιστατικό». Είναι μια πιθανότητα να επιστρέψει κάποιος στο σπίτι του. Να πει νερό χωρίς φόβο. Να αγκαλιάσει τους δικούς του. Να ονειρευτεί ξανά. Και αυτό, πράγματι, είναι μια γέφυρα αγάπης, για τη ζωή που δεν χάνεται.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΜΕΛΗΜΑ» Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΠΙΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΖΕΠΙΔΟΥ

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

55.000 τεμάχια εξοπλισμού σε **45** κοινωνικούς φορείς

Δράσεις ευαισθητοποίησης για τον **Αυτισμό**: Διαδραστικά παιχνίδια και εκδρομικές εμπειρίες

Δωρεά αυτοδιαγνωστικών τεστ σε μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων

Δωρεά απινιδωτών και ανταλλακτικών τους σε **σχολεία** και **ιδρύματα**

Mini horses therapy: Δράση στήριξης ηλικιωμένων και ΑμεΑ μέσω της Θεραπείας με ζώα

Υγειονομική Ενίσχυση και Πρόληψη **Δομών** με αντισηπτικά & μέσα ατομικής προστασίας

Κλιννοσκεπάσματα σε αστέγους και φαρμακευτική υποστήριξη

Εξασφάλιση τροφίμων σε συσσίτια, μονάδες παιδικής προστασίας, δομές για ΑμεΑ και ηλικιωμένους

Σε μια εποχή όπου οι κοινωνικές προκλήσεις απαιτούν άμεσα αντανακλαστικά και ουσιαστική συμπαράσταση, η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας (ΠΚΜ) θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο μέσα από την καινοτόμο πρωτοβουλία «ΜΕΛΗΜΑ – Γέφυρες Αλληλεγγύης». Το πρόγραμμα αυτό δεν αποτελεί απλώς μια σειρά δράσεων, αλλά μια ολοκληρωμένη κοινωνική στρατηγική που στοχεύει στην ενίσχυση του κράτους πρόνοιας και τη στήριξη των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας.

Το πρόγραμμα «ΜΕΛΗΜΑ» σχεδιάστηκε για να λειτουργήσει ως ένας ισχυρός συνδετικός κρίκος ανάμεσα στη διοίκηση και τους κοινωνικούς φορείς. Κύριος στόχος του είναι η ενίσχυση των δομών που παρέχουν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας, διασφαλίζοντας ότι η βοήθεια φτάνει εκεί όπου υπάρχει πραγματική ανάγκη. Μέσα από τη δράση αυτή, η Περιφέρεια επιδιώκει να δημιουργήσει ένα δίκτυο ασφαλείας, προωθώντας την κοινωνική ένταξη και την ισότιμη πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες.

Το «ΜΕΛΗΜΑ» μετεξελίχθηκε από μια ιδέα της Αντιπεριφερειάρχη Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Μελίνας Δερμεντζοπούλου σε μια ζωντανή πλατφόρμα προσφοράς. Η κ. Δερμεντζοπούλου έχει

τονίσει, άλλωστε, επανειλημμένα ότι η κοινωνική πολιτική δεν ασκείται μόνο με αριθμούς, αλλά με ενσυναίσθηση και συνεχή παρουσία δίπλα στον πολίτη.

‘Όπως επισημαίνει η ίδια, η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί το επιστέγασμα μιας διαρκούς προσπάθειας για τη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών, με ιδιαίτερη έμφαση στα άτομα με αναπηρία, τους ηλικιωμένους και τα παιδιά που βρίσκονται σε καθεστώς προστασίας. «Στόχος μας, μέσω της υλοποίησης του προγράμματος, είναι η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση κάθε διαθέσιμου πόρου, κάθε διάθεσης προσφοράς, προκειμένου οι πόροι αυτοί να φτάσουν εκεί που πραγματικά υπάρχει ανάγκη», τονίζει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ η Αντιπεριφερειάρχης Μελίνα Δερμεντζοπούλου.

Η κ. Δερμεντζοπούλου δίνει ιδιαίτερη έμφαση σε ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο: τη διαφάνεια. «Μέσω του προγράμματος ΜΕΛΗΜΑ, αυτή η άμεση σύνδεση διάθεσης και αναγκών τυποποιήθηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει διαφάνεια και προστιθέμενη αξία των προσφορών», επισημαίνει και προσθέτει: «Επιδιώκουμε, μέσω αυτής της άμεσης σύνδεσης προσφοράς και αναγκών, να ευαισθητοποιήσουμε και να εμπνεύσουμε ολοένα και περισσότερους συμπολίτες μας, ώστε να συμμετέχει ο καθένας όπως μπορεί σε αυτό το “δίκτυο” αλληλεγγύης».

80%
ΤΗΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ
ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΔΑΣΗ.

Οι δράσεις

Τα αποτελέσματα του προγράμματος είναι ήδη ορατά και μετρήσιμα.

Μέσω του προγράμματος έχουν εξασφαλιστεί περισσότερα από 55.000 προϊόντα πρώτης ανάγκης, τα οποία παραδόθηκαν σε 45 φορείς και συλλόγους της Περιφέρειας, με τις δράσεις να συνεχίζονται, συνδέοντας επιχειρήσεις που θέλουν να προσφέρουν με πολίτες που χρειάζονται αυτή την προσφορά.

Εκτός όμως από μεμονωμένα άτομα, στους ωφελούμενους περιλαμβάνονται και φορείς, όπως για παράδειγμα φορείς παιδικής προστασίας και σύλλογοι που επιτελούν σημαντικό κοινωνικό έργο.

Το «ΜΕΛΗΜΑ» επεκτείνεται σε δράσεις όπως η παράδοση αναγκαίων υλικών σε γηροκομεία (π.χ. Χαρίσειο γηροκομείο), ενώ ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσαν δράσεις όπως η θεραπεία με ζώα (mini horses), που στοχεύουν στην ψυχολογική υποστήριξη και την κοινωνικοποίηση ευαίσθητων ομάδων. Στο πλαίσιο του προγράμματος και σε συνδυασμό με τον σχεδιασμό της Περιφέρειας για δράσεις αντιμετώπι-

**ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΥΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ
ΕΝΑ «ΔΙΧΤΥ ΑΛ-
ΛΗΛΕΓΓΥΗΣ».
ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ
ΑΠΛΩΣ ΜΙΑ
ΣΕΙΡΑ ΔΡΑΣΕ-
ΩΝ, ΑΛΛΑ ΜΙΑ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕ-
ΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ.**

σης του δημογραφικού, εντάσσεται και το Baby Box, ένα πακέτο... υποδοχής για τα βρέφη που γεννιούνται στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Το Baby Box δεν είναι απλώς ένα κουτί με αντικείμενα· είναι ένα μήνυμα ότι η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας στέκεται έμπρακτα δίπλα στους νέους γονείς.

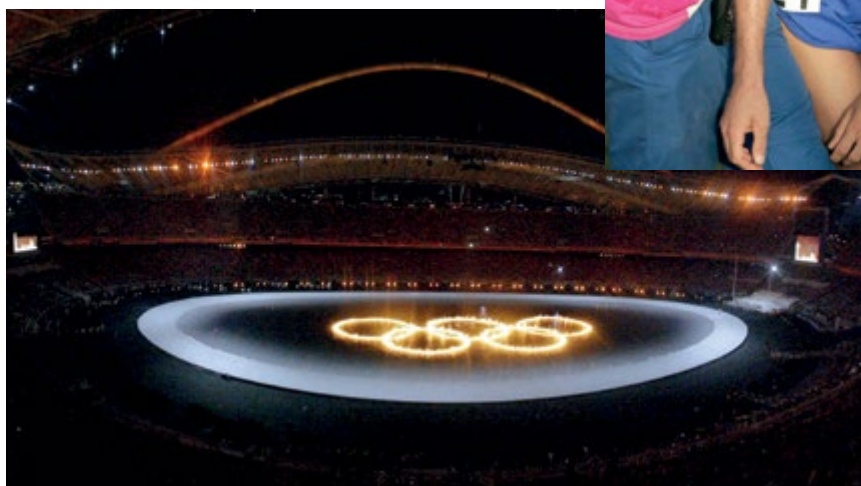
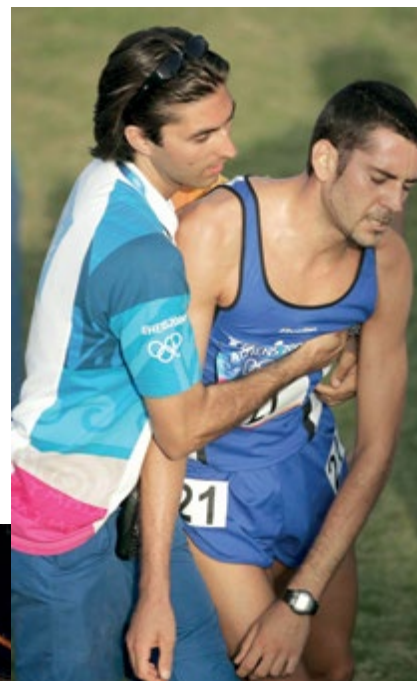
Το περιεχόμενο του πακέτου έχει σχεδιαστεί με προσοχή, ώστε να καλύπτει τις βασικές ανάγκες ενός βρέφους για τους πρώτους μήνες της ζωής του. Περιλαμβάνει είδη ένδυσης (φορμάκια, σκουφάκια και βαμβακερά ρούχα υψηλής ποιότητας), είδη υγιεινής και φροντίδας (πάνες, βρεφικά σαμπουάν, κρέμες και είδη καθαρισμού), αλλά και λευκά είδη όπως κουβερτούλες, σεντόνια και πετσέτες και χρηστικά αντικείμενα.

Ο στόχος

Για την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας το «ΜΕΛΗΜΑ» δεν είναι ένα πρόγραμμα με ημερομηνία λήξης. Αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου σχεδιασμού που αποδεικνύει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να γίνει ο καταλύτης για μια πιο δίκαιη κοινωνία.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΟΤΑΝ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΚΕΡΔΙΣΕ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 δεν ήταν ξεχωριστοί μόνο για το γεγονός ότι διεξήχθησαν στην πατρίδα μας, την χώρα δηλαδή από την οποία «γεννήθηκαν». Δεν ήταν ξεχωριστοί ούτε επειδή συμμετείχαν σε αυτούς 10.625 αθλητές (6.296 άντρες και 4.329 γυναίκες), μαζί με 5.500 προπονητές και συνοδούς από 201 χώρες, ούτε επειδή πραγματοποιήθηκαν 301 τελετές απονομής μεταλλίων από 28 διαφορετικά αθλήματα. Δεν αποτέλεσαν μόνο μια μεγάλη αθλητική διοργάνωση, αλλά και ένα τεράστιο κοινωνικό γεγονός με την ενεργή συμμετοχή χιλιάδων εθελοντών που αποτέλεσαν βασικό κομμάτι της επιτυχίας τους. Οι δεύτεροι Ολυμπιακοί Αγώνες που έλαβαν χώρα στην Ελλάδα, μετά από αυτούς του 1896, ήρθαν λίγες μόλις λίγες εβδομάδες μετά την σπουδαία επιτυχία της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου στα γήπεδα της Πορτογαλίας με την κατάκτηση του Euro 2004, κάτι που ανέβασε τον πήχη των προσδοκιών ακόμη περισσότερο.

Μία... πόλη εθελοντές, μία... μεγάλη πόλη αιτήσεις

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, η Οργανωτική Επιτροπή «Αθήνα 2004» λειτούργησε ένα από τα πιο μαζικά και σημαντικά προγράμματα εθελοντισμού στην ιστορία των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων για την προσέλκυση εθελοντών, που θα υποστήριζαν

τη διοργάνωση σε πολλούς ρόλους, οι οποίοι είχαν να κάνουν από την ενημέρωση του κοινού, μέχρι τη βοήθεια σε επισκέπτες και τη στήριξη στη λειτουργία των αθλητικών χώρων κλπ.

Όπως αποδείχθηκε, οι εθελοντές δεν ήταν απλώς «εξυπηρετικοί». Υπήρξαν η «ραχοκοκαλιά» της διοργάνωσης, με πάνω από 47.000 ενεργούς Έλληνες και ξένους, να προσφέρουν βοήθεια σε Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες αφλοκερδώς. Σύμφωνα με αναφορές της εποχής, οι ενεργοί εθελοντές ενδέχεται να έφτασαν έως και τους 60.000!

Η διοργάνωση ενός σπουδαίου αθλητικού γεγονότος και πόσο μάλλον μίας Ολυμπιάδας, κάτι δηλαδή που δεν θα κρατούσε δύο-τρεις ώρες, αλλά για αρκετές ημέρες, αποτελούσε πρόκληση για την Ελλάδα, η οποία έβγαλε τουλάχιστον... 47.000 άσους από το μανίκι της.

Και δεν ήταν μόνο αυτοί! Τα στοιχεία που προέκυψαν για τους εθελοντές των Ολυμπιακών του 2004 ήταν πραγματικά συγκλονιστικά! Περισσότεροι από 160.000 άνθρωποι υπέβαλαν αιτήσεις για να γίνουν εθελοντές, αριθμός σαφώς πολλαπλάσιος από αυτόν των αιτήσεων που είχαν κατατεθεί για το Σίδνεϊ το 2000 (75.665) και την Ατλάντα το 1996 (78.000), ενώ ήταν και τουλάχιστον 2.5 φορές πάνω από τον στόχο των 60.000, που είχε θέσει η οργανωτική επιτροπή. Το μεγαλύτερο ποσοστό των υποψηφίων (76-78%) ήταν νέοι κάτω των 35 ετών, ενώ υπήρξε και αρκε

ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ
ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ
«ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ
ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ»
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

τά μεγάλη συμμετοχή γυναικών (περίπου 55%). Οι αιτούντες-συμμετέχοντες σε αυτή τη δράση προέρχονταν από περισσότερες από... 180 χώρες, ενώ άξιο αναφοράς είναι και το γεγονός ότι οι περισσότεροι είχαν υψηλό επίπεδο μόρφωσης και παρελθόν όσον αφορά τις εθελοντικές δράσεις.

Για να επιλεγεί κάποιος ανάμεσα στους εθελοντές, δεν έκανε απλώς μία αίτηση και τον επέλεξαν. Η συμμετοχή στο πρόγραμμα περιλάμβανε υποβολή αίτησης, προσωπική συνέντευξη, εκπαίδευση και τελική τοποθέτηση με διαπίστευση και στολή. Αυτοί που τελικά επιλέχθηκαν, πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων έκαναν συχνά πρόβες για όσα θα συνέβαιναν, προκειμένου να είναι 100% έτοιμοι.

Δεν είναι τυχαίο ότι κατά την διάρκεια των Αγώνων, οι εθελοντές εξελίχθηκαν σε... πρωταγωνιστές, διότι το χαμόγελο, η θέληση, η προθυμία και η επαγγελματικότητα τους, παρότι ουσιαστικά εργάζονταν χωρίς να πληρώνονται, διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην ομαλή διοργάνωση, κάτι που μπορούσε να διαπιστώσει οποιοσδήποτε παρακολουθούσε την διοργάνωση έστω και σε μικρό βαθμό.

Η σημασία του εθελοντισμού

Ο όρος εθελοντισμός αναφέρεται στην ηθελημένη παροχή υπηρεσιών χωρίς το κίνητρο της υλικής ανταμοιβής, προς όφελος της κοινωνίας. Δεν είναι

ΟΠΩΣ ΑΠΟΔΕΙΧΘΗΚΕ, ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΠΛΩΣ «ΕΞΥΠΗΡΕΤΙΚΟΙ». ΥΠΗΡΞΑΝ Η «ΡΑΧΟΚΟΚΑΛΙΑ» ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

υποχρεωτικός (ο εθελοντισμός), δηλαδή στηρίζεται στην αυτόβουλη συμμετοχή του ενεργού πολίτη. Όμως, εθελοντής χαρακτηρίζεται και εκείνος που συνεισφέρει υλικά αγαθά σε καταστάσεις που αυτά θεωρούνται αναγκαία για την κάλυψη ανθρωπίνων αναγκών, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα. Στόχος ενός εθελοντή είναι η βελτίωση των κοινωνικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, αθλητικών, εκπαιδευτικών και άλλων θεμελιωδών αναγκών μίας κοινωνίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, δηλαδή στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, δεν ήταν μόνο ο Φοίβος και η Αθηνά αυτοί που καλωσόριζαν τους θεατές και τους αθλητές στην Αθήνα. Ήταν όλοι όσοι εργάστηκαν, Έλληνες και «ξένοι» εθελοντές, γύρω από την 28η Ολυμπιάδα και μάλιστα αφιλοκερδώς, «σπαταλώντας» δεκάδες-εκατοντάδες ώρες προσωπικού χρόνου, ενδεχομένως και χρήματα, μόνο και μόνο για να ζήσουν αυτή την απίστευτη εμπειρία-περιπέτεια.

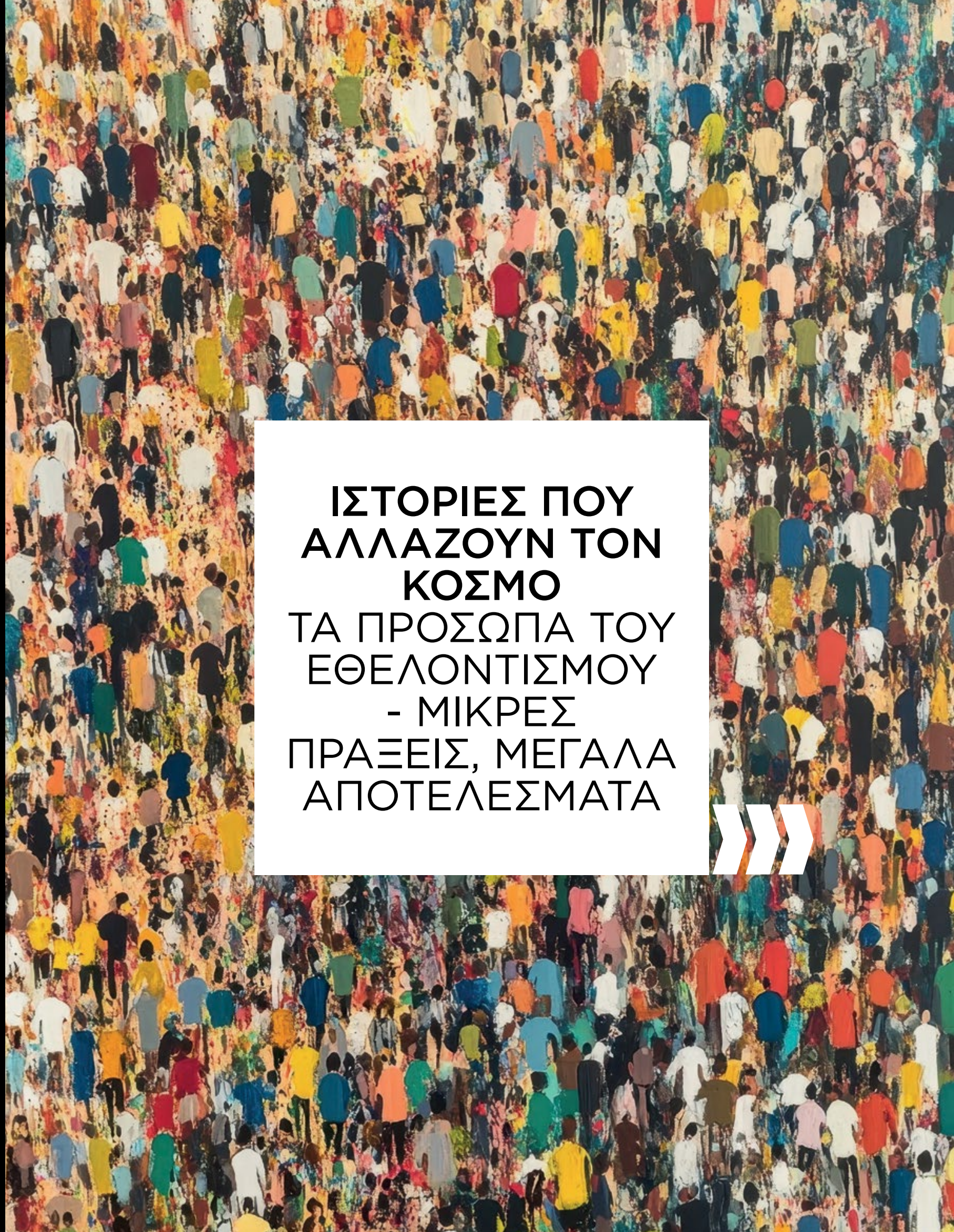
Στην τελική, αυτοί αξίζουν το χρυσό μετάλλιο! Γιατί αυτοί ήταν/είναι οι αφανείς ήρωες της σπουδαιότερης διοργάνωσης που φιλοξένησε ποτέ η Ελλάδα και στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία. 22 χρόνια μετά, ο εθελοντισμός των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 εξακολουθεί να αναφέρεται ως ένα από τα πλέον επιτυχημένα προγράμματα κινητοποίησης πολιτών σε παγκόσμια κλίμακα. Και μόνο αυτό συνιστά «πάρσιμ» για τους συμμετέχοντες και παράδειγμα εθελοντισμού για τις επόμενες γενιές.

DACRISTO

DELI • GROCERY • COFFEE

GOOD FOOD. GOOD FRIENDS.

**ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΥ
ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ
ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ
- ΜΙΚΡΕΣ
ΠΡΑΞΕΙΣ, ΜΕΓΑΛΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ**

ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΚΕ ΣΤΟΝ... ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΑΪΚΟΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΣΑΝΞΑΡΙΔΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΠΕ, ΕΥΡΟΚΙΝΙΣΣΙ/ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΕΡΒΕΡΙΔΗΣ

Η θάλασσα είχε πάντα ξεχωριστή θέση στη ζωή του Λάζαρου Παπαδόπουλου. Ο πρώην διεθνής μπασκετμπολίστας κάνει καταδύσεις, ιστιοπλοΐα, ψάρεμα -δραστηριότητες που τον φέρνουν κοντά στο νερό και του επιτρέπουν να το εξερευνά και να συνδέεται μαζί του. Και ίσως γι' αυτό να τον πληγώνει τόσο πολύ όταν το βλέπει βρόμικο. «Έχω οικολογική συνείδηση και με στεναχωρεί όταν βλέπω σκουπίδια και βρομιά μέσα στο νερό», λέει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ.

Δεν μπορούσε να αγνοεί πια αυτήν την εικόνα και αποφάσισε να δράσει. Ξεκίνησε να συμμετέχει ως εθελοντής δύτες σε υποβρύχιους καθαρισμούς. Δεν ήθελε να μένει θεατής. Ήθελε να κάνει κάτι που θα είχε

24

10%*
ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ
ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO₂
ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΜΟΔΑΣ.

ουσιαστικό αποτέλεσμα. «Οι υποβρύχιοι καθαρισμοί είναι ο τρόπος μου να βάλω ένα μικρό λιθαράκι για να αλλάξει αυτή η κατάσταση», προσθέτει.

Ο εθελοντισμός μπήκε στη ζωή του φυσικά. Είχε την ανάγκη να συνεισφέρει σε δράσεις με νόημα. «Κατάλαβα ότι θέλω να στηρίζω δράσεις που έχουν όραμα και αφορούν πράγματα που αγαπώ πραγματικά», τονίζει. Αυτό όμως που τον κινητοποιεί περισσότερο είναι οι άνθρωποι που έχουν πάθος γι' αυτό που κάνουν. «Με παρασύρει το πάθος όσων δουλεύουν γι' αυτό που πιστεύουν. Κι όταν βλέπω μια τέτοια ομάδα, θέλω να είμαι μέσα».

Για τον ίδιο, η εθελοντική προσφορά δεν είναι υποχρέωση. Είναι ανάγκη που έρχεται από μέσα του.

ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ, ΠΟΥ ΒΟΗΘΟΥΣΑΝ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ. «ΕΦΕΡΝΑΝ ΣΚΟΙΝΙΑ, ΕΔΙΝΑΝ ΙΔΕΕΣ, ΕΝΑΣ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΣ ΒΡΗΚΕ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΓΑΝΤΖΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ», ΘΥΜΑΤΑΙ.

«Πηγαίνω με χαρά και διάθεση, γιατί αισθάνομαι ότι στηρίζω ανθρώπους που παθιάζουν να βοηθήσουν τους άλλους», αναφέρει. Και αυτή η αίσθηση είναι που τον γεμίζει και του δίνει κίνητρο να συνεχίζει.

Οι υποβρύχιοι καθαρισμοί είναι δράσεις με σημαντικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα, που αποκαλύπτουν όσα συνήθως μένουν κρυμμένα κάτω από την επιφάνεια. Στον βυθό βρίσκει κανείς από πλαστικά και μεταλλικά απορρίμματα μέχρι αντικείμενα καθημερινής χρήσης, όπως πατίνια, ποδήλατα ή ακόμη και μηχανάκια, σημάδια της ανθρώπινης αδιαφορίας που συσσωρεύονται με τον χρόνο. Κάθε τέτοια πρωτοβουλία δεν περιορίζεται μόνο στην απομάκρυνση των σκουπιδιών, αλλά υπενθυμίζει την ανάγκη για

25

30%
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ
ΠΗΓΕΣ.

57

σεβασμό και υπευθυνότητα απέναντι στη θάλασσα.

Μέσα σε αυτές τις προσπάθειες, υπάρχουν κάποιες στιγμές ξεχωρίζουν και μένουν ανεξίτηλες στη μνήμη των εθελοντών. Για τον Λάζαρο Παπαδόπουλο, από τις πιο δυνατές εμπειρίες ήταν ένας απαιτητικός υποβρύχιος καθαρισμός στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Τα νερά ήταν θολά, η ορατότητα περιορισμένη, το άγχος μεγάλο. «Χωρίς ορατότητα φοβάσαι μην πιαστείς κάπου ή μπλεχτείς», σημειώνει. Παρ' όλα αυτά, η ομαδική δουλειά τον έκανε να νιώθει ασφάλεια. «Το ζευγάρι μου, ο Θωμάς, πολύ έμπειρος δύτης, ήταν συνεχώς κοντά και κάθε φορά που καθυστερούσα στην ανάδυση κατέβαινε να ελέγξει ότι όλα είναι καλά».

Στον βυθό, κοντά στην πλατεία Αριστοτέλους, είχε κολλήσει ένα μηχανάκι. Για την απομάκρυνσή του συνεργάστηκαν δύο ομάδες δυτών. Ανάμεσά τους και ο παλιός του συμπαίκτης στον Ηρακλή και στην Εθνική, ο Αχιλλέας Μαματζιώλας. Η επιχείρηση ήταν δύσκολη. «Κάθε προσπάθεια σήκωνε λάσπη», μειώνοντας ακόμη περισσότερο την ήδη περιορισμένη ορατότητα. «Δουλεύαμε με φακούς, με σκοινιά, ο ένας πίσω από τον άλλον, μετρώντας δευτερόλεπτα, γιατί οπτική επαφή δεν υπήρχε», εξηγεί.

Κι όμως, η εικόνα που τον συγκίνησε περισσότερο δεν ήταν κάτω από το νερό. Ήταν έξω από αυτό. Ήταν ο κόσμος που είχε συγκεντρωθεί στην παραλία, μικροί και μεγάλοι, που βοηθούσαν με όποιον τρόπο μπορούσαν. «Έφερναν σκοινιά, έδιναν ιδέες, ένας πιτσιρικάς βρήκε μέχρι και μεγάλο γάντζο για να δουλέψουμε καλύτερα», θυμάται.

Όταν τελικά το μηχανάκι βγήκε στην επιφάνεια, η αντίδραση ήταν απρόσμενη. Οι παρευρισκόμενοι ενθουσιάστηκαν και ξέσπασαν σε χειροκροτήματα. «Ο κόσμος χειροκροτούσε σαν να σηκώσαμε ευρωπαϊκή κούπα» περιγράφει και αποκαλύπτει ότι η συγκίνηση εκείνης της ημέρας τον ακολουθεί και τον ωθεί να συνεχίσει την εθελοντική του δράση.

Αυτό είναι που κάνει τον εθελοντισμό τόσο ξεχωριστό για τον Λάζαρο Παπαδόπουλο. Δεν μετρείται μόνο σε αντικείμενα που βγήκαν από τον βυθό ή σε ώρες προσπάθειας, αλλά στις στιγμές που μένουν ανεξίτηλες, στις ανθρώπινες επαφές, στα χαμόγελα, στη συγκίνηση που γεννά η κοινή προσπάθεια. «Ο εθελοντισμός μου θυμίζει ότι η αγάπη για κάτι γίνεται πράξη», λέει, και σε αυτή τη φράση συνοψίζεται όλη η ουσία της δράσης του.

Το μήνυμά του είναι απλό και ξεκάθαρο: «Κάντε κάτι για αυτό που αγαπάτε για τη θάλασσα, για τα παιδιά, για τον αθλητισμό, για τον τόπο σας. Μην το σκέφτεστε υπερβολικά. Βρείτε μια δράση που σας εμπνέει και ενταχθείτε. Η ζωή γίνεται καλύτερη όταν τη μοιράζεσαι και όταν αφήνεις πίσω σου κάτι πιο καθαρό, πιο ανθρώπινο, πιο ζωντανό».

Κι ίσως εκεί βρίσκεται η αληθινή δύναμη του εθελοντισμού: στις μικρές πράξεις που αφήνουν αποτύπωμα και εμπνέουν τους άλλους. Κάθε συνεισφορά, κάθε βοήθεια, κάθε κοινή προσπάθεια δείχνουν ότι μαζί μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο λίγο καλύτερο.

CHEFS FOR ZERO HUNGER

ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ ΜΕ... ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Σε πάρκα, γειτονιές και ακτές της Θεσσαλονίκης, τα σκουπίδια, οι σακούλες, τα πλαστικά, τα μπάζα είναι καθημερινές εικόνες που μας θυμώνουν και μας στενοχωρούν.

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΤΣΟΡΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Μακριά από κάμερες και προβολή, μακριά από... α λα καρτ ευαισθησίες, μακριά από «γιορτινά τραπέζια» που στήνονται μόνο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, μια παρέα ανθρώπων στη Θεσσαλονίκη, μια παρέα με... καταστατικό, φροντίζει να υπάρχει ζεστό φαγητό (και όχι μόνο) καθημερινά για όσους έχουν ανάγκη.

Οι «Chefs for zero hunger» βρίσκονται στην Θεσσαλονίκη και δεν είναι ένας επίσημος φορέας φιλανθρωπίας, αλλά μια «παρέα με... καταστατικό το οποίο γράφει ότι παρέχει φαγητό σε οποιονδήποτε το ζητήσει, ανεξαρτήτως χρώματος και φύλου», όπως λέει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ ο δημιουργός της, σεφ Γιάννης Κατσαντώνης.

Άλλωστε, ο ίδιος είναι ένα πρόσωπο που ζει και κινείται καθημερινά στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, αφού είναι ο ιδιοκτήτης του «Αργοφαγείο» και ambassador της παραδοσιακής γαστρονομίας «Θεσσαλονίκη προτεινόμενος γαστρονομικός προορισμός της UNESCO».

Η αδράνεια που φέρνει... δράση

Πώς ξεκίνησε η προσπάθεια; Την εποχή των μέτρων και της καραντίνας λόγω COVID, όταν όλα σταμάτησαν να λειτουργούν, όπως και τα συστήματα διανομής τροφίμων και το μόνο που αντίκριζες ήταν κατεβασμένα ρολά και κλειστά μαγαζιά, μια παρέα φίλων αποφάσισε να βοηθήσει όλους αυτούς που έχουν πραγματικά πρόβλημα.

«Η ιδέα μου ήρθε τον καιρό της πανδημίας, όταν μπαίνοντας στο κλειστό μαγαζί μου, με σταμάτησε ένας κύριος και μου είπε: “μήπως μπορείτε να μου πάρετε μια σούπα να φάω;”. Τότε σκέφτηκα ότι αξίζει

να κάνουμε μια προσπάθεια για να μη μένει κανένας νηστικός», αποκαλύπτει ο δημιουργός της ομάδας Γιάννης Κατσαντώνης.

Από τότε η παρέα έχει μαγειρέψει περισσότερες από 12.000 μερίδες φαγητού. Επίσης εξακολουθούν να σιτίζουν χαρτογραφημένους αστέγους. Η χαρτογράφηση ξεκινάει με τον εντοπισμό τους, ενώ αφού επιβεβαιώσουν πως πραγματικά πρόκειται για ανθρώπους που έχουν ανάγκη, ετοιμάζουν το φαγητό και το διανέμουν εκεί που ξέρουν ότι κοιμούνται και κινούνται. Αυτή την περίοδο η ομάδα δεν έχει αρκετούς χαρτογραφημένους αστέγους, αλλά είχε φτάσει μέχρι τα 140 άτομα την ημέρα.

Η βοήθεια πέρα από το φαγητό

«Η συνέχεια δόθηκε με αφορμή τον βομβαρδισμό της Βηρυτού, το 2020, όπου μετά από διαδικτυακό κάλεσμα που απύθυνα μέσα σε ένα βράδυ, μαζεύτηκε 25 μαγαζιά σε όλη την Ελλάδα, που για μια μέρα μαγειρεύαμε ειδικά ένα πιάτο, και τα λεφτά που μαζέψαμε από την αγορά αυτού του πιάτου, τα στείλαμε στη Βηρυτό για να στηριχθούν σπίτια και σχολεία. Ακολούθησαν διάφορες δράσεις, που “έδειξαν” τον δρόμο”, λέει ο Γιάννης.

Οι «Chefs for zero hunger» έχουν βοηθήσει με το έργο τους στους σεισμούς της Τουρκίας στέλνοντας υλικά, στις πυρκαγιές της Χαλκίδας με φάρμακα. Το κοινοτικό χαρτοπωλείο που διαθέτει η ομάδα κατάφερε να μαζέψει πάνω από 1000 στυλό και να τα αποστείλει στην Τανζανία, μια χώρα με μεγάλες ελλείψεις σε γραφική ύλη. Στην Ελλάδα, μόνο φέτος, δώρισαν σχολική ύλη σε 220 οικογένειες.

Επίσης έχουν στείλει μπάλες, τπλεκάρτες, μαξιλαροθήκες και σεντόνια στις φυλακές ανηλίκων στον Αulώνα αλλά και τρόφιμα για το ορφανοτροφείο Θηλέων «Μέλισσα». Μάλιστα, όπως μας είπε ο Γιάννης, έχουν αναλάβει μια φορά τα έξοδα για την προμήθεια πετρελαίου στο ορφανοτροφείο, που κινήθηκαν στα 700€.

«Κανένας μόνος, κανένας νηστικός...»

Στη μεγάλη παρέα του «Chefs for zero hunger» δεν υπάρχουν μόνο μάγειρες και μαγειρίσσοι, αλλά συμμετέχουν και εθελοντές που στην «κανονική τους ζωή» είναι στελέχη τραπεζών, καταστηματαρχές, εκπαιδευτικοί, γιατροί, ψυχολόγοι, αρχιτέκτονες, συνταξιούχοι. Δεν είναι απαραίτητο όλα αυτά τα άτομα να μαγειρεύουν. Κάποιοι κάνουν τη διανομή, κάποιοι κινητοποιούν την ομάδα. Όσοι επαγγελματίες μάγειρες είναι στην ομάδα, δεν έχουν στόχο να διαφημίζουν τα δικά τους μαγαζιά. Σκοπός της παρέας είναι η εξάλειψη της πείνας και η ανακούφιση ευπαθών ομάδων.

70%
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ
ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ
ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΜΕ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΚΟΠΟ.

ΟΙ CHEFS FOR ZERO HUNGER ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΟΝΑΧΙΚΑ, ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΧΑΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ... ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ

Αυτονομία, η μεγαλύτερη ευλογία

Οι «Chefs for zero hunger» συνειδητά δεν θέλουν να γίνουν Μη Κυβερνητική Οργάνωση, ούτε να έχουν συνεργασίες με κοινότητες, κρατικούς φορείς και την Εκκλησία. Λειτουργούν μοναχικά, χαίρονται για αυτό και δεν θέλουν με τίποτα να χάσουν αυτό το παράδοξο πλεονέκτημα: «Είμαστε καμιά 50 άτομα, αποφασίζουμε μόνοι μας τις κινήσεις μας και δεν έχουμε - πώς να το πω - δεν έχουμε υποχρέωση ούτε σε εκκλησίες, ούτε σε δήμους και σε κοινότητες. Είμαστε αυτόνομοι, έχουμε δικιά μας αποθήκη, έχουμε δικιά μας ρούχα, δικιά μας sleeping bags. Μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες αρκετών ανθρώπων».

Τα λόγια του Γιάννη, ενώ μου περιέγραφε πάνω κάτω μια μέρα δράσης για τους Chefs, μου έδωσαν να καταλάβω την ομορφιά αυτής της «αυτονομίας». Μιας αυτονομίας που τελικά είναι αυτή που φαίνεται πως δημιουργεί το ωραίο κλίμα στην ομάδα. Είναι στην ουσία μια παρέα φίλων που θέλουν ήσυχα και απλά να προσφέρουν, ότι και όπου μπορούν. Με σκοπό, αυτή η προσφορά να έχει νόημα και να είναι αληθινά βοηθητική και να μη λειτουργεί μόνο για το φαίνεσθαι. «Όταν λειτουργείς σε συνδυασμό συναισθήματος και μυαλού, κάτι πάει καλά. Όταν αρχίζει και μπαίνει το έργο αλλού, τότε λίγο αρχίζει να... αρπάζει το φαγητό», λέει χαρακτηριστικά στο τέλος της κουβέντας μας ο Γιάννης.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΛΕΙΨΙΣΤΙΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΔΩΡΕΑΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

Τη γνωρίζουμε ως δημοτική σύμβουλο και πρώην αντιδήμαρχο Θεσσαλονίκης. Η ίδια συστήνεται ως φιλόλογος, αλλά στην πραγματικότητα η Θεοδώρα Λειψιστινού είναι πολλά περισσότερα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΑΤΣΟΥ

Σε μια εποχή όπου το «εγώ» δυστυχώς πολλές φορές μπαίνει πάνω από το «εμείς», η εκπαιδευτικός και δημοτική σύμβουλος Θεσσαλονίκης, Θεοδώρα Λειψιστινού, επιλέγει σταθερά να στέκεται δίπλα στους ανθρώπους.

Από τη συμμετοχή της σε διεθνείς αποστολές σε Αιθιοπία και Πακιστάν, το εργαστήρι λόγου στις Φυλακές Διαβατών μέχρι το χωριό της Πελεκάνος, Κοζάνης όπου διοργανώνει τις «Μέρες Γιορτών Βοϊού Πέλεκον» εδώ και δέκα χρόνια, αναδεικνύοντας την περιοχή ιστορικά και πολιτιστικά, η διαδρομή της έχει έναν κοινό παρονομαστή: την πίστη ότι η πραγματική αλλαγή χτίζεται με εμπιστοσύνη και σεβασμό. «Η προσφορά μάς υπενθυμίζει ότι η κοινωνία δεν είναι άθροισμα μονάδων, αλλά ζωντανός ιστός σχέσεων», τονίζει μιλώντας στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ.

Στάση ζωής

Για την ίδια η κοινωνική προσφορά δεν είναι μια πράξη φιλανθρωπίας, είναι στάση ζωής. «Είναι τρόπος ζωής να στέκεσαι μέσα στον κόσμο, να συναντάς τον άλλο, να τον ακούς, να τον σέβασαι και να τον αναγνωρίζεις», αναφέρει χαρακτηριστικά. Ακόμη και μια μικρή πράξη, ένα χαμόγελο, μια καλημέρα, ένα βλέμμα αποδοχής, μπορεί να αλλάξει τη μέρα, ίσως και τη ζωή ενός ανθρώπου και όταν αυτές οι μικρές πράξεις πολλαπλασιάζονται, τότε αλλάζει και η κοινωνία.

Από τους Καλας στο σήμερα

Η εθελοντική της δράση της έμαθε να βλέπει πίσω από αριθμούς και στατιστικά, τις αληθινές ανθρώπινες ιστορίες, όπως όταν βρέθηκε στη φυλή των Καλας στο βορειοδυτικό Πακιστάν, δίπλα σε παιδιά ορφανά πολέμου στην Αιθιοπία και σε κοινότητες Ρομά και Πομάκων για την ίδια όπως εξηγεί, «η αλλαγή δεν επιβάλλεται, χτίζεται με παρουσία, χρόνο και υπομονή». Η Θεοδώρα Λειψιστινού έμαθε να ακούει πριν αποφασίσει και να προσφέρει χωρίς να επιβάλλεται.

Καθοριστικό κεφάλαιο στην πορεία της αποτέλεσαν οι Φυλακές Διαβατών, όπου για δεκαπέντε χρόνια, το εργαστήρι λόγου που δημιούργησε εξελίχθηκε σε χώρο πολιτισμού και δημιουργίας, μαζί με τους κρατούμενους έγραψαν τέσσερα βιβλία, διοργάνωσαν εκθέσεις ζωγραφικής, έδωσαν χρώμα στους τοίχους κι άνοιξαν ένα «παράθυρο» τέχνης. «Εκεί κατάλαβα ότι η τέχνη και η συνεπής στήριξη δεν είναι πολυτέλεια· είναι μέσο επιβίωσης, επαναπροσδιορισμού και ελπίδας», σημειώνει.

Δεν κρύβει και τη δύσκολη πλευρά της διαδρομής. «Η στιγμή που συνάντησα έναν μαθητή μου μέσα στις φυλακές Διαβατών. Ένωσα τότε ότι η γη έφυγε κάτω από τα πόδια μου και το βάρος της ευθύνης ήταν ασήκωτο. Η μεγαλύτερη δυσκολία σε αυτή τη διαδρομή ήταν και παραμένει η συναισθηματική φθορά. Υπέφερα πολύ στις φυλακές, ιδιαίτερα με τους ανήλικους κρατούμενους. Ένωθα να αρρωσταίνω βλέποντας νέους εγκλεισμένους, να βαραίνει η ψυχή

28

1.000.000
ΕΙΔΗ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ
ΜΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ.

μου από τη θλίψη και τον πόνο που βίωναν. Αλλά και στιγμές χαράς όπως, όταν ένα παιδί στο Κοινωνικό Φροντιστήριο που αποκτά αυτοπεποίθηση και πιστεύει ξανά στον εαυτό του, μου υπενθυμίζουν γιατί αξίζει να συνεχίζεις, ακόμη κι όταν ο πόνος είναι αληθινός και βαθύς», εξομολογείται.

Η ανάγκη για κοινωνική δράση γεννήθηκε από τα παιδικά της χρόνια στον Πελεκάνο Βοΐου, έμαθε από τους γονείς της να στέκεται δίπλα στον άλλον. Ως εκπαιδευτικός, μετέτρεψε αυτή την αξία σε πράξη. Το 2011 μέσα στην οικονομική κρίση συνέβαλε στη δημιουργία του Κοινωνικού Φροντιστηρίου «Ελληνιον», που συνεχίζει μέχρι σήμερα να προσφέρει ίσες ευκαιρίες μάθησης.

Η εμπειρία του εθελοντισμού διαμόρφωσε και τη θητεία της κι ως αντιδήμαρχος παιδικής και οικογενειακής μέριμνας. «Ο εθελοντισμός με προετοίμασε να βλέπω την πολιτική ως πράξη φροντίδας», αναφέρει.

«Με επιμονή και συνεργασία ολοκληρώθηκαν εργασίες σε παιδικούς σταθμούς που εκκρεμούσαν δεκαετίες, αλλά παράλληλα αναπτύχθηκαν δράσεις για τα δικαιώματα του παιδιού και συνεργασίες με το Μέγαρο Μουσικής, το Κρατικό Θέατρο και το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας για να φέρουμε πολιτισμό και εκπαίδευση στην καθημερινότητα των παιδιών, των πολιτών, δημιουργώντας ευκαιρίες για συμμετοχή και καλλιέργεια της κοινωνικής συνείδησης», υπογραμμίζει. Σε έναν κόσμο που κινείται γρήγορα, η Θεοδώρα Λειψιστινού επιλέγει να σταματά, να ακούει και να προσφέρει.

**Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΧΕΙ
ΕΝΑΝ ΚΟΙΝΟ
ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΤΗ: ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ
ΟΤΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ
ΧΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΟ. «Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΜΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ ΟΤΙ
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΜΟΝΑΔΩΝ,
ΑΛΛΑ ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΙΣΤΟΣ
ΣΧΕΣΕΩΝ», ΛΕΕΙ**

ΜΑΡΣΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ «ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΝΑ ΒΑΖΟΥΝ ΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΛΙ»

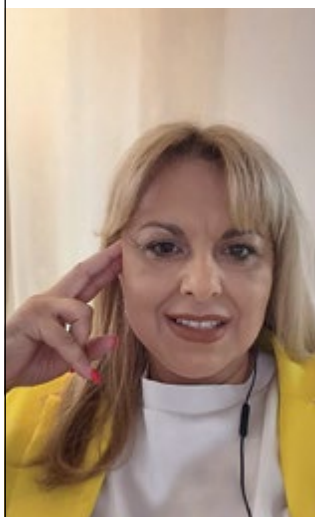
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΤΙΝΑ ΒΕΝΤΟΥΡΑ

Τριάντα τρία χρόνια- μια ολόκληρη ζωή- εθελοντισμού και προσφοράς στα ζώα, «μετράει» η Μάρσα Δημοπούλου, δικηγόρος, με εξειδίκευση στο Δίκαιο των Ζώων και πρώην Ειδική Γραμματέας για την Προστασία των Ζώων Συντροφιάς, στο Υπουργείο Εσωτερικών. Η Μάρσα Δημοπούλου, που μιλά στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ και τη Ματίνα Βεντούρα, είναι αυτή που βοήθησε στον επαναπατρισμό των Ελλήνων με τα κατοικίδια τους, που ζούσαν στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, κατά τη διάρκεια της σύρραξης στη Μέση Ανατολή.

Ματίνα Βεντούρα: Θυμάστε το πρώτο ζώο, που βοηθήσατε;

Μάρσα Δημοπούλου: Ήταν ένα πολύ δύσκολο περιστατικό που με στιγμάτισε και το θυμάμαι, ακόμα, πολύ χαρακτηριστικά. Ήμουν φοιτήτρια και ταξίδευα, αργά το βράδυ, από την Κομοτηνή στην Αλεξανδρούπολη, όταν βρήκα στη μέση του δρόμου ένα σκυλάκι, λιπόθυμο, το οποίο, μάλιστα, ήταν ράτσας κόλεϊ. Η μοίρα, βέβαια, όλων των ζώων είναι κοινή. Είτε είναι καθαρόαιμα, είτε είναι ημίαιμα. Ήταν σκελετός, κι είχε τόσα πολλά τοιμπούρια επάνω του, όσα δεν είχα δει, ποτέ ξανά, σε ζώο. Τηλεφώνησα στον κτηνίατρο- ήταν 12:30 τα ξημερώματα-, κι έτρεξα, μανιωδώς, να φτάσω στο κτηνιατρείο. Μόλις, όμως, άνοιξα την πόρτα, το ζωάκι εξέπνευσε. Ακόμα και τώρα, όταν το σκέφτομαι, ένας κόμπος ανεβαίνει στο λαιμό μου. Αυτό το περιστατικό στάθηκε το έναυσμα για να ασχοληθώ με τα ζώα.

Μ.Β.: Πρόσφατα, βοηθήσατε στην αποστολή επαναπατρισμού των Ελλήνων, με τα κατοικίδια τους, που ζούσαν στα Ηνωμένα Αραβικά

«ΤΟ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΒΑΡΟΣ ΤΟ
ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΟΙ
ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ.
ΔΕΝ
ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
ΤΩΡΑ.
ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ
ΠΑΝΤΑ»

Εμιράτα. Ποιες ήταν οι δυσκολίες;

Μ.Δ.: Ήταν ένα εξαιρετικό εγχείρημα, που οργανώθηκε, με κάθε λεπτομέρεια, από το Υπουργείο Εξωτερικών, από το γραφείο του κυρίου Γεραπετρίτη και τη συνεργάτιδα και διευθύντρια του, κυρία Τσιλίκα, την οποία ευχαριστώ πάρα πολύ για τη συνεργασία. Δεν ήταν εύκολη η πτήση με τόσα ζώα, όταν οι προδιαγραφές απαγορεύουν να υπάρχουν τόσα ζώα, μέσα στο βασικό μέρος του αεροσκάφους. Ήταν μια πρόκληση για όλους όσοι συμμετείχαν. Και για την αεροπορική εταιρεία και για το Υπουργείο Εξωτερικών, και για εμάς που προσπαθούσαμε να βοηθήσουμε. Συγκεκριμένα, συγγενείς και φίλοι ανθρώπων, που ήθελαν να επιστρέψουν, ζήτησαν τη βοήθειά μου. Δεν ήταν καθόλου εύκολο. Αλλά, τέλος καλό, όλα καλά.

Μ.Β.: Ως ειδική γραμματέας, συνεργαστήκατε με την ομάδα εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δημιουργία του πρώτου ευρωπαϊκού κανονισμού για την προστασία σκύλων και γατών. Τι ισχύει, τελικά;

Μ.Δ.: Ο συγκεκριμένος κανονισμός δεν έχει τεθεί, ακόμα, σε ισχύ. Ουσιαστικά, αφορά στην προστασία σκύλων και γατών και την ιχνηλασιμότητά τους, σε εκτροφεία, καταφύγια αδέσποτων ζώων, χώρους συγκέντρωσης και καταστήματα ειδών πώλησης ζώων. Για πρώτη φορά, μπαίνει μία ενιαία γραμμή, στη διαχείριση και την κακοποίηση. Είμαι πάρα πολύ περήφανη για τη συμμετοχή μας, στην οποία μετείχα, μαζί με την προϊσταμένη του Τμήματος Προστασίας Ζώων, την κυρία Μασούρη, η οποία είναι εξαιρετική. Και είμαστε πολύ χαρούμενοι, καθώς πολλές από τις προτάσεις της χώρας μας, πέρασαν στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό. Οι απόψεις διίστανται, τα συμφέροντα

είναι πολλά- όπως τα συμφέροντα των κυνηγών, των εκτροφέων και των εμπόρων-, αλλά θεωρούμε ότι ο κανονισμός είναι σε πολύ καλό δρόμο. Επιτέλους, θα έχουμε μια ενιαία γραμμή, για να προστατεύσουμε τα ζώα από το παράνομο εμπόριο και την παράνομη διακίνηση.

Μ.Β.: Στην Ελλάδα, έχουμε εκατομμύρια, αδέσποτα ζώα. Και το μεγαλύτερο βάρος της ευθύνης πέφτει στις πλάτες των εθελοντών. Πότε, θα γίνουμε πολιτισμένη χώρα, σε σχέση με τη διαχείριση των αδέσποτων;

Μ.Δ.: Είναι αλήθεια, ότι το μεγαλύτερο βάρος το σηκώνουν οι εθελοντές. Δεν συμβαίνει τώρα. Συνέβαινε πάντα. Αυτό που θέλουμε είναι να τους ελαφρύνουμε λίγο. Οι αρμόδιοι για τη διαχείριση των αδέσποτων, χρειάζεται να αντιληφθούν ποιες είναι οι υποχρεώσεις τους. Να σηκώσουν τα μανίκια και να αρχίσουν να δουλεύουν. Δεν θέλουμε, ξαφνικά, οι Δήμοι να αγαπήσουν τα ζώα, όπως τα αγαπάμε εμείς. Θέλουμε, όμως, να εφαρμόσουν το νόμο και να μάθουν να δουλεύουν.

Μ.Β.: Άρα, το μπαλάκι της ευθύνης είναι στα χέρια των Δήμων;

Μ.Δ.: Ακριβώς. Μάλιστα, κάποιοι με κατηγορήσαν ότι είχα στενή συνεργασία με τους Δήμους. Πολλοί Δήμοι δεν είναι ότι δεν θέλουν να δουλέψουν. Είναι ότι δεν ξέρουν πώς να το κάνουν.

Μ.Β.: Δηλαδή, συνεργαστήκατε, στενά, μαζί τους για να τους δείξετε το δρόμο;

Μ.Δ.: Σωστά. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν καταγγέλλουμε το κακό ή ότι το ανεχόμαστε. Τα περιστατικά κακοποίησης από τους Δήμους ή από οποιονδήποτε, πρέπει να καταγγέλλονται στη δικαιοσύνη. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Όμως, οι άνθρωποι αυτοί δεν δούλεψαν ποτέ επάνω στη διαχείριση των αδέσποτων ζώων. Γιατί δεν υπήρχε η κοινωνική συνείδηση, γιατί δεν τους ενδιέφερε... Αυτό πρέπει να το ξεχάσουν. Πρέπει να σταματήσουν να βάζουν τα αδέσποτα ζώα κάτω από το χαλί, στα Δημοτικά Συμβούλια. Πρέπει να σηκώσουν τα μανίκια και να μάθουν, πλέον, να δουλεύουν.

29

1.000.000
ΕΙΔΗ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ
ΜΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΙΤΟΥΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΔΕΣΠΟΤΕΣ ΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Έχεις αναρωτηθεί ποτέ γιατί η Ελλάδα έχει τόσα αδέσποτα, κυρίως γάτες, ενώ στο εξωτερικό δεν βλέπεις σχεδόν καθόλου οικόσιτα ζώα στους δρόμους μεγάλων πόλεων; Την απάντηση δίνει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ ο Γιάννης Μπιτούλης, ένας από αυτούς που φροντίζουν εθελοντικά τις αμέτρητες αδέσποτες γάτες στη Θεσσαλονίκη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΤΣΟΡΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Είναι ο άνθρωπος που όχι μόνο θα ταΐσει τα γατιά, αλλά θα φροντίσει και για τη στέρωσή τους, ξοδεύοντας δικά του χρήματα. Αυτό που τον πληγώνει, δεν είναι τα ζώα. Είναι οι άνθρωποι.

«Είναι δύσκολο να είσαι εθελοντής στην Ελλάδα»

Μια τυπική μέρα για έναν εθελοντή που βοηθάει αδέσποτα περιλαμβάνει πολλή καθαριότητα και φροντίδα, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Όλο αυτό φυσικά δεν γίνεται με εξαναγκασμό, αντιθέτως υπάρχει τρομερή ευχαρίστηση, για αυτό συνεχίζουν και το κάνουν.

Τα δυσάρεστα που συνήθως συμβαίνουν σε μια τυπική μέρα είναι να κάνεις πράγματα τα οποία δεν έχεις επιλέξει, όπως να διορθώνεις σπιτάκια, επειδή κάποιος αποφάσισαν να τα καταστρέψουν ή να αναλάβεις την περίθαλψη μιας γάτας που την έχουν παρατήσει στον χώρο σου. Για να μην ξεχνάμε, ασφαλώς, και τις αντιδράσεις για το τάισμα των γατιών που έχουν αναλάβει οι εθελοντές. «Πολλοί βλέπουν σαν παράσιτα τις γάτες και μας κάνουν πόλεμο. Όσο χαρά και να παίρνεις από την φροντίδα και την προσφορά, στο τέλος μένεις με μια πικρή γεύση από τις πράξεις και τα λόγια των ανθρώπων – όχι των ζώων. Καταλήγεις να έχεις και άγχος, όχι για εσένα, αλλά για όσα ζώα φροντίζεις», αναφέρει ο Γιάννης.

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Γιάννης σαν εθελοντής είναι τα υπέρογκα ποσά του

κτηνιατρείου, στο οποίο στειρώνει και περιθάλπει τα αδέσποτα γατάκια. « Δεν μπορείς να βλέπεις ένα ζώο να πεθαίνει. Κάνεις τα πάντα για να το βοηθήσεις», τονίζει ο Γιάννης, που διατηρεί και petshop.

Αν θέλει ένας πολίτης να βοηθήσει, το καλύτερο που μπορεί να κάνει είναι να γίνει εθελοντής. Ξεκινώντας από τα απλά, να ταΐζει τα ζώακια κάτω από το σπίτι του αλλά και να φροντίζει να είναι στειρωμένα. «Αν όλοι όσοι τάζαν τις γάτες κάτω από το σπίτι τους, φρόντιζαν και για την στέρωσή τους, τότε τα πράγματα θα ήταν πολύ καλύτερα» μας διαβεβαιώνει.

Το «όπλο» της στέρωσης

Όπως επισημαίνει, η στέρωση είναι η μοναδική λύση για να σώσουμε τις γάτες από τον δρόμο και να διασφαλίσουμε μια αξιοπρεπή ζωή στα αδέσποτα. «Δεν υπάρχει φιλοζωική παιδεία στην χώρα μας. Οι Έλληνες δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τη σημασία και τα οφέλη της στέρωσης», λέει. Το παράδοξο είναι πως μέσα από τη δεκαετή εμπειρία του στην περίθαλψη γατών έχει δει πως ούτε οι Έλληνες φιλόζωοι διαθέτουν αυτή την παιδεία.

Όλα ξεκινάνε από το σχολείο και συνεχίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής. Δυστυχώς στην Ελλάδα δεν παραδειγματιζόμαστε από τις άδειες από αδέσποτα πόλεις του εξωτερικού. Αντιθέτως γυρνάμε σε συμπεριφορές και σε αντιλήψεις που ήταν εδραιωμένες στο παρελθόν και δεν εξελισσόμαστε.

Ωστόσο, δεν μπορεί να παραμείνουμε μόνο στην παιδεία ως το μοναδικό αίτιο για τον απογοητευτικό αριθμό των αδέσποτων γατιών. Αντίθετα, θα στρέψουμε το βλέμμα μας και στην πολιτεία, η οποία όχι μόνο αρνείται να συνεργαστεί με τους εθελοντές, αλλά μάλλον τους πολεμάει.

Όπως μας είπε ο Γιάννης, οι δήμοι, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τα αδέσποτα, δεν προχωρούν σε απαραίτητες πράξεις που θα διασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή για τα αβοήθητα ζώα. Αυτό το βάρος δυστυχώς πέφτει στον κάθε ιδιώτη που θέλει εθελοντικά να βοηθήσει. Χωρίς τη σύμπραξη αυτών των δύο δεν θα επιτευχθεί ο έλεγχος του πληθυσμού των γατών και κατά συνέπεια η βελτίωση της ζωής τους.

Άλλο ένα πρόβλημα με το οποίο έρχονται αντιμέτωποι οι εθελοντές είναι η άρνηση των ιδιοκτητών να στειρώσουν τις δικές τους γάτες. Στην περίπτωση που, γεννήσουν οι γάτες τους, θα αφήσουν τα γατάκια τους στον δρόμο, αυξάνοντας τον αριθμό των αδέσποτων.

«Δυστυχώς όμως αυτό είναι ένα βαρέλι δίχως πάτο. Δηλαδή όσο και να στειρώνεις, αν δεν γίνει κάτι ουσιαστικά και συστηματικά δεν θα επιτευχθεί ο στόχος μας» τονίζει ο Γιάννης.

Μια από τις λύσεις, είναι η θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής στέρωσης. Το 2021 επρόκειτο να ψηφιστεί ένας τέτοιος νόμος, αλλά λόγω συμφερόντων κυνηγών και δεν «πέρασε» ποτέ. Άλλη μια «σανίδα σωτηρίας», που μπορεί να προσφέρει η πολιτεία είναι η δημιουργία δημοτικών κτηνιατρείων. «Ο Δήμος Θεσσαλονίκης έχει κάνει μια αρκετά καλή κίνηση με το δημοτικό κτηνιατρείο αλλά μόνο με ένα δεν μπορείς να καλύψεις τις αμέτρητες ανάγκες των αδέσποτων», προσθέτει.

1/3
ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΔΕΝ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΤΑΙ
ΠΟΤΕ.

ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΙΔΙΩΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ Ο
ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΩΝ ΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
ΣΥΝΕΠΕΙΑ Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ

ΟΙ... ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗΝ «ΚΑΡΔΙΑ» ΤΟΥ OPEN HOUSE

Σε κάθε διοργάνωση περισσότεροι από 500 εθελοντές, άνθρωποι κάθε ηλικίας, αναλαμβάνουν τον ρόλο του οικοδεσπότη, του ξεναγού και του φύλακα της αστικής μνήμης, μετατρέποντας μια απλή επίσκεψη σε μια βιωματική εμπειρία

Κάθε Νοέμβριο, η Θεσσαλονίκη μεταμορφώνεται σε ένα ανοιχτό μουσείο αρχιτεκτονικής. Πίσω από τις βαριές ξύλινες πόρτες των νεοκλασικών της Βασιλίσσης

Όλγας, μέσα στις minimal γραμμές των σύγχρονων διαμερισμάτων του κέντρου και κάτω από τους θόλους των βιομηχανικών μνημείων, εκατοντάδες πολίτες περιμένουν υπομονετικά στην ουρά. Όμως, η πραγματική κινητήριος δύναμη αυτής της γιορτής δεν είναι μόνο τα κτήρια. Είναι τα χαμογελαστά πρόσωπα με τα χρωματιστά t-shirts: οι εθελοντές.

Ο θεσμός του Open House, που ξεκίνησε από το Λονδίνο το 1992 και «εγκαταστάθηκε» στη Θεσσαλονίκη πριν από μία δεκαετία, βασίζεται εξ ολοκλήρου στην έννοια της ανιδιοτελούς προσφοράς. Για ένα Σαββατοκύριακο, περισσότεροι από 500 εθελοντές αναλαμβάνουν τον ρόλο του οικοδεσπότη, του ξεναγού και του φύλακα της αστικής μνήμης, μετατρέποντας μια απλή επίσκεψη σε μια βιωματική εμπειρία.

Η προετοιμασία

Η δουλειά του εθελοντή δεν ξεκινά το πρωί του Σαββάτου. Εβδομάδες πριν, οι συμμετέχοντες –στην πλειονότητά τους φοιτητές αρχιτεκτονικής, ιστορίας ή τουρισμού, αλλά και εργαζόμενοι που αγαπούν την πόλη τους– περνούν από εντατική εκπαίδευση. Πρέπει να μάθουν τα μυστικά του κτηρίου που τους έχει ανατεθεί: την ιστορία του ιδιοκτήτη, τις τεχνικές λεπτομέρειες της κατασκευής, τις αισθητικές παρεμβάσεις που έγιναν στο πέρασμα του χρόνου.

«Δεν είναι απλώς παπαγαλία μιας ξενάγησης», εξηγεί η Αλεξάνδρα, φοιτήτρια Νομικής που συμμετέχει για τρίτη συνεχή χρονιά. «Είναι η πρόκληση του

να μεταφέρεις το πάθος του αρχιτέκτονα στον απλό πολίτη που ίσως δεν ξέρει τι σημαίνει «Bauhaus» ή «εκλεκτικισμός», αλλά θέλει να νιώσει την αύρα του χώρου».

Όταν οι πόρτες ανοίγουν

Όταν οι πόρτες ανοίγουν, οι εθελοντές βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Είναι εκείνοι που θα διαχειριστούν τις μεγάλες ουρές με υπομονή, που θα απαντήσουν στην ερώτηση «πότε χτίστηκε αυτό;» για εκατοστή φορά μέσα σε μια ώρα και που θα φροντίσουν να τηρηθούν οι κανόνες ασφαλείας μέσα σε ιδιωτικούς χώρους.

Η ενέργεια είναι εξαντλητική αλλά και εθιστική. Οι εθελοντές γίνονται οι συνδεδετικοί κρίκοι ανάμεσα στο δημόσιο και τον ιδιωτικό χώρο. Στέκονται στις εισόδους πολυκατοικιών που καθημερινά προσπερνάμε χωρίς να κοιτάξουμε, και μας καλούν να δούμε την ομορφιά που κρύβεται στις λεπτομέρειες των κλιμακοστασίων ή στον φωτισμό ενός αιθρίου.

Τι ωθεί εκατοντάδες νέους να αφιερώσουν ένα ολόκληρο διήμερο όρθιοι, μιλώντας ακατάπαυστα; Το Open House δημιουργεί μια κοινότητα. Οι εθελοντές δεν κερδίζουν χρήματα, αλλά κερδίζουν πρόσβαση σε μια άλλη Θεσσαλονίκη. Αναπτύσσουν δεξιότητες επικοινωνίας, κοινωνικοποιούνται και, το κυριότερο, γίνονται μέρος της λύσης στο πρόβλημα της αστικής αποξένωσης.

«Όταν βλέπεις το βλέμμα ενός ηλικιωμένου να φωτίζεται επειδή του θύμισες το σπίτι που μεγάλωσε, ή την έκπληξη ενός παιδιού μπροστά σε μια κρυφή αυλή, νιώθεις ότι προσφέρεις κάτι ουσιαστικό στην πόλη», λέει ο Γιώργος, εθελοντής στην περιοχή των Εξοχών.

75%
ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ
ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΚΟΝΙΑΣΤΕΣ

Η ζήτηση για μια θέση εθελοντή είναι πλέον τόσο μεγάλη που οι αιτήσεις κλείνουν σε χρόνο ρεκόρ. Ο οργανισμός Open House Thessaloniki έχει καταφέρει να καταστήσει τον εθελοντισμό «cool». Η βεβαίωση συμμετοχής είναι σίγουρα ένα θετικό στοιχείο για ένα βιογραφικό, αλλά το πραγματικό κίνητρο είναι το αναμνηστικό t-shirt που φοριέται με περηφάνια στους δρόμους της πόλης ακόμα και μήνες μετά τη λήξη της εκδήλωσης.

Το Open House Thessaloniki δεν θα υπήρχε χωρίς τους εθελοντές του. Είναι η ζωντανή απόδειξη ότι η Θεσσαλονίκη διαθέτει ένα ενεργό, πολιτισμένο και ανήσυχο δυναμικό που διψά για εξωστρέφεια. Την επόμενη φορά που θα βρεθείτε σε μια ουρά περιμένοντας να δείτε ένα εμβληματικό κτίριο, ρίξτε μια ματιά στον εθελοντή στην είσοδο. Είναι εκεί για να σας ξεκλειδώσει όχι μόνο μια πόρτα, αλλά μια ολοκληρωμένη πόλη.

32

17%
ΤΗΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ
ΣΗΜΕΡΑ.

**ΤΟ OPEN HOUSE
THESSALONIKI ΔΕΝ ΘΑ
ΥΠΗΡΧΕ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥΣ
ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΤΟΥ. ΕΙΝΑΙ
Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ
ΟΤΙ Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΕΝΑ ΕΝΕΡΓΟ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ
ΑΝΗΣΥΧΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΟΥ
ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ**

ΟΙ «ΑΘΕΑΤΟΙ» ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φοιτητές, νέοι επαγγελματίες, σινεφίλ και μη κάθε ηλικίας ενώνουν τις δυνάμεις τους και γίνονται κομμάτι μιας εμπειρίας που ξεπερνά τα όρια μιας πολιτιστικής εκδήλωσης

ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΪΔΩ ΣΚΑΝΔΥΛΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΕΡΒΕΡΙΔΗΣ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους οργανισμούς της πόλης που έχουν αξιοποιήσει επί σειρά ετών τόσο αποτελεσματικά, με γνώση και σύστημα την ορμή και το κέφι τίσων εθελοντών. Από την υποδοχή των θεατών και τη διαχείριση των αιθουσών μέχρι τη στήριξη των καλεσμένων και τη γραμματειακή υποστήριξη, αποτελούν τον συνδετικό κρίκο ανάμεσα στη διοργάνωση και το κοινό. Στο 66ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τον περασμένο Νοέμβριο, 262 εθελοντές βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της διοργάνωσης, ενώ στο φετινό 28ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (5-15 Μαρτίου 2026) συμμετέχουν 246.

Ο εθελοντισμός αποτελεί διαχρονικά βασικό πυλώνα των δύο Φεστιβάλ. Δεν πρόκειται απλώς για μια πρακτική ανάγκη υποστήριξης της διοργάνωσης, αλλά για μια ζωντανή κοινότητα που ανανεώνεται κάθε χρόνο. Φοιτητές, νέοι επαγγελματίες, σινεφίλ και μη κάθε ηλικίας ενώνουν τις δυνάμεις τους και γίνονται κομμάτι μιας εμπειρίας που ξεπερνά τα όρια μιας πολιτιστικής εκδήλωσης.

Όπως επισημαίνει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ η συντονίστρια του τμήματος εθελοντισμού του Φεστιβάλ,

70%
ΜΕΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ
ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ
ΑΓΡΙΑΣ ΖΩΗΣ ΤΑ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 50
ΧΡΟΝΙΑ.

Στέλλα Καραγιαννίδου: «Ο εθελοντισμός αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ταυτότητας του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Είναι η δύναμη πίσω από τη διοργάνωση, οι άνθρωποι που με τη θετική τους διάθεση και το ομαδικό πνεύμα συμβάλλουν καθημερινά στη μοναδική ατμόσφαιρα των Φεστιβάλ. Πιστεύουμε σε ένα περιβάλλον ανοιχτό, συμμετοχικό και δημιουργικό, όπου οι εθελοντές δεν υποστηρίζουν απλώς, αλλά γίνονται ενεργό μέρος της εμπειρίας, της μάθησης και της κινηματογραφικής γιορτής που μοιραζόμαστε κάθε χρόνο με την πόλη και τους επισκέπτες της».

Η εμπειρία αποτυπώνεται πιο ζωντανά μέσα από τα λόγια όσων το έζησαν ή το ζουν. Ο Βασίλης Γουγουτσάς συμμετέχει για τρίτη συνεχόμενη χρονιά φέτος - και στις δύο, μάλιστα, διοργανώσεις - παρά το απαιτητικό του επαγγελματικό πρόγραμμα. «Είμαι μηχανολόγος μηχανικός και δουλεύω κανονικά, καθημερινά από τις 7.30 έως τις 4 το απόγευμα περίπου. Το απόγευμα, όμως, έρχομαι κατευθείαν στο Φεστιβάλ. Είναι κουραστικό, 2 με 5 ώρες κάθε μέρα στα Βραβεία Κοινού, αλλά σε γεμίζει τόσο πολύ! Νιώθεις ότι συμβάλλεις σε κάτι σημαντικό. Η συνεισφορά σου

κάνει διαφορά κι αυτό το βλέπεις». Έχοντας περάσει και από διοργανώσεις όπως το TEDx, βρήκε στο Φεστιβάλ μια δημιουργική, καλλιτεχνική διέξοδο που ταίριαζε περισσότερο στον ίδιο. «Γνωρίζεις ενδιαφέροντες ανθρώπους, σκηνοθέτες, ηθοποιούς, καλλιτέχνες - μπαίνεις σε έναν άλλο κόσμο. Για μένα είναι η ισορροπία ανάμεσα στη δουλειά και σε κάτι πιο δημιουργικό που έχω ανάγκη στην ζωή μου».

Αντίστοιχα, η Ευαγγελία Μακρή, εθελόντρια για 4 συνεχή έτη και στις δύο διοργανώσεις του Φεστιβάλ, πριν 10 περίπου χρόνια στο 55ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, θυμάται: «Ήταν εθιστικό. Δούλευα παράλληλα, τέσσερις ώρες την ημέρα, αλλά δεν το ένιωθα σαν κούραση. Ήμουν στα Βραβεία Κοινού και στη γραμματεία, σε άμεση επαφή με τον κόσμο, και κάθε μέρα ήταν διαφορετική. Γνώρισα ανθρώπους που δεν θα πίστευα ποτέ ότι θα γνωρίσω από κοντά. Υπήρχε μια αύρα, ένα “πάμε να περάσουμε ωραία” που σε παρέσυρε. Τα πάρτι, οι συναντήσεις, μια γιορτή! Το αναπολώ σαν μια υπέροχη εμπειρία. Αυτό το να δίνεις χωρίς να περιμένεις κάτι και να βλέπεις ότι έχει αποτέλεσμα είναι ανεκτίμητο». Η Ευαγγελία Μακρή σταμάτησε να είναι εθελόντρια στο Φεστιβάλ όταν χρειάστηκε να μετακομίσει στην Αθήνα για επαγγελ-

ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΟΠΟΥ Η ΣΥΛ- ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ, Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙ- ΣΜΟΣ ΣΤΑ ΔΥΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟ- ΝΙΚΗΣ ΥΠΕΝ- ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ματικούς λόγους και δεν κρύβει -αστειευόμενη - την... ζήλεια της για τους τωρινούς εθελοντές

Τέτοιες μαρτυρίες αποκαλύπτουν ότι ο εθελοντισμός δεν είναι απλώς μια οργανωτική ανάγκη, αλλά μια βαθιά προσωπική εμπειρία. Οι εθελοντές είναι συχνά οι πρώτοι που θα καλωσορίσουν έναν διεθνή επισκέπτη, αυτοί που θα λύσουν απορίες, θα διαχειριστούν απρόοπτα με ψυχραιμία. Γίνονται πρεσβευτές της πόλης, μεταφέροντας το ιδιαίτερο πνεύμα της Θεσσαλονίκης σε κάθε γωνιά του Φεστιβάλ.

Πάνω απ' όλα, όμως, κυριαρχεί η αίσθηση της κοινότητας. Πρόσωπα, ιστορίες, φίλιες που γεννιούνται στα διαλείμματα, στιγμές έντασης πριν από μια πρεμιέρα και η ικανοποίηση στο τέλος μιας γεμάτης ημέρας.

Σε μια εποχή όπου η συλλογικότητα δοκιμάζεται, ο εθελοντισμός στα δύο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης υπενθυμίζει τη δύναμη της συνεργασίας. Πίσω από κάθε γεμάτη αίθουσα και κάθε θερμό χειροκρότημα, υπάρχει μια αθόρυβη αλλά καθοριστική παρουσία: άνθρωποι που προσφέρουν χρόνο, ενέργεια και ενθουσιασμό, μετατρέποντας μια διοργάνωση σε κοινή γιορτή. Και ίσως αυτό να είναι το πιο κινηματογραφικό στοιχείο απ' όλα — η συλλογική δημιουργία μιας εμπειρίας που μένει αξέχαστη.

HUMANITY GREECE ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΚΟΣΜΟΥΣ, ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΗ ΦΟΡΑ

Ανθρωπιά: ουσιαστικό, γένους θηλυκού. Σημασία: η ιδιότητα αυτού που είναι καλός άνθρωπος, που έχει καλοσύνη και νοιάζεται για τον συνάνθρωπό του. Στο αγγλικό λεξικό μεταφράζεται ως “humanity” και στην πράξη ως Humanity Greece.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΠΡΩΙΟΥ

Το ημερολόγιο γράφει 2021, πυκνοί καπνοί, στάχτη και φλόγες τυλίγουν τη Χίο, την Εύβοια, τη Μάνη. Εκείνο τον Αύγουστο καίγονται συνολικά 950.000 στρέμματα δασικής γης και αφήνουν «αποκαΐδια» ανθρώπους, που μετρούν απώλειες.

Κι εκεί ακριβώς γεννιέται η ιδέα της Humanity Greece. Όχι σε έναν χώρο σχεδιασμένο για αποφάσεις με πίνακες, παρουσιάσεις και στρατηγικές γύρω από ένα τραπέζι, αλλά εκεί που η ανάγκη για βοήθεια γίνεται «κραυγή».

Η Γεωργία Παράσχου, ιδρύτρια της Humanity Greece, θυμάται: «Η ιδέα δεν γεννήθηκε σε ένα γραφείο, αλλά μέσα στο πεδίο. Η στιγμή που βλέπεις ανθρώπους να χάνουν τα πάντα σε λίγα λεπτά και ταυτόχρονα τεράστια κύματα αλληλεγγύης να καταφθάνουν χωρίς συντονισμό. Είπαμε: “Δεν αρκεί να βοηθάμε μόνο στην κρίση, πρέπει να είμαστε εκεί κάθε μέρα”».

Η αρχή δεν ήταν εύκολη. Η πρόκληση δεν ήταν μόνο να βοηθήσουν, αλλά να οργανώσουν τη βοήθεια. Να αποδείξουν ότι ο εθελοντισμός δεν είναι μια περιστασιακή πράξη καλής θέλησης, αλλά μια δέσμευση με συνέπεια.

«Παλέψαμε να μετατρέψουμε την αυθόρμητη προσφορά σε ένα λειτουργικό σύστημα. Μάθαμε ότι η πειθαρχία είναι ο μόνος δρόμος για να έχει αξία η προσφορά μας», τονίζει η Γεωργία.

34

160.000.000
ΠΑΙΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΗΜΕΡΑ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ.

35

700.000.000
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΖΟΥΝ
ΑΚΟΜΗ ΣΕ ΑΚΡΑΙΑ
ΦΤΩΧΕΙΑ.

ΣΤΗ HUMANITY GREECE,
Η ΑΛΛΑΓΗ ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ ΜΟΝΟ ΟΣΟΥΣ
ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΒΟΗΘΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, η ομάδα άλλαξε. Έγινε ένας μηχανισμός που λειτουργεί με ακρίβεια, αλλά με πυρήνα την αγάπη. Η κούραση της οργάνωσης έγινε το τίμημα για ένα αποτέλεσμα που αλλάζει ζωές.

Πέντε χρόνια μετά, το 2026, η Humanity Greece μετρά ήδη πάνω από 5.000 εθελοντές ενώ άφησε το «αποτύπωμά» της σε πάνω από 13.200 ωφελούμενες οικογένειες και 6.700 παιδιά.

Στην καρδιά κάθε εθελοντικής δράσης υπάρχει μια συνάντηση που λειτουργεί σαν πυξίδα. Για τη Γεωργία, αυτή η πυξίδα έχει το πρόσωπο μιας ηλικιωμένης γυναίκας σε ένα χωριό της Θεσσαλίας. Ζούσε χωρίς ρεύμα και βασικά αγαθά. Όταν παρέλαβε το πακέτο στήριξης, δεν στάθηκε στο περιεχόμενο.

«Μας έπιασε τα χέρια και ψιθύρισε με κλάματα “Σας ευχαριστώ που με θυμηθήκατε”», λέει.

Εκείνη η φράση αποκάλυψε το πραγματικό νόημα της προσφοράς. Δεν ήταν οι κούτες ούτε τα φορτηγά. Ήταν η αίσθηση ότι κάποιος υπάρχει, ότι κανείς δεν είναι αόρατος. «Η δουλειά μας είναι η καταπολέμηση της μοναξιάς και της εγκατάλειψης», εξηγεί. Και αυτό το «ευχαριστώ» γίνεται καύσιμο για τις άυπνες νύχτες.

Στη Humanity Greece, όμως, η αλλαγή δεν αφορά μόνο όσους λαμβάνουν βοήθεια. Αφορά και εκείνους που την προσφέρουν. Νέοι άνθρωποι που έρχονται «για λίγο» και μένουν, γιατί κάτι μέσα τους μετακινείται.

«Ο εθελοντισμός σε θεραπεύει. Σου δείχνει ότι οι δικές σου δυσκολίες ίσως είναι μικρότερες και σου δίνει έναν σκοπό», λέει η Γεωργία. Για τον ωφελούμενο, η αλλαγή είναι η ελπίδα. Για τον εθελοντή, είναι η ολοκλήρωση. Μια διαδικασία μέσα από την οποία γίνεσαι καλύτερος άνθρωπος.

Η λέξη «ανθρωπισμός» συχνά μοιάζει αφηρημένη. Για τη Γεωργία όμως έχει συγκεκριμένο βάρος και μορφή. «Ανθρωπισμός είναι η ενσυναίσθηση σε ισότιμο επίπεδο. Να κοιτάς τον άλλον στα μάτια και να αναγνωρίζεις την αξιοπρέπειά του», λέει.

«Δεν είναι μόνο η παροχή αγαθών. Είναι η στιγμή που αφήνεις την άνεση του σπιτιού σου για να σταθείς δίπλα σε κάποιον άλλο. Είναι η πράξη που κάνει τη ζωή ενός ανθρώπου έστω και λίγο καλύτερη».

Ολοκληρώνοντας την κουβέντα μας, τη ρωτάω τι θα έλεγε σε έναν νέο άνθρωπο που σκέφτεται να γίνει εθελοντής σήμερα αλλά φοβάται ότι δεν μπορεί να φέρει την αλλαγή. Εκείνη θα μου απαντήσει: «Ξεκίνα από το απλό: δώσε λίγο από τον χρόνο σου. Η αλλαγή δεν ξεκινά με μακροπρόθεσμα σχέδια, αλλά με την απόφαση να φανείς χρήσιμος και να βοηθήσεις σήμερα την οικογένεια σου, τον συνάνθρωπο σου, ένα αδέσποτο ζώο».

Για τη Γεωργία, κάθε εθελοντής είναι μία σταγόνα σε έναν απέραντο ωκεανό προσφοράς. «Ο ωκεανός αποτελείται από σταγόνες. Μπορεί να μην αλλάξεις ολόκληρο τον κόσμο σε μια μέρα, αλλά για το παιδί που θα πάρει τα απαραίτητα αγαθά ή για την οικογένεια που θα έχει ζεστό φαγητό, εσύ θα έχεις αλλάξει ολόκληρο τον δικό τους κόσμο», λέει.

«Μην φοβάσαι ότι είσαι “σταγόνα” στον ωκεανό».

ΑΝΤΗΡΙΔΑ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

«Αντηρίδα» είναι ένας τοίχος που κατασκευάζεται κάθετα σε έναν άλλον, με σκοπό να τον ενισχύει και να τον στηρίζει. Στη Θεσσαλονίκη υπάρχει ένας σύλλογος εθελοντών που λειτουργεί ακριβώς έτσι: Ο «Σύλλογος Φίλων Νοσοκομείου Παπαγεωργίου - Η Αντηρίδα» αποτελεί εθελοντική πρωτοβουλία που ξεκίνησε τη δράση της στις αρχές του 2011 με αποστολή να λειτουργεί ως στήριγμα για τους ασθενείς και τους συνοδούς τους, αλλά και για τους εργαζόμενους στο Νοσοκομείο Παπαγεωργίου.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ

«Στηρίζουμε το νοσοκομείο με οργανωμένες εθελοντικές δράσεις και ανθρώπινη παρουσία όπου υπάρχει ανάγκη. Παράλληλα, συνεργαζόμαστε με φορείς της τοπικής κοινωνίας και υλοποιούμε εκπαιδευτικές και πολιτιστικές δράσεις και εκτός νοσοκομείου, πιστεύοντας ότι η κοινωνική προσφορά βελτιώνει ουσιαστικά τη ζωή όλων μας» αναφέρει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ η πρόεδρος της «Αντηρίδας» Γεωργία Δερετζή.

Στον πυρήνα της καθημερινής δράσης της «Αντηρίδας» βρίσκεται η άμεση υποστήριξη ασθενών και συνοδών στους χώρους του νοσοκομείου. Όπως αναφέρει η κ. Δερετζή οι εθελοντές συμβάλλουν στον δανεισμό αναπηρικών αμαξιδίων, στη μεταφορά ασθενών, στην παροχή υπηρεσιών γραφείου, αλλά και στη διάθεση ειδών πρώτης ανάγκης και προσωπικής υγιεινής σε όσους τα χρειάζονται. Ιδιαίτερη βαρύτητα όμως δίνεται στη δημιουργική απασχόληση και φροντίδα των νοσηλευόμενων παιδιών, ώστε οι μικροί ασθενείς να βρίσκουν, έστω προσωρινά, διεξόδους χαράς και παιχνιδιού κατά την παραμονή τους στο νοσοκομείο. Παράλληλα, λειτουργεί και εμπλουτίζει βιβλιοθήκες για μικρούς και μεγάλους, οργανώνει ενημερωτικές εκδηλώσεις ευαισθητοποίησης σε θέματα υγείας και εθελοντισμού για μαθητές και το ευρύ κοινό, συνεργάζεται με σχολεία, συλλόγους και φορείς, υλοποιεί δράσεις

κοινωνικής προσφοράς και, όταν προκύπτει ανάγκη, στηρίζει ευάλωτες ομάδες με υλικά αγαθά. Όλες αυτές οι δράσεις όπως τονίζει η κ. Δερετζή «γίνονται με απόλυτο σεβασμό στους ανθρώπους και στους κανόνες λειτουργίας του νοσοκομείου».

Σήμερα, στην «Αντηρίδα» δραστηριοποιούνται 80 εθελοντές, άνθρωποι διαφορετικών ηλικιών και επαγγελμάτων, ανάμεσά τους εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, νέοι, γονείς αλλά και πολίτες χωρίς καμία ειδική σχέση με τον χώρο της υγείας.

«Αυτό που τους ενώνει δεν είναι το βιογραφικό τους, αλλά η διάθεση να προσφέρουν. Τους κινητοποιεί η ανάγκη να κάνουν κάτι ουσιαστικό, να νιώσουν χρήσιμοι, να στηρίξουν ανθρώπους σε μια δύσκολη στιγμή και να προσφέρουν σε ασθενείς και συνοδούς την αγάπη και την ανθρωπιά που όλοι έχουμε ανάγκη», επισημαίνει η συντονίστρια των εθελοντών της «Αντηρίδας» Όλγα Δελχανίδου.

Ζητώντας να μάθουμε πώς είναι μία τυπική μέρα εθελοντισμού μας η κ. Δελχανίδου μας απαντά πως ξεκινά με συντονισμό και ενημέρωση και συνεχίζεται με μικρές αλλά σημαντικές πράξεις: μια κουβέντα, μια καθοδήγηση, ένα χαμόγελο, μια βοήθεια σε κάποιον που έχει χαθεί στους διαδρόμους ή απλά θέλει να μιλήσει. «Δεν ξέρουμε ποτέ πώς θα τελειώσει η μέρα. Ξέρουμε όμως ότι κάθε μέρα αφήνει πίσω της κάτι καλύτερο από πριν – έστω και σε έναν άνθρωπο» σημειώνει.

1.000.000.000+
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΖΟΥΝ
ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΜΟΡΦΗ
ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ.

Για ένα βλέμμα ανακούφισης

Οι στιγμές που σημαδεύουν τους ανθρώπους της Αντηρίδας δεν είναι απαραίτητα κάτι «μεγάλο». «Συχνά είναι ένα βλέμμα ανακούφισης, ένα “ευχαριστώ”, ένα χέρι που σφίγγει το δικό σου» αναφέρει η κ. Δελχανίδου. «Μια ασθενής σήμερα μας είπε: “Δεν μου λύσατε το πρόβλημα, αλλά δεν ένιωσα μόνη”. Αυτό, για εμάς, είναι όλο το νόημα της Αντηρίδας» μας λέει χαρακτηριστικά.

Για πολλούς εθελοντές το πρώτο βήμα προς την «Αντηρίδα» έγινε μέσα από μια προσωπική εμπειρία νοσηλείας, για άλλους, από την απλή ανάγκη να προσφέρουν ή της αίσθησης του ανήκειν. «Όμως αυτό που τελικά μας κράτησε είναι κάτι πολύ απλό και βαθύ: εδώ γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι»

ΣΗΜΕΡΑ, ΣΤΗΝ «ΑΝΤΗΡΙΔΑ» ΔΡΑΣΤΗΡΙΟ- ΠΟΙΟΥΝΤΑΙ 80 ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ, ΔΙΑΦΟΡΕΤΙ- ΚΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

υπογραμμίζει η κ. Δερετζή και προσθέτει χαρακτηριστικά πως «μέσα στο νοσοκομείο βλέπεις τη ζωή χωρίς φίλτρα. Μαθαίνεις να ακούς, να σέβεσαι, να κάνεις χώρο στον πόνο και στην ελπίδα του άλλου. Κάθε μικρή πράξη προσφοράς σε αλλάζει λίγο». Η Αντηρίδα δεν είναι απλώς ένας σύλλογος. Είναι μια ομάδα, μια «οικογένεια» ανθρώπων που επέλεξαν να σταθούν δίπλα σε όσους δοκιμάζονται, μας λένε. Σε αυτό το πνεύμα λοιπόν τα μέλη της απευθύνουν κάλεσμα σε όλους όσοι το επιθυμούν να γίνουν μέλη του Συλλόγου και να στηρίξουν το έργο της Αντηρίδας είτε οικονομικά είτε με δωρεές σε είδη καθώς με την προσφορά τους γίνονται ο συνδετικός κρίκος για τη δημιουργία ισχυρών δεσμών και την ενίσχυση της κοινότητας της Αντηρίδας.

ΟΙ CLEANINGANS... ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σε πάρκα, γειτονιές και ακτές της Θεσσαλονίκης, τα σκουπίδια, οι σακούλες, τα πλαστικά, τα μπάζα είναι καθημερινές εικόνες που μας θυμώνουν και μας στενοχωρούν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΑΤΣΟΥ

Μπροστά σε αυτές τις εικόνες, μια ομάδα νέων αποφάσισε να μην μένει αμέτοχη. Αντίθετα, αποφάσισαν να δράσουν. Με γάντια, σακούλες και διάθεση να κάνουν τη διαφορά, ξεκίνησαν να καθαρίζουν την πόλη τους. Έτσι γεννήθηκαν οι Cleaningans, οι «χούλιγκανς» της καθαριότητας.

«Το έναυσμα για να εκκινήσει αυτή η πρωτοβουλία ήταν μια στιγμή αγανάκτησης», λέει ο ιδρυτής της περιβαλλοντικής οργάνωσης, Παναγιώτης Μοσχίδης, μιλώντας στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ. «Μια αγανάκτηση ενός ανθρώπου που, ενοχλημένος από τις εικόνες πλήρους εγκατάλειψης σε πάρκα, άλση και ακτές της γειτονιάς του, αποφάσισε να αναλάβει δράση. Να μην μείνει άπραγος και να σκύψει πάνω από το πρόβλημα», εξηγεί.

Αν και ξεκίνησαν από τη γειτονιά τους, την Καλαμαριά, στην πορεία όλων αυτών των χρόνων έχουν πραγματοποιήσει δράσεις και σε πολλά άλλα σημεία της πόλης και στη συνέχεια και σε άλλους νομούς. Η πρώτη όμως πράξη εθελοντισμού του ιδρυτή των Cleaningans, Παναγιώτη Μοσχίδη, ήρθε την εποχή του κορωνοϊού, κατά τη διάρκεια των εγκλεισμού λόγω της καραντίνας.

Μια παρέα φίλων

Αρχικά, ήταν μια παρέα φίλων, αλλά πολύ γρήγορα αυτή η πρωτοβουλία μετατράπηκε σε ένα δυναμικό κίνημα εθελοντισμού, του οποίου η δυναμική παραμένει αμείωτη έως σήμερα. Από το 2020 μέχρι σήμερα, οι Cleaningans έχουν πραγματοποιήσει περισσότερες

37

ΞΑΝΑΚΑΝΑΜΕ ΤΟ
ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ ΤΟΥ
ΚΑΥΤΑΝΖΟΓΛΕΙΟΥ...
ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ

από 300 οργανωμένες δράσεις καθαρισμού, απομακρύνοντας τεράστιες ποσότητες απορριμμάτων από διάφορα σημεία της Βόρειας Ελλάδας.

«Κατά τη διάρκεια της πρώτης μας πενταετίας (2021-2025) έχουμε απομακρύνει από περιοχές τόσο στην Κεντρική όσο και στη Δυτική Μακεδονία 523.330+ λίτρα απορριμμάτων, 6.000+ σακούλες και 60+ τόνους ογκωδών αντικειμένων. Είναι μια αποτίμηση που μας χαροποιεί, αλλά και μας τρομάζει ταυτόχρονα», εξηγεί ο Παναγιώτης.

Για τον ίδιο, η δράση δεν σταματά στην καθαριότητα καθώς, όπως τονίζει, «μέσα από την πρωτοβουλία μας επιδιώκουμε να αλλάξουμε την περιβαλλοντική νοοτροπία σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Καθημερινά, δεν παλεύουμε απλώς με σκουπίδια και ογκώδη, αλλά

ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ, ΠΟΥ ΒΟΗΘΟΥΣΑΝ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ. «ΕΦΕΡΝΑΝ ΣΚΟΙΝΙΑ, ΕΔΙΝΑΝ ΙΔΕΕΣ, ΕΝΑΣ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΣ ΒΡΗΚΕ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΓΑΝΤΖΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ», ΘΥΜΑΤΑΙ.

με έναν αόρατο εχθρό. Οραματιζόμαστε μια κοινωνία υπεύθυνη, καθαρή και βιώσιμη, με ενεργούς και ευ-συνείδητους πολίτες που ενδιαφέρονται».

Οι μαθητές

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στα παιδιά, γιατί εκεί, όπως λένε οι Cleaningans, βρίσκεται το μέλλον. Μέσα από το πρόγραμμα «Project ΣχολΕco», επισκέπτονται σχολεία και μιλούν στους μαθητές με έναν άμεσο και βιωματικό τρόπο. «Αν θέλεις να αλλάξεις τον κόσμο, ξεκίνα από τα παιδιά», λέει ο Παναγιώτης. «Τα παιδιά δεν μαθαίνουν απλώς για το περιβάλλον. Το αγγίζουν, το παρατηρούν και γίνονται μέρος της λύσης».

«Η στάση των μαθητών απέναντι στο περιβάλλον αλλάζει προς το καλύτερο. Υπάρχει περισσότερη εν-

38

90%
ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ
ΠΤΗΝΩΝ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΤΑΠΙΕΙ
ΠΛΑΣΤΙΚΟ

μέρωση και μεγαλύτερη αγωνία, γιατί καταλαβαίνουν ότι οι συνέπειες της μόλυνσης δεν είναι θεωρητικές αλλά ορατές. Μας συγκινεί η ειλικρίνεια στις ερωτήσεις τους, η ανάγκη για ουσιαστικές απαντήσεις, αλλά και η επιθυμία τους να κάνουν τη διαφορά», προσθέτει ο Παναγιώτης.

«Αν κάτι θέλουμε να μείνει στην κοινωνία είναι πως πρέπει μεμονωμένα και συλλογικά να αλλάξουμε τη στάση, τις συνήθειες και τη νοοτροπία μας απέναντι στο περιβάλλον. Να σκεφτόμαστε πιο βιώσιμα, να παρεμβαίνουμε όταν χρειάζεται και κυρίως να σεβόμαστε και να φροντίζουμε τον χώρο που μας φιλοξενεί, όχι μόνο την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος, αλλά κάθε μέρα», υπογραμμίζει ο κ. Μοσχίδης στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ.

ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΝΑΒΕΙ ΕΝΑ ΦΩΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑ ΠΡΩΙΟΥ

Στα δυτικά της Θεσσαλονίκης, εκεί όπου η πόλη αλλάζει πρόσωπο και οι κοινωνικές ανισότητες γίνονται πιο ορατές, ο Φάρος του Κόσμου λειτουργεί ως ένας ζωντανός πυρήνας εκπαίδευσης, εμπιστοσύνης και προοπτικής για τα παιδιά της Κοινότητας Ρομά. Όλα αυτά τα χρόνια, με τη σίγαση διάθεση για προσφορά των ανθρώπων του Φάρου του Κόσμου και του πατέρα Αθηνάγορα, στον Δενδροπόταμο, το φως αυτό δεν είναι αφηρημένο· είναι τα πρόσωπα των παιδιών που επιστρέφουν κάθε μέρα, οι εθελοντές που επιμένουν, οι μικρές νίκες που μεταμορφώνουν μια ολόκληρη κοινότητα.

Τη δυναμική αυτής της αλλαγής αποτυπώνει η διαδρομή του Γιώργου Τσιτιρίδη, δημοσιογράφου και συγγραφέα με πολυετή δράση στις κοινότητες Ρομά και υπεύθυνου προγραμμάτων Ρομά στο SolidarityNow. Η πρώτη του γνωριμία με τον «Φάρο» ήρθε μέσα από τα ίδια τα παιδιά. «Μου μιλούσαν για την κατασκήνωση, την ομάδα ρομποτικής, το κολυμβητήριο — φαινόταν πως είχε αλλάξει η καθημερινότητά τους», θυμάται μιλώντας στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ. Όταν πέρασε για πρώτη φορά την πόρτα του χώρου, αυτό που τον κέρδισε ήταν «η ευγένεια, ο ενθουσιασμός και τα χαμόγελα των παιδιών». Από εκείνη τη στιγμή, όπως λέει, ένιωσε πως η εμπλοκή του ήταν μονόδρομος.

Οι ιστορίες που ξεπηδούν από αυτή τη σχέση είναι πολλές. Η στήριξη στη συμμετοχή του Αλέξανδρου Σαγκούρη στο X Factor «άνοιξε δρόμους και ενέπνευσε και άλλα παιδιά να παλέψουν για τα όνειρά τους». Η στιγμή που ένας πρώην μαθητής, ο Σταύρος Γιουβάνης, επέστρεψε ως εκπαιδευτής «έδειξε πόσο σημαντικό είναι να είσαι καλός μέντορας». Και οι επισκέψεις σε φυλακές ανηλίκων κατέληξαν σε ένα συμπέρασμα που συνοψίζει τη φιλοσοφία του

«Φάρου»: «Όλοι έχουν δικαίωμα και αξίζουν μια δεύτερη ευκαιρία».

Την ίδια φιλοσοφία υπηρετούν, από μια διαφορετική αφετηρία ζωής, ο Κώστας και η Εύη Βρανάκη — συνταξιούχοι μηχανολόγοι και ηλεκτρολόγοι μηχανικοί, που μετά από δεκαετίες επαγγελματικής πορείας επέλεξαν να επενδύσουν τον χρόνο τους στον εθελοντισμό. Η σχέση τους με τη δομή της Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, υπό τη σκέπη του αρχιμανδρίτη πατέρα Αθηνάγορα, δεν είναι τυπική· είναι βαθιά προσωπική.

Για τους ίδιους, η εκπαίδευση μέσα από τον εθελοντισμό λειτουργεί απελευθερωτικά. «Στο πρόσωπό μας τα παιδιά δεν βλέπουν τον αυστηρό δάσκαλο αλλά έναν φίλο που προσπαθεί να τα βοηθήσει στα μαθήματα και στα προβλήματά τους», εξηγούν. Μέσα από αυτή τη σχέση, τα μαθήματα γίνονται συζήτηση και η γνώση αποκτά ανθρώπινο πρόσωπο. «Τους λέμε ότι τα ίδια προβλήματα τα αντιμετωπίσαμε όλοι και τώρα μοιάζουν μια μακρινή γλυκιά ανάμνηση» — μια φράση που μεταφέρει στα παιδιά όχι μόνο εμπειρία αλλά και ελπίδα.

Η καθημερινή επαφή με την κοινότητα λειτουργεί και για τους ίδιους ως προσωπική μεταμόρφωση. «Μας βοήθησε να αφήσουμε το στεγανό περιβάλλον του μικρόκοσμού μας και να σκύψουμε στα προβλήματα αυτών των παιδιών», σημειώνουν, αναγνωρίζοντας πως ο εθελοντισμός δεν είναι μονόδρομη προσφορά αλλά αμφίδρομη σχέση. Μια διαδικασία που αλλάζει τόσο εκείνον που δίνει όσο και εκείνον που λαμβάνει.

Κοινός τόπος όλων όσοι συναντιούνται στον «Φάρο» είναι η πίστη στη δύναμη της δεύτερης ευκαιρίας. Είτε πρόκειται για ένα παιδί που ανακαλύπτει τις δυνατότητές του, είτε για έναν ενήλικα που επαναπροσδιορίζει τον ρόλο του μέσα από την

10%*
ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ
ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO₂
ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΜΟΔΑΣ.

προσφορά, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: η δημιουργία μιας κοινότητας που στηρίζεται στη συμμετοχή και όχι στην φιλανθρωπία.

Και αυτή ακριβώς η συμμετοχικότητα είναι που αλλάζει σταδιακά και το βλέμμα της ίδιας της Θεσσαλονίκης προς τα δυτικά της. Ο Δενδροπόταμος παύει να είναι μια λέξη φορτισμένη με προκαταλήψεις και γίνεται τόπος δημιουργίας, εκπαίδευσης και προοπτικής.

«Ευχόμαστε να μπορέσουμε να βάλουμε κι εμείς ένα μικρό λιθαράκι σε αυτή την titάνια προσπάθεια»,

λένε οι Βρανάκη. Στην πραγματικότητα, το λιθαράκι αυτό είναι μέρος ενός μεγάλου οικοδομήματος που χτίζεται καθημερινά: από τα παιδιά, τους εθελοντές, τους εκπαιδευτικούς, τους ανθρώπους που πιστεύουν ότι η κοινωνική αλλαγή ξεκινά από τη σχέση.

Στον δυτικό ορίζοντα της πόλης, το φως του «Φάρου του Κόσμου» συνεχίζει να ανάβει — όχι ως σύμβολο, αλλά ως πραγματικότητα που μεταμορφώνει ζωές. Και μαζί του μεταμορφώνεται, λίγο λίγο, ολόκληρη η Θεσσαλονίκη.

Ο.Φ.Κ.Α.Θ. ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗΣ

Υπάρχουν στιγμές που ο χρόνος δεν μετρείται με ρολόγια, αλλά με ανάσες. Με τη σιωπή πριν από ένα τηλεφώνημα. Με την αγωνία μιας οικογένειας που περιμένει ένα νέο. Εκεί, στην πιο ευάλωτη στιγμή του ανθρώπου, βρίσκεται ο πυρήνας του εθελοντισμού.

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Ο Ο.Φ.Κ.Α.Θ., από το 2007 μέχρι σήμερα, έχει μετατρέψει αυτή την ευθύνη σε οργανωμένη αποστολή. Ενταγμένος από τον Μάιο του 2008 στα μητρώα του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας στο Μ.Ε.Ο.Π.Π., αποτελεί μια πιστοποιημένη εθελοντική διασσωτική δύναμη με πανελλαδική παρουσία.

Με έδρα την Περαία του Δήμου Θερμαϊκού και 17 Βάσεις Ετοιμότητας σε όλη τη χώρα – από τη Χαλκιδική και το Κιλκίς μέχρι την Κρήτη, την Κέρκυρα και τον Έβρο – η ομάδα ανταποκρίνεται σε ορεινές και θαλάσσιες διασώσεις, σε πυρκαγιές, σε φυσικές καταστροφές, σε αναζητήσεις αγνοουμένων, σε υγειονομικές καλύψεις εκδηλώσεων. Όμως, όπως επισημαίνει στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ ο Πρόεδρος της διοίκησης της Ο.Φ.Κ.Α.Θ, Χρήστος Ράμος, «κάθε τομέας δράσης μας είναι εξίσου σημαντικός, γιατί σε κάθε συμβάν διακυβεύεται ανθρώπινη ζωή, φυσικό περιβάλλον ή κοινωνική συνοχή».

«Κάθε κλήση για βοήθεια είναι μια δέσμευση»

Οι αριθμοί αποτυπώνουν το εύρος: 158 επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, 45 ανθρωπιστικές και κοινωνικές δράσεις, 68 συνδρομές σε πυρκαγιές, 4.526 ώρες πυρασφάλειας. Όμως για τα μέλη του Ο.Φ.Κ.Α.Θ., η ουσία δεν βρίσκεται στα στατιστικά.

«Συνεχίζουμε με εκπαίδευση, οργάνωση και αίσημα ευθύνης, γιατί κάθε κλήση για βοήθεια είναι για εμάς μια δέσμευση απέναντι στην ανθρώπινη ζωή», τονίζει ο Χρήστος Ράμος.

40

20%
ΑΥΞΗΣΗ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ
Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Η ορεινή διάσωση απαιτεί εξειδικευμένο εξοπλισμό και άρτια εκπαιδευμένους διασώστες. Η θαλάσσια έρευνα και διάσωση πραγματοποιείται κατόπιν εντολής των αρμόδιων λιμενικών αρχών ή έπειτα από κλήση στη βάση ετοιμότητας. Η δασοπυρόσβεση και η δασοπροστασία φέρνουν τους εθελοντές στην πρώτη γραμμή, απέναντι στις φλόγες. Παράλληλα, η ομάδα υποστηρίζει τηλεπικοινωνιακά δίκτυα σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, παρέχει πρώτες βοήθειες και συμμετέχει στην αποκατάσταση φυσικών καταστροφών.

«Δεν υπάρχει μικρό ή μεγάλο συμβάν. Για εμάς όλα είναι σημαντικά», σημειώνει ο Πρόεδρος, περιγράφοντας μια φιλοσοφία που δεν ιεραρχεί τις ζωές ούτε τις ανάγκες.

«Οι πρώτες ώρες είναι οι κρίσιμες»

Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στην έρευνα αγνοουμένων, έναν από τους πιο απαιτητικούς τομείς. Με καταρτισμένους εθελοντές, ειδικά εκπαιδευμένο σκύλο έρευνας και χρήση drone για εναέρια επιτήρηση δύσβατων περιοχών, ο Ο.Φ.Κ.Α.Θ. κινητοποιείται άμεσα.

«Όπως λέμε πάντα, οι πρώτες ώρες σε μια εξαφάνιση είναι οι κρίσιμες. Η άμεση κινητοποίηση, η σωστή πληροφόρηση και η ταχύτητα αντίδρασης μπορούν να καθορίσουν το αποτέλεσμα. Ο χρόνος είναι καθοριστικός παράγοντας», υπογραμμίζει ο Χρήστος Ράμος.

Και όταν η επιχείρηση έχει θετική έκβαση, τότε το αποτύπωμα δεν είναι μόνο επιχειρησιακό – είναι βαθιά ανθρώπινο. «Όταν εντοπίζεις έναν άνθρωπο

ζωντανό, όταν βλέπεις την αγωνία να μετατρέπεται σε δάκρυα ανακούφισης, τότε αντιλαμβάνεσαι το πραγματικό βάρος και το μεγαλείο της αποστολής μας. Αυτές οι στιγμές δεν ξεχνιούνται. Μας συνοδεύουν σε κάθε επόμενη επιχείρηση», αναφέρει.

Οι λέξεις του δεν περιγράφουν απλώς μια διαδικασία, αποκαλύπτουν τη συναισθηματική φόρτιση που κουβαλά κάθε διασώστης. Η επιτυχία δεν είναι απλώς ένα «περιστατικό με θετική κατάληξη». Είναι μια ανάσα που επιστρέφει. Μια οικογένεια που ξανασιμίζει.

«Δεν είναι ο πυρήνας μας — γιατί για εμάς όλα είναι σημαντικά»

Παρότι η έρευνα αγνοουμένων αγγίζει ιδιαίτερα την κοινή γνώμη, ο Ο.Φ.Κ.Α.Θ. δεν αυτοπροσδιορίζεται μονοθεματικά. «Η έρευνα αγνοουμένων αποτελεί έναν από τους πιο απαιτητικούς τομείς μας. Δεν είναι ο πυρήνας μας — γιατί για εμάς όλα είναι σημαντικά», επισημαίνει ο Πρόεδρος.

Η ίδια φιλοσοφία διαπερνά και τη συμμετοχή της ομάδας σε φυσικές καταστροφές και ανθρωπιστικές αποστολές. «Σε κάθε συμβάν διακυβεύεται κάτι πολύτιμο. Είτε είναι μια ανθρώπινη ζωή είτε ένα κομμάτι του φυσικού μας πλούτου», σημειώνει.

**ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ
ΗΜΕΡΑΣ,
ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΜΕΝΕΙ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ
Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΜΙΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.
ΕΙΝΑΙ Η
ΕΠΙΛΟΓΗ.
Η ΕΠΙΛΟΓΗ
ΝΑ ΕΙΣΑΙ
ΠΑΡΩΝ**

Το 2016, η προσφορά αυτή αναγνωρίστηκε διεθνώς, όταν ο Ο.Φ.Κ.Α.Θ. βραβεύτηκε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης με το διεθνώς αναγνωρισμένο βραβείο «Giuseppe Sciacca» από την Ιταλία για την εθελοντική του δράση. Μια διάκριση που, όπως τονίζουν τα μέλη του, ανήκει σε κάθε εθελοντή που στάθηκε στο πεδίο.

Πίσω από κάθε επιχείρηση, όμως, υπάρχει μια καθημερινότητα προετοιμασίας, από εκπαιδεύσεις, ασκήσεις, τεχνικό έλεγχο εξοπλισμού, μέχρι ανάπτυξη και διατήρηση τηλεπικοινωνιακών συστημάτων. «Η συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές και την κοινωνία είναι απαραίτητη», υπογραμμίζει ο Χρήστος Ράμος, επαναλαμβάνοντας ότι η δράση δεν είναι ατομική, αλλά συλλογική.

Στο τέλος της ημέρας, αυτό που μένει δεν είναι μόνο η επιτυχία μιας αποστολής. Είναι η επιλογή. Η επιλογή να είσαι παρών. Να ανταποκρίνεσαι. Να υπηρετείς χωρίς αντάλλαγμα. Και ίσως η πιο χαρακτηριστική φράση που συνοψίζει το ανθρώπινο πρόσωπο του Ο.Φ.Κ.Α.Θ. είναι η απλή, αλλά βαριά σε νόημα, διαπίστωση του προέδρου του: «Κάθε κλήση για βοήθεια είναι για εμάς μια δέσμευση απέναντι στην ανθρώπινη ζωή».

ΜΙΑ ΤΟΥΛΙΠΑ «ΑΝΘΙΣΕ» ΣΤΗ ΡΟΥΑΝΤΑ - Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ «ΜΑΖΙ» ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΑΝΙΣΟ

Στην καρδιά της Αφρικής, στη Ρουάντα, εκεί όπου η καθημερινότητα δοκιμάζεται από ελλείψεις αλλά ανθίζει μέσα από τα χαμόγελα των παιδιών, μια αυθόρμητη απόφαση μετατράπηκε σε αποστολή ζωής. Η εθελοντική ομάδα Tulip Tree δεν γεννήθηκε μέσα από έναν μακρόπνοο σχεδιασμό, αλλά μέσα από ένα βλέμμα που δεν μπορούσε πια παρά να κοιτά κατάματα την πραγματικότητα.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΠΡΩΙΟΥ

Η Βασιλική Σωτηροπούλου, μία από τις ιδρύτριες της ομάδας, θυμάται τη στιγμή που όλα πήραν τον δρόμο τους: «Όταν βλέπεις μια ανάγκη κατάματα, δεν μπορείς να κάνεις πως δεν την είδες. Ειδικά όταν συνειδητοποιήσαμε ότι ελάχιστα χρήματα, μπορούσαν να κάνουν σημαντική διαφορά στη ζωή ενός παιδιού». Σε εκείνη τη συνειδητοποίηση, ένα αυθόρμητο ταξίδι έπαψε να είναι γεωγραφικό, έγινε αποστολή ζωής.

Οι εικόνες που κουβαλά μαζί της δεν είναι εντυπωσιακές με την κλασική έννοια. Είναι μικρές, σχεδόν αθόρυβες στιγμές που όμως αλλάζουν τον τρόπο που αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο. «Όταν βλέπεις έναν έφηβο να τρέχει για κάτι τόσο απλό όσο ένα στυλό με την ελπίδα και την προσμονή στα μάτια, καταλαβαίνεις ότι η αξία των πραγμάτων δεν βρίσκεται στο μέγεθός τους αλλά στη σημασία που έχουν για κάποιον». Είναι οι στιγμές που, όπως λέει, «δεν σε συγκινούν μόνο, σε καλούν να επανεξετάσεις τις δικές σου προτεραιότητες».

41

1.000.000
ΕΙΔΗ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ
ΜΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ.

Ένα σχολείο στη Ρουάντα

Η Ρουάντα στην ανατολική Αφρική είναι μια χώρα πανέμορφη, πεντακάθαρη, με πολλά νερά και ασφαλής. Έχει έκταση περίπου όση η Μακεδονία και η Θράκη, ο πληθυσμός της όμως φτάνει τα 14 εκατομμύρια, εκ των οποίων το 35% είναι παιδιά 13-15 ετών! Μετά τον αιματηρό εμφύλιο που οδήγησε στη γενοκτονία εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, τη δεκαετία του '90, η Ρουάντα προσπαθεί να ορθοποδήσει, επενδύοντας όμως και σε πολιτικές κοινωνικής συνοχής και συμφιλίωσης.

Η βοήθεια των ανθρώπων της Tulip Tree κατευθύνθηκε τελικά στην ανακατασκευή και τη λειτουργία ενός σχολείου για περίπου 70 παιδιά προσχολικής ηλικίας στο Μουκούγιου. Το εγκαταλειμμένο σχολείο, με έξοδα της Tulip tree, ανακαινίστηκε, εξοπλίστηκε, απέκτησε παιδική χαρά. Κι όλα αυτά με 5.500 ευρώ, ενώ κάθε χρόνο για τα έξοδα λειτουργίας πρέπει να διασφαλίζονται περίπου 4.000 ευρώ, καθώς η οργάνωση θα καλύψει και επιδόματα - αμοιβές των δασκάλων - παιδαγωγών.

Ωστόσο, το έργο της ομάδας στη Ρουάντα δεν περιόριζεται στην υλική προσφορά. Αγγίζει κάτι βαθύτερο: την ίδια την έννοια της ανθρωπιάς. «Πίσω από την κάθε εικόνα υπάρχει μια αλήθεια. Το αν σταθούμε να τη δούμε, συχνά έχει να κάνει με τις προτεραιότητες και τις αξίες του καθενός μας. Η ανθρωπιά δεν είναι μια σταθερή κατάσταση· είναι μια καθημερινή επιλογή που επιβεβαιώνεται μέσα από τις πράξεις μας», σημειώνει η ίδια.

Η εκπαίδευση αποτελεί τον πυρήνα αυτής της προσπάθειας, όχι ως προνόμιο, αλλά ως δικαίωμα. Στις σχολικές αίθουσες όπου η γνώση γίνεται υπόσχεση για το μέλλον, τα μικρά παιδιά, τριών έως έξι ετών, γίνονται οι πιο ουσιαστικοί δάσκαλοι. «Τα μικρά παιδιά της Ρουάντας είναι γεμάτα χαρά και όνειρα. Σου μαθαίνουν να επαναπροσδιορίζεις τι έχει πραγματικά αξία, τι είναι ουσιαστικό».

Και μέσα σε ένα περιβάλλον όπου η ανάγκη συνυπάρχει με τη χαρά, γεννιέται το καύσιμο της συνέχειας. «Μα αυτή καθαυτή η συνθήκη της χαράς είναι που σου δίνει τη δύναμη και μεγαλώνει το πάθος», λέει η Βασιλική Σωτηροπούλου, αποκαλύπτοντας

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥ- ΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΑΝΤΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕ- ΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑ- ΘΕΙΑΣ ΤΗΣ TULIP TREE

ότι η αντοχή στον εθελοντισμό δεν πηγάζει από την αίσθηση του καθήκοντος, αλλά από τη ζωντανή σχέση με τους ανθρώπους.

Το μήνυμα που θα ήθελε να φτάσει σε κάθε αναγνώστη είναι απλό, σχεδόν σιωπηλό, αλλά βαθιά πολιτικό: «Ο τόπος γέννησης εξακολουθεί να διαμορφώνει τις ευκαιρίες ενός ανθρώπου. Το ότι βρεθήκαμε στη μία πλευρά αυτής της πραγματικότητας είναι θέμα τύχης. Γι' αυτό, δημιουργούμε ευκαιρίες που μακροπρόθεσμα αλλάζουν την πορεία ενός παιδιού στη ζωή».

Σε έναν κόσμο που συχνά συνθιζεί στην εικόνα της ανάγκης, το έργο της Tulip Tree λειτουργεί ως υπενθύμιση ότι ο εθελοντισμός δεν είναι μια πράξη φιλανθρωπίας στιγμής. Είναι μια διαρκής επιλογή να βλέπεις, να στέκεσαι, να δρας. Είναι η απόφαση να αφήνεις ένα μικρό αποτύπωμα σε μια ζωή που, με τη σειρά της, θα ανοίξει δρόμους για πολλές ακόμη.

Και τελικά, ίσως αυτή να είναι η πιο ουσιαστική αλλαγή: όχι μόνο στις ζωές των παιδιών στη Ρουάντα, αλλά και στις καρδιές εκείνων που επέλεξαν να μην κοιτάζουν αλλού.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΙΑΜΚΟΥΡΗ ΠΑΡΤΕΡΙ, ΠΑΡΤΕΡΙ, Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ

Αν ο εθελοντισμός για ευπρέπεια και ομορφιά στον δημόσιο χώρο της Θεσσαλονίκης είχε όνομα, τότε αυτό θα ήταν το όνομα της Κατερίνας Σιάμκουρη. Μιας γυναίκας που βρίσκεται πίσω από τον καθαρισμό αλλά και τον πρασινισμό πολλών σημείων στις γειτονιές της πόλης, αφού η ίδια δείχνει να είναι λάτρης του πρασίνου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΛΙΟΥΓΚΑ

Στην πίσω πλευρά του Υδραγωγείου στην περιοχή της Τούμπας, ένα παρατημένο σημείο στάθηκε η αφορμή για να ξεκινήσει η Κατερίνα Σιάμκουρη, πρώην ιδιοκτήτρια βιβλιοπωλείου, να προσφέρει στη Θεσσαλονίκη με τον δικό της, μοναδικό τρόπο, δίνοντας ξανά ζωή σε ξεχασμένα κομμάτια της πόλης.

Ο χώρος είχε καταστεί χωματερή από τους περίοικους επί χρόνια ολόκληρα, αφού κανείς δεν φρόντιζε να τον καθαρίσει. «Στην αρχή, κομμάτι-κομμάτι, προσπαθούσα να καθαρίσω την περιοχή. Τα σκουπίδια ήταν τόσα πολλά, επιφανειακά αλλά και θαμμένα μέσα στο χώμα, που χρειάστηκε να τα συγκεντρώσω με τη βοήθεια ενός κυρίου, τον οποίο πλήρωσα με προσωπικά μου χρήματα», θυμάται η κ. Σιάμκουρη, μιλώντας στο ΦΙΛΟΤΙΜΩ.

Παντζούρια, στρώματα, ογκώδη αντικείμενα, ακόμη και κουτάκια αναψυκτικών από τη δεκαετία του '70 ήταν θαμμένα στο παρτέρι! Για τρία ολόκληρα χρόνια, χωρίς καμία θεσμική βοήθεια, καμία βοήθεια από κάποιον φορέα ή από κάποια οργάνωση, η κ. Κατερίνα επέστρεψε και ξαναπέστρεψε, για πολύ καιρό,

42

3%
ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ
ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ
ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ.

στο ίδιο σημείο. Μέχρι που ένα παρατημένο σημείο της πόλης μετατράπηκε ξανά σε ζωντανό κομμάτι της Θεσσαλονίκης.

«Στην πρώτη μου δράση, σε αυτή την πρώτη μου προσπάθεια, όταν με έβλεπε κάποιος να καθαρίζω, δεν το πίστευε. Ούτε κι εγώ πίστευα ότι θα τα καταφέρω τελικά. Αλλά με πολύ κόπο και χρόνο, τα κατάφερα. Δεν τα παράτησα», λέει. Εκείνη η πρώτη προσπάθεια αποτέλεσε την αφετηρία για όλα όσα ακολούθησαν.

Σήμερα ανήκει και συμμετέχει ενεργά στην εθελοντική ομάδα του Save Your Hood, αλλά συνεχίζει να δρα και αυτόνομα. Ο εθελοντισμός, όπως λέει, την άλλαξε: «Πριν από χρόνια δεν φανταζόμουν ότι θα μπορούσα να προσφέρω σε αυτόν τον βαθμό στον δημόσιο χώρο. Ήμουν πάντα άνθρωπος της προσφοράς, αλλά όχι έτσι».

Πλέον, οτιδήποτε αντικρίζει και χρειάζεται φροντίδα, δεν μπορεί να το αγνοήσει, όπως σχολίασε. «Αν δω κάτι μπροστά μου, δεν θα το αφήσω. Θα το έχω στο μυαλό μου μέχρι να βρω τρόπο να το κάνω», ομολογεί.

Πιστεύει πως η πόλη έχει ανάγκη από περισσό-

τερους ενεργούς πολίτες, ενώ, όπως λέει, το κλειδί είναι τελικά η αλλαγή της νοοτροπίας που έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι, ανεξαρτήτως ηλικίας. «Υπάρχουν άνθρωποι και ομάδες που προσπαθούν, αλλά πολλοί σκέφτονται “γιατί να το κάνω;”. Η ντρέπονται να βγουν να μαζέψουν σκουπίδια. Όμως αν δεν αλλάξουμε νοοτροπία, πολλά από αυτά που συμβαίνουν γύρω μας θα συνεχίσουν», εξηγεί η κ. Σιάμκουρη.

Η αλλαγή νοοτροπίας μπορεί να ξεκινήσει από κάτι απλό. «Για παράδειγμα, το να φροντίσουμε μια δενδροδόχο μπροστά στο σπίτι ή στη δουλειά μας δεν είναι κάτι δύσκολο. Εμάς θα ωφελήσει πρώτα, γιατί εμείς ζούμε εκεί», τονίζει.

Το πιο παλιό ταξί της Θεσσαλονίκης

Η αγάπη της για την πόλη δεν περιορίζεται μόνο στον καθαρισμό και τη φύτευση. Αντίθετα δρα όπου μπορεί να δράσει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το πρώτο ταξί της Θεσσαλονίκης, που παραμένει παρκαρισμένο για χρόνια στη λεωφόρο Γρηγορίου Λαμπράκη.

«Το έβλεπα εκεί πάνω από δέκα χρόνια και πάντα αναρωτιόμουν γιατί μένει έτσι. Δεν γνώριζα καν ότι

ΤΟ «ΚΛΕΙΔΙ» ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

ήταν το πρώτο ταξί της πόλης. Κάποια στιγμή διάβασα ένα άρθρο και δεν το πίστευα», εξιστορεί.

Τα περασμένα Χριστούγεννα το στόλισε διακριτικά με δύο κλαδάκια έλατο, ανεβάζοντας μια ανάρτηση. Η δημοσιοποίηση των δράσεών της, όπως μας είπε, αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση των πολιτών: «Ο λόγος που δημοσιεύω τις ατομικές μου δράσεις είναι μόνο αυτός. Έστω πέντε ή δέκα άνθρωποι να σκεφτούν “γιατί όχι κι εγώ;”. Θα υπάρχει κέρδος».

Πρώην ιδιοκτήτρια βιβλιοπωλείου και πλέον γιαγιά, η Κατερίνα Σιάμκουρη δίνει πολύ βάση στην νέα γενιά, ενώ όπως μας ανέφερε παίρνει τα εγγόνια της σε πολλές δράσεις που συμμετέχει. «Αν το μάθουν από μικρά, θα τους γίνει έμφυτο. Και αυτό είναι το μεγαλύτερο μου κέρδος», λέει χαμογελώντας. Το μήνυμά της είναι ξεκάθαρο: «Θέλει ανθρώπους. Και κυρίως να ξεκινήσουν από τα παιδιά. Εκεί είναι η βάση».

Αν την αναζητήσει κανείς, πιθανότατα θα τη βρει μπροστά σε μια σκουριασμένη πινακίδα, σε ένα παγκάκι που χρειάζεται συντήρηση ή σε ένα ξεχασμένο παρτέρι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: EUROKINISSI

RETHINK. REUSE. RECREATE.*

* Επίδειξη μόδας με ανακυκλώσιμα υλικά – Φίλοι της Νέας Παραλίας Θεσσαλονίκης

43

ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΘΕΡΜΑΪΚΟ
ΑΠΟ ΕΠΙΠΛΕΟΝΤΑ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

84

ΦΙΛΟΤΙΜΩ – The Opinion.gr

THE
bulldogs & the beast
PUB

THE
hungry bulldogs

Στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στην Αλεξάνδρου Σβώλου 1, πίσω από την Αγία Σοφία, η rub που έχει γίνει σημείο συνάντησης για όσους ψάχνουν μια όμορφη ατμόσφαιρα, καλή μουσική και ποιοτικά ποτά. Με προσεγμένη λίστα από μπύρες και cocktails, ο χώρος συνδυάζει την άνεση με την ζεστή διάθεση της γειτονιάς. Την εμπειρία ολοκληρώνουν οι εξαιρετικές γεύσεις που έρχονται ακριβώς από δίπλα, από το αδελφάκι, το Hungry Bulldogs, δίνοντας στην κάθε επίσκεψη την εμπειρία με μοναδικές γεύσεις.

ΜΙΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ,
ΕΙΤΕ ΓΙΑ AFTER-WORK ΧΑΛΑΡΩΣΗ ΕΙΤΕ ΓΙΑ ΒΡΑΔΙΕΣ ΠΟΥ ΜΕΝΟΥ

BULLDOGS & THE BEAST ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΒΩΛΟΥ 1

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η ενέργεια είναι στην καρδιά των πάντων, γι' αυτό και η ΔΕΠΑ είναι σήμερα παντού. Από το Φυσικό Αέριο μέχρι όλη την αλυσίδα της ενέργειας και από τα μεγάλα έργα και τις στρατηγικές υποδομές, μέχρι την επιχείρηση και το σπίτι. Με εξωστρέφεια και διεθνείς συνεργασίες, εγγυάται την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Συμμετέχοντας σε νέες, σύγχρονες μονάδες παραγωγής ενέργειας, διασφαλίζει τη σταθερότητα του συστήματος και ενισχύει τον ανταγωνισμό. Με επενδύσεις στην καθαρή ενέργεια, τα ανανεώσιμα καύσιμα και τις νέες τεχνολογίες, δημιουργεί ένα βιώσιμο μέλλον για όλους. Και επειδή στην καρδιά της βιώσιμης στρατηγικής είναι ο άνθρωπος, η ΔΕΠΑ είναι πάντα δίπλα στον καταναλωτή, στους εργαζόμενους της και στις τοπικές κοινωνίες.

ΟΜΙΛΟΣ

ΔΕΠΑ Εμπορίας Μ.Α.Ε.

ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

FISIKON
ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΩΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ